

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 350

36e jaargang

29 december 1993

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
93/C 350/01	nr. 1176/92 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Nieuw wettelijk en financieel kader voor communautaire filmclubs	1
93/C 350/02	nr. 1511/92 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Bijdrage Nederland aan eigen middelen Gemeenschap	1
93/C 350/03	nr. 1859/92 van mevrouw Ursula Braun-Moser aan de Commissie Betreft: Opheffing DG XXIII	2
93/C 350/04	nr. 1973/92 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Toekomst van de Afdeling klein en middelgroot bedrijf, DG XXIII	2
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1859/92 en nr. 1973/92	2
93/C 350/05	nr. 2238/92 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Buitensporige kosten voor het wisselen en overmaken van geld	2
93/C 350/06	nr. 3086/92 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: In gebreke blijven van Spanje bij de naleving van de richtlijnen betreffende de coördinatie van procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen	3
93/C 350/07	nr. 3099/92 van de heer Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: MFB-richtlijn — interpretatie van artikel 9 van deze richtlijn	3
93/C 350/08	nr. 3296/92 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Aanpassing van de luchthavens op communautair grondgebied met het oog op de externe controle aan de grenzen van de Lid-Staten	4

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 350/09	nr. 19/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Sociale-verzekeringsfondsen in Griekenland	4
93/C 350/10	nr. 141/93 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Veiligheidsvoorschriften voor wandelwagentjes voor kinderen	5
93/C 350/11	nr. 186/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Consumenten en verzekeringsmaatschappijen	5
93/C 350/12	nr. 287/93 van de heer Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Reorganisatieplan voor Iberia	6
93/C 350/13	nr. 343/93 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: ESF-kredieten voor kinderbescherming in Ierland	6
93/C 350/14	nr. 525/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Gelijke beschermingsgraad op het gebied van veiligheid en gezondheid in alle industriële sectoren en voor alle beroepsactiviteiten in Griekenland	7
93/C 350/15	nr. 527/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Auto-ongelukken	7
93/C 350/16	nr. 764/93 van de heer Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Veiligheid open vrachtwagens	8
93/C 350/17	nr. 809/93 van de heer Leen van der Waal aan de Commissie Betreft: Staatssteun aan Air France	8
93/C 350/18	nr. 851/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar gevaren voor de gezondheid ingevolge het ontbreken van duidelijke aanwijzingen op medische artikelen voor enkelvoudig gebruik	9
93/C 350/19	nr. 1000/93 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Oudheidkundige vondsten bij Voula (Attika)	9
93/C 350/20	nr. 1015/93 van de heer Giuseppe Mottola aan de Commissie Betreft: Funeste gevolgen voor plattelandsgebieden van de onjuiste interpretatie bij de toepassing van de communautaire richtlijn inzake gemeentelijke slachthuizen	10
93/C 350/21	nr. 1028/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Vervoer van plutoniumnitraat — naleving van veiligheidsreeks 6 van het IAEA	10
93/C 350/22	nr. 1053/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Voorstel voor de oprichting van een centraal orgaan dat bij de opstelling van communautaire programma's wordt betrokken	11
93/C 350/23	nr. 1054/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Eurural en de aanpak van de problemen op het platteland	11
93/C 350/24	nr. 1055/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het voorstel van de Paseges (Griekse confederatie van landbouwcoöperaties) in verband met Eurural-Griekenland	11
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1053/93, nr. 1054/93 en nr. 1055/93	11
93/C 350/25	nr. 1065/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling van de infrastructuur van het spoorvervoer op de Peloponnesus	12

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 350/26	nr. 1080/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van softwareprodukten	12
93/C 350/27	nr. 1084/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het opleggen van verouderde tankers	13
93/C 350/28	nr. 1129/93 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Acceperen van geld van de Lid-Staten door de betreffende buurlanden	13
93/C 350/29	nr. 1178/93 van de heer Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Toelating van woonwagens in Italië	14
93/C 350/30	nr. 1185/93 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: EG-richtlijn over de veiligheid van meubelen	14
93/C 350/31	nr. 1267/93 van de leden Andrea Raggio en Luigi Colajanni aan de Commissie Betreft: Houding van de Italiaanse Regering ten aanzien van het regionaal beleid van de Gemeenschap	15
93/C 350/32	nr. 1271/93 van de heer Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Toelating van motorvoertuigen	15
93/C 350/33	nr. 1275/93 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Noodzaak van een reglement voor de administratieve procedures binnen de werkterreinen van de Commissie	16
93/C 350/34	nr. 1276/93 van de heer Derek Prag aan de Commissie Betreft: Het Europees Sociaal Fonds	16
93/C 350/35	nr. 1281/93 van de heer Diego de los Santos López aan de Commissie Betreft: Uitoefening van het beroep van opticien en recht van vestiging van gespecialiseerde technici voor het vervaardigen van brillen	17
93/C 350/36	nr. 1290/93 van de heer Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Boete aan de Italiaanse grens	17
93/C 350/37	nr. 1295/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Financiële situatie van het Universitair Regionaal Ziekenhuis van Patras	18
93/C 350/38	nr. 1314/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De deelname van Mongolië aan programma's	18
93/C 350/39	nr. 1322/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Maatregelen om de verspreiding van tbc te voorkomen	18
93/C 350/40	nr. 1348/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Gebruik van asbestplaten in Griekse bakkersovens	19
93/C 350/41	nr. 1363/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Sluikhandel in nucleair materiaal en kernwapens in Kroatië	19
93/C 350/42	nr. 1372/93 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Communautaire steun voor emigratie naar Latijnsamerikaanse landen	20
93/C 350/43	nr. 1704/93 van de heer Edward Newman aan de Commissie Betreft: Emigratie uit Oost-Europa naar Latijns-Amerika	20
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1372/93 en nr. 1704/93	20

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 350/44	nr. 1415/93 van mevrouw Winifred Ewing aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Bosnische vluchtelingen	21
93/C 350/45	nr. 1416/93 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Europees Sociaal Fonds	21
93/C 350/46	nr. 1432/93 van de heer Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Voorlichtingsbureaus van de Gemeenschap en de discussie over Maastricht	21
93/C 350/47	nr. 1441/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Beschermd gebouwen in de Koraisstraat in Athene	22
93/C 350/48	nr. 1462/93 van de heer Henry Chabert aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Grote risico's als gevolg van de verspreiding van atoomwapens	22
93/C 350/49	nr. 1480/93 van de heer Marc Galle aan de Commissie Betreft: Geluidshinder als stroombron	23
93/C 350/50	nr. 1522/93 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Funeste gevolgen van de minimum-tax voor Italiaanse zelfstandigen	24
93/C 350/51	nr. 1535/93 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Openbaarheid van gegevens	24
93/C 350/52	nr. 1540/93 van mevrouw Marianne Thyssen aan de Commissie Betreft: Oprichting van een „raadgevend comité van de sociale economie”	25
93/C 350/53	nr. 1559/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Plutoniumtransporten	26
93/C 350/54	nr. 1572/93 van mevrouw Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Schoolverpleegsters	26
93/C 350/55	nr. 1582/93 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Steun voor het Europees antiracistisch netwerk	27
93/C 350/56	nr. 1583/93 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Beroepsopleiding voor werklozen	28
93/C 350/57	nr. 1595/93 van de heer Filippos Pierros aan de Raad Betreft: Wanbeheer bij het Phare- en het Tacis-programma	28
93/C 350/58	nr. 1598/93 van mevrouw Dorothee Piermont aan de Commissie Betreft: Subsidies voor mensenrechtenorganisaties — begrotingspost A 3-3030	29
93/C 350/59	nr. 1612/93 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Europees Jeugdparlement	29
93/C 350/60	nr. 1647/93 van de heer Llewellyn Smith aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Beleid inzake de non-proliferatie van kernwapens	29
93/C 350/61	nr. 1689/93 van mevrouw Anna Hermans aan de Commissie Betreft: Voortgezette beroepsopleiding	30
93/C 350/62	E-1752/93 van de heer Alexandros Alavanos aan de Raad Betreft: Herstelprogramma voor probleemgebieden	30

93/C 350/63	E-1801/93 van mevrouw Christine Crawley aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Verkrachting van vrouwen in het voormalige Joegoslavië	31
93/C 350/64	E-1830/93 van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete aan de Commissie Betreft: Globale leningen van de EIB ter ondersteuning van het klein- en middenbedrijf	32
93/C 350/65	E-1848/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Clandestiene wapenopslag op bezet Cyprus	32
93/C 350/66	E-1888/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bronchiale astma in Griekenland	32
93/C 350/67	E-1953/93 van de heer James Ford aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Afslachten van zeehonden in Namibië	33
93/C 350/68	E-1967/93 van de heer Ernest Glinne aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Noodzaak om de internationale Generale Staf die werd opgericht door toepassing van de artikelen 26, 46 en 47 van het Handvest van de Verenigde Naties, functioneel te maken	33
93/C 350/69	E-1969/93 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Steun van de Gemeenschap aan niet-gouvernementele organisaties die actief zijn in Chili	33
93/C 350/70	E-1990/93 van de heer Filippos Pierros aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Sancties tegen Kroatië	34
93/C 350/71	E-2016/93 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Non-proliferatieovereenkomsten	34
93/C 350/72	E-2022/93 van de heer Filippos Pierros aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Politieke moorden in Turkije	34
93/C 350/73	E-2032/93 van de heer Yves Verwaerde aan de Raad Betreft: Europees Comité voor drugbestrijding	35
93/C 350/74	E-2118/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Aanval van Unita	35
93/C 350/75	E-2119/93 van de heer Juan Ramírez Heredia aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Verklaringen van de Trevi-groep in Kopenhagen en Kolding over de racistische gewelddadigheid	36
93/C 350/76	E-2157/93 van mevrouw Ana Miranda de Lage aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Herinvoering van de doodstraf in Peru	36
93/C 350/77	E-2194/93 van de heer Víctor Arbeloa Muru aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Vredesproces in het Midden-Oosten	37
93/C 350/78	E-2209/93 van de heer Ernest Glinne aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Verbod op besnijdenis of infibulatie bij vrouwen die zich op het grondgebied van de Europese Gemeenschap bevinden	37

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 350/79	E-2226/93 van de leden António Capucho en Jan Bertens aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Vredesoverleg in het Midden-Oosten	38
93/C 350/80	E-2235/93 van de heer David Morris aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Kernwapens in de voormalige Sowjetunie	39
93/C 350/81	E-2261/93 van de heer Filippos Pierros aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Gevangenhouding van een Israëliische krijgsgevangene door Iran	39
93/C 350/82	E-2342/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: Voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake de bescherming van personen in verband met de behandeling van persoonsgegevens in informatiesystemen	40
93/C 350/83	E-2378/93 van de heer Stephen Hughes aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Export van landmijnen	40
93/C 350/84	E-2389/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Schending van het VN-embargo tegen Bosnië door Griekse ondernemingen (Evroil en Mamidol-Jetoil)	40
93/C 350/85	E-2456/93 van de heer Claude Desama aan de Raad Betreft: Het voortbestaan van belemmeringen aan de intracommunautaire landgrenzen	41
93/C 350/86	E-2481/93 van de heer Luigi Vertemati aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Toename van het terrorisme	41
93/C 350/87	E-2506/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Radioactieve bommen op Irak	42
93/C 350/88	E-2539/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het feit dat Griekenland zich niet houdt aan de regels van het verkeer in communautaire produkten op de binnenmarkt	42
93/C 350/89	E-2575/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: Uniforme beginselen voor de beoordeling van pesticiden	43
93/C 350/90	E-2655/93 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Europese bemiddelaar voor Somalië	43
93/C 350/91	E-2691/93 van de heer James Ford aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Schending van de mensenrechten van de Baha'i-gemeenschap in Iran	44
93/C 350/92	E-2746/93 van de heer Alexandros Alavanos aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Vrijlating van de leider van de Socialistische Partij van Albanië	44

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 350/93	E-2755/93 van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete aan de Raad Betreft: Richtlijn betreffende „dual use”-produkten	45
93/C 350/94	E-2795/93 van mevrouw Winifred Ewing aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Israëlische krijgsgevangene Ron Arad	45
93/C 350/95	E-2841/93 van de heer Alex Smith aan de Raad Bctreft: Betrekking van milieuoverwegingen in de stadsplanning	45
93/C 350/96	E-2997/93 van de leden James Elles, Otto Habsburg, Fernand Herman en Ria Oomen-Ruijten aan de Raad Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap, Oost-Europa en het GOS	46
93/C 350/97	E-3170/93 van de heer Bouke Beumer aan de Raad Betreft: Strategisch programma van de Commissie om de interne markt doeltreffender te maken	48

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1176/92

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 mei 1992)

(93/C 350/01)

Betreft: Nieuw wettelijk en financieel kader voor communautaire filmclubs

Een belangrijk gesprekstema op recente congressen van verschillende filmclubs in de Europese Gemeenschap zijn de notulen van de vergadering van de federaties van deze culturele verenigingen waarin wordt gewezen op de noodzaak een nieuw wettelijk en financieel kader te scheppen ten einde het verkeer tussen de Lid-Staten te vergemakkelijken van films van cultureel belang die een tijdje na de productie ervan niet langs commerciële weg in de twaalf Lid-Staten in omloop zijn gebracht.

In deze notulen wordt er eveneens op gewezen dat bij de Europese filmclubs in vergelijking met vroeger een nieuwe werkwijze zijn intrede heeft gedaan die is gericht op het maken van een specifiek programma waarin aandacht wordt besteed aan de promotie en de verspreiding van de film als cultureel voertuig.

Is de Commissie, gezien het belang van de film op cultureel gebied in Europa en gezien de nieuwe pretenties van de verenigingen van filmclubs, ook niet van mening dat zij gehoor dient te geven aan de wensen van deze verenigingen en een nieuw wettelijk en financieel kader dient te scheppen ter vergemakkelijking van het verkeer tussen de Lid-Staten van films die de culturele dimensie van de film op de voorgrond plaatsen?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(2 augustus 1993)

De Commissie heeft geen kennis gekregen van de door het geachte Parlementslid genoemde notulen.

Wel deelt de Commissie de in de vraag van het geachte Parlementslid vervatte zienswijze, namelijk dat een beter verkeer tussen de Lid-Staten van films, met name die welke van cultureel belang zijn, moet worden vergemakkelijkt.

De Commissie draagt ertoe bij het verkeer van filmproducties te stimuleren via het Media-programma, meer bepaald via de EFDO-projecten, in het kader waarvan steun wordt verleend voor de distributie, EURO-AIM dat steun verleent aan de onafhankelijke productie en distributie en Media-Salles, dat ernaar streeft in de bioscoopzalen de Europese film meer aan bod te doen komen.

Tegelijkertijd houdt de Commissie zich bezig met de promotie van culturele werken met een Europese dimensie, inzonderheid die van de jonge scheppende kunstenaars, door financiële steun te verlenen aan de filmfestivals in de Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1511/92

van de heer Gijs de Vries (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 350/02)

Betreft: Bijdrage Nederland aan eigen middelen Gemeenschap

Volgens het Nederlandse Centraal Bureau voor de statistiek bedroeg het bruto binnenlands produkt van Nederland in 1987 niet 430,2 miljard gulden zoals eerder werd verondersteld, maar 440,6 miljard. Voor 1988 en 1989 zou het verschil iets lager zijn, namelijk 8 à 9 miljard gulden (zie NRC Handelsblad, 8 mei 1992).

Hoeveel dient Nederland op grond van deze nieuwe berekening van het BNP extra af te dragen aan de begroting van de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie
(2 augustus 1993)**

Overeenkomstig artikel 10, lid 8, van Verordening (EEG) nr. 1552/89 ⁽¹⁾ deelt de Commissie de aanpassingen van de BNP-saldi aan de Lid-Staten mede, zodat zij deze op de eerste werkdag van de maand december van hetzelfde jaar op de naam van de Commissie bij hun schatkist geopende rekening kunnen boeken. Na 30 september van het vierde jaar volgende op een bepaald begrotingsjaar worden eventuele wijzigingen van het BNP niet meer in aanmerking genomen, behalve op vóór het verstrijken van deze termijn door de Commissie of door de Lid-Staat ter kennis gebrachte punten.

Met uitzondering van de financiële bijdragen ad hoc waartoe werd besloten tijdens de voorafgaande begrotingsjaren, wordt bij het opstellen van de begroting pas met ingang van 1988 rekening gehouden met het BNP. De Commissie heeft voor de berekening van de in genoemde verordening bedoelde saldi respectievelijk de percentages 0,1442 % en 0,0675 % toegepast op de laatste cijfers die door Eurostat in november 1992 werden meegedeeld, te weten 453,91 miljard gulden als BNP voor Nederland in 1988 en 484,47 miljard gulden als BNP voor Nederland in 1989.

⁽¹⁾ PB nr. L 155 van 7. 6. 1989.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1859/92
van mevrouw Ursula Braun-Moser (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1992)
(93/C 350/03)**

Betreft: Opheffing DG XXIII

Bij het nastreven van het door het Europees Parlement besloten middenstandsbeleid heeft DG XXIII sedert 1989, als voortzetting van de Task Force, veelvuldige positieve activiteiten voor de middenstand van Europa ontwikkeld, zoals het door het Europees Parlement verlangde toetsen van alle richtlijnen op hun uitwerkingen voor de middenstand.

Gezien het belang van de middenstand als maatschappelijke ruggesgraat van een zich verenigend Europa en de toenemende bedreiging van de middenstand door de fusieactiviteiten van grote multinationale ondernemingen is het werk van DG XXIII voor de instandhouding en ontwikkeling van de Europese middenstand van zeer grote waarde.

Is het juist dat de Commissie erover denkt dit Directoraat-generaal, dat zo uitstekend werk heeft gedaan, op te heffen en te integreren in DG III en, zo ja, is de Commissie van plan het Parlement over deze maatregel te informeren of te consulteren?

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1973/92
van de heer Christopher Jackson (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1992)
(93/C 350/04)**

Betreft: Toekomst van de Afdeling klein en middelgroot bedrijf, DG XXIII

Kan de Commissie al dan niet een bevestiging geven van de jongste geruchten volgens welke de Afdeling klein en middelgroot bedrijf te zamen met DG XXIII zal worden opgeheven?

Kan de Commissie eveneens aanduiden wat haar toekomstige voorstellen zijn inzake de steun aan het klein en middelgroot bedrijf in de Gemeenschap?

**Gecombineerd antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1859/92 en nr. 1973/92
(8 oktober 1993)**

De geachte Parlementsleden worden verwezen naar de antwoorden die de Commissie heeft gegeven op de mondelinge vragen H-751/92, H-760/92 en H-834/92 van respectievelijk de heer Kellet-Bowman, mevrouw Nielsen en de heer Speciale op het vragenuur van de zitting van september 1992 van het Europees Parlement en op vraag H-865/92 van mevrouw Braun-Moser op het vragenuur van de zitting van november 1992 van het Europees Parlement.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2238/92
van de heer Thomas Megahy (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1992)
(93/C 350/05)**

Betreft: Buitensporige kosten voor het wisselen en overmaken van geld

Vrijwillige gedragscodes hebben duidelijk geen effect gehad op de uitbuiting door banken en andere financiële instellingen van toeristen, zakenlieden en migrerende werknemers die geld willen wisselen of naar het buitenland willen overmaken. Welke maatregelen is de Commissie voornemens te nemen om een einde te maken aan deze schandelijke praktijken?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(11 oktober 1993)**

De Commissie heeft in maart 1992 een werkdocument gepubliceerd waarin een reeks beoogde maatregelen ter

vereenvoudiging van grensoverschrijdende betalingen ⁽¹⁾ wordt beschreven.

Met betrekking tot het door het geachte Parlementslid gewenste vlottere verloop van het grensoverschrijdende betalingsverkeer heeft de Commissie, in samenwerking met Europese verenigingen van kredietinstellingen die bijna alle kredietinstellingen vertegenwoordigen, richtsnoeren opgesteld voor een betere doorzichtigheid van de grensoverschrijdende betalingsdiensten. Deze richtsnoeren zijn weergegeven in een bijlage bij dit werkdocument. De Commissie is van mening dat duidelijke en nauwkeurige informatie, zoals gewaarborgd wordt door de genoemde richtsnoeren die sinds 1 januari 1993 door de banken worden toegepast, de gebruikers een ruimere keuze zal bieden uit verschillende beschikbare diensten en met name tussen verschillende banken, en daardoor zal leiden tot een algemene verbetering van deze diensten.

De Commissie waakt nauwlettend over de toepassing van deze richtsnoeren door de banken en heeft in dit verband een onderzoek ingesteld naar de doorzichtigheid van grensoverschrijdende betalingsdiensten op afstand.

Wat het probleem van de valutatransacties betreft, bestudeert de Commissie momenteel samen met nationale experts geschikte aanvullende maatregelen die van toepassing zouden kunnen zijn op de wisselkantoren. In deze zelfde groep nationale experts heeft de Commissie het instellen van klachtenprocedures voor de gebruikers om elk geschil dat voortvloeit uit de grensoverschrijdende betalingsdiensten te beslechten, nadrukkelijk gestimuleerd. De Commissie verwacht dienaangaande dat eind 1993 in elke Lid-Staat van de Gemeenschap klachteninstanties opgezet zullen zijn en in werking zullen treden. Ook deze laatste maatregelen zijn alle beschreven in het werkdocument van maart 1992.

⁽¹⁾ Doc. SEC(92) 621 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3086/92

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 350/06)

Betreft: In gebreke blijven van Spanje bij de naleving van de richtlijnen betreffende de coördinatie van procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen

Kan de Commissie mededelingen verstrekken over de voornaamste punten waarop Spanje in gebreke blijft bij de naleving van de Richtlijnen 71/305/EEG ⁽¹⁾ en 77/62/EEG ⁽²⁾ betreffende de coördinatie van procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen?

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 16. 8. 1971, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 13 van 15. 1. 1977, blz. 1.

Antwoord van de heer Delors namens de Commissie

(27 september 1993)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar het tiende jaarlijks verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht ⁽¹⁾ en in het bijzonder naar bijlage 4 ervan.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 320 def., met name blz. 246 en 263 (PB nr. C 233 van 30. 8. 1993, met name blz. 140 en 147).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3099/92

van de heer Wilfried Telkämper (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 350/07)

Betreft: MEB-richtlijn — interpretatie van artikel 9 van deze richtlijn

In artikel 9 van Milieu-effectbeoordelingsrichtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ wordt gesteld:

„Wanneer een beslissing is genomen, stelt (stellen) de bevoegde instantie(s) voor het betrokken publiek beschikbaar:

- de inhoud van de beslissing en de eventuele voorwaarden daarvan;
- de redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, wanneer zulks is voorgeschreven bij de wetgeving van de Lid-Staten.”

Is de Commissie niet van mening dat in voorkomend geval ook de beslissing voor een bepaald project een MEG *niet* uit te voeren, overeenkomstig de bepalingen van artikel 9 moet worden bekendgemaakt?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

Antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie

(19 juli 1993)

Ingevolge artikel 9 van Richtlijn 85/337/EEG zijn de Lid-Staten niet verplicht een beslissing te nemen wanneer zij van mening zijn dat een project van bijlage II niet hoeft te worden onderworpen aan een milieu-effectbeoordeling; in dit artikel wordt alleen melding gemaakt van informatie over de toekenning van een vergunning door de bevoegde instanties; de Lid-Staten stellen vast op welke wijze deze voorlichting geschiedt.

Wel kunnen geïnteresseerden op grond van Richtlijn 90/313/EEG ⁽¹⁾ inzake vrije toegang tot milieu-informatie de ter zake bevoegde instanties in de Lid-Staten om alle eventuele inlichtingen vragen met betrekking tot de door

hen gemaakte afweging of een project van bijlage II al dan niet aan een milieu-effectbeoordeling moet worden onderworpen.

(¹) PB nr. L 158 van 23. 6. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3296/92
van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 januari 1993)
(93/C 350/08)

Betreft: Aanpassing van de luchthavens op communautair grondgebied met het oog op de externe controle aan de grenzen van de Lid-Staten

De op handen zijnde inwerkingtreding van de communautaire bepalingen inzake het vrije verkeer van personen zal, als een van de onderdelen van de interne markt, een verhoogde mobiliteit tot gevolg hebben van de onderdanen van de Lid-Staten binnen de Europese Gemeenschap, hetgeen passende faciliteiten noodzakelijk maakt. Tegelijkertijd mag niet langer worden gewacht met de aanpassing van de belangrijkste communautaire luchthavens aan de vereisten met het oog op de externe controle op burgers van derde landen die het grondgebied van een Lid-Staat willen betreden.

De aanpassing van de controlefaciliteiten in de belangrijkste „entréeluchthavens” van de Europese Gemeenschap brengt echter in sommige gevallen moeilijkheden met zich mee die vermoedelijk niet vóór 1993 zullen kunnen worden opgelost.

Kan de Commissie mededelen of zij in het bezit is van een rapport waarin de huidige stand wordt gegeven van de controlefaciliteiten in de belangrijkste „entréeluchthavens” van de Europese Gemeenschap voor controle op de aankomst van onderdanen van derde landen in onze Lid-Staten? Welke overgangsmaatregelen is de Commissie voornemens voor te stellen voor de luchthavens die nog niet over de geschikte controlefaciliteiten beschikken?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(8 oktober 1993)

Wat de aanpassing van luchthaveninfrastructuur betreft die noodzakelijk is geworden door de tenuitvoerlegging van de regeling op het gebied van de afschaffing van de controle en de formaliteiten die van toepassing zijn op bagage (Verordening (EEG) nr. 3925/91 van de Raad (¹)) heeft de Commissie een aantal inlichtingen ontvangen, waaruit blijkt dat deze maatregelen over het algemeen harmonieus zijn uitgevoerd.

Bij de nakoming van deze bepalingen hebben de Lid-Staten gebruik gemaakt van de meest passende middelen om het

vrije verkeer van bagages van personen op intracommunautaire vluchten te waarborgen, met voorkoming van de ingrijpende verstoringen waartoe een verkeerd begrepen toepassing zou hebben kunnen leiden op het gebied van de luchthaveninfrastructuur.

Daar de nodige aanpassingen van de infrastructuur en/of de administratieve procedures op de vliegvelden om de afschaffing van de personencontroles bij passagiers op intracommunautaire vluchten mogelijk te maken van grotere omvang waren, konden zij niet per 1 januari 1993 worden gerealiseerd.

Hoewel de Commissie niet over een gedetailleerd rapport over de huidige situatie op alle vliegvelden beschikt op het punt van deze lopende aanpassingen van infrastructuur, blijkt uit de werkzaamheden van de Groep van Schengen dat op al de desbetreffende luchthavens, met zeer geringe uitzonderingen, de aanpassingswerkzaamheden uiterlijk op 1 december 1993 zullen zijn uitgevoerd. Op die datum moeten de personencontroles bij vluchten tussen de Schengen-landen zijn afgeschaft. Op de enkele Schengen-vliegvelden waarop de infrastructuurwerkzaamheden op die datum nog niet kunnen worden voltooid, zal gedurende een overgangperiode een gemengd systeem (geleidelijke aanpassingen van de infrastructuur en administratieve maatregelen) de opheffing van personencontroles mogelijk maken.

(¹) PB nr. L 374 van 31. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 19/93
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 februari 1993)
(93/C 350/09)

Betreft: Sociale-verzekeringsfondsen in Griekenland

De Griekse sociale-verzekeringsfondsen wensen autonomie op het gebied van hun investeringen. Zij willen met name dat er een einde komt aan de aanwezigheid van de Staat bij het beheer van de fondsen en dat de beperkingen op de aanwending van de bijdragen van de verzekerden worden afgeschaft. Wij onderstrepen dat de relevante wet, die de Griekse Regering bij het Parlement heeft ingediend, onder andere voorziet in:

1. goedkeuring door de voogdijminister en het monetair comité van de Bank van Griekenland voor de aankoop door de fondsen van aandelen in beleggingsmaatschappijen,
2. een plafond van 20 % van het beschikbare kapitaal van de fondsen voor investering in aandelen van beleggingsmaatschappijen, en
3. opheffing van de bepaling van Wet nr. 1969/91 waardoor de fondsen hun beschikbare middelen vrij kunnen beleggen in aandelen van beleggingsmaatschappijen.

Zal de Commissie in deze kwestie enig initiatief nemen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(8 juli 1993)

De vraag in hoeverre de sociale-verzekeringssystemen in Griekenland autonoom zijn met betrekking tot het beheer en de aanwending van hun financiële middelen is een nationale aangelegenheid; de Gemeenschap bezit geen enkele bevoegdheid op dit terrein.

Het voorstel van de Commissie betreffende instellingen voor pensioenvoorziening ⁽¹⁾, dat momenteel in de Raad wordt besproken en waarover het Europees Parlement op 18 november 1992 in eerste lezing zijn advies heeft uitgebracht, heeft betrekking op de grensoverschrijdende vrijheid van beheer en belegging van de gelden van instellingen voor pensioenvoorziening.

Overeenkomstig het bovenbedoelde beginsel beoogt het voorstel de pensioenvoorzieningsinstellingen die deel uitmaken van de stelsels voor sociale zekerheid en die basisuitkeringen verstrekken, van zijn werkingsfeer uit te sluiten.

De Raad onderzoekt op dit moment de situatie in de Lid-Staten om duidelijk vast te stellen welke pensioenvoorzieningsinstellingen van de werkingsfeer moeten worden uitgesloten zonder dat een expliciete verwijzing naar een specifieke bijlage van Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽²⁾ of Verordening (EEG) nr. 574/72 ⁽³⁾ vereist is. Het gaat in dit geval om hetzelfde probleem als datgene dat ten grondslag ligt aan Amendement nr. 27 op het voorstel, dat in eerste lezing door het Europees Parlement is aangenomen.

⁽¹⁾ Doc. COM(91) 301 def.

⁽²⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971.

⁽³⁾ PB nr. L 74 van 27. 3. 1972.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 141/93

van Sir James Scott-Hopkins (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 februari 1993)

(93/C 350/10)

Betreft: Veiligheidsvoorschriften voor wandelwagentjes voor kinderen

Waarom zijn de nieuwe normen die voor de gehele Gemeenschap worden voorgesteld voor de veiligheid van wandelwagentjes voor kinderen, lager dan die in het Verenigd Koninkrijk? Houdt dit niet het gevaar in van „nivellering naar beneden”?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(9 juli 1993)

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, bieden de normen voor wandelwagentjes waaraan in het kader van het CEN/TC 252/WG 3 gewerkt wordt, geen

lager beschermingsniveau dan in het Verenigd Koninkrijk. Het Britse comité dat aan de werkzaamheden deelneemt, heeft daar tot dusverre trouwens niet op gezinspeeld.

Bovendien wordt erop gewezen dat bovengenoemde normen niet op verzoek van de Commissie worden opgesteld.

Een normalisatieopdracht zou in principe verleend moeten worden wanneer het beoogde voorstel voor een richtlijn op het gebied van kinderartikelen is vastgesteld. Dus moeten de CEN-normen waarnaar wordt verwezen, in overeenstemming zijn met de bepalingen van deze richtlijn, waarbij als uitgangspunt geldt het „hoog beschermingsniveau”, als bedoeld in artikel 100 A van het EEG-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 186/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 februari 1993)

(93/C 350/11)

Betreft: Consumenten en verzekeringsmaatschappijen

Er bestaan geen afdoende maatregelen tot bescherming van de consument tegen verzekeringsmaatschappijen die de kosten van hun bedrijfsbeleid subsidiëren met de winst uit hun beleid tot werving van consumenten. Door welke maatregelen denkt de Commissie de Europese burger in dit opzicht te kunnen beschermen?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(6 oktober 1993)

Het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde probleem betreft het commerciële beleid van verzekeringsondernemingen. In deze kunnen de verzekeringsondernemingen ingevolge het stelsel van het EEG-Verdrag vrijelijk besluiten, welke commerciële strategie zij willen voeren. Bij de vaststelling van hun producten en hun premies houden de verzekeringsondernemingen, behalve met verzekeringstechnische beginselen, ook rekening met de concurrentie tussen de verschillende markten. Deze concurrentie vindt niet alleen plaats op het niveau van verzekeringskosten, doch ook op dat van de door de verzekeraar in het contract geboden garanties en de dienstverlening door de verzekeraar gedurende de looptijd van het contract en de uitvoering daarvan.

De toepassing, met ingang van 1 juli 1994, van de derde coördinatie-richtlijn voor het verzekeringsbedrijf, waardoor de interne markt in deze sector wordt voltooid, zal tot een grotere concurrentie tussen de verzekeringsondernemingen en een ruimere keuze tussen de verzekeringsproducten leiden, die aan alle verzekeringnemers in de Gemeenschap zullen worden aangeboden. Wegens de opheffing van de grenzen tussen de Lid-Staten en de opstelling van de

verschillende nationale markten staat het de verzekeraars vrij hun werkzaamheden overal in de Gemeenschap uit te oefenen, met één enkele vergunning en onder het toezicht van de Lid-Staat van het hoofdkantoor. Ook zullen de verzekeringnemers toegang hebben tot het gehele gamma in de Gemeenschap bestaande verzekeringspolissen, met inbegrip van die welke in andere Lid-Statens worden aangeboden, en zullen zij die kunnen kiezen, welke het best aan hun behoeften beantwoorden.

De commerciële strategie van een verzekeringsonderneming moet hoe dan ook stroken met de regels van haar Lid-Staat van herkomst op het gebied van financieel toezicht en bedrijfseconomische voorschriften en mag haar financiële situatie niet in gevaar brengen. De op verzekeringsgebied vastgestelde richtlijnen, waardoor de nationale bepalingen op bedrijfseconomisch gebied en dat van de verzekeringscondities zijn gecoördineerd, vereisen dat de verzekeringsondernemingen over adequate financiële middelen beschikken om de bescherming van de verzekerden te kunnen waarborgen.

Het is moeilijk denkbaar dat een verzekeringsonderneming een beleid kan handhaven, waarbij haar deficitaire activiteiten in de sector industriële risico's systematisch worden gefinancierd door te hoge prijzen vast te stellen voor de verzekeringen die bestemd zijn voor de consumenten. Bij wege van het spel van de concurrentie zou een verzekeringsonderneming die zodanig zou optreden immers snel haar marktaandeel verliezen aan dikwijls gespecialiseerde andere verzekeringsondernemingen die meer concurrerende lagere prijzen hanteren. De toeneming van de concurrentie tussen de verzekeringsondernemingen ten gevolge van de voltooiing van de interne markt zal een dergelijke praktijk nog moeilijker maken.

De Commissie is van oordeel dat een harmonisatie op communautair niveau op dit gebied niet noodzakelijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 287/93
van de heer Isidoro Sánchez García (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 februari 1993)
(93/C 350/12)

Betreft: Reorganisatieplan voor Iberia

De Spaanse Regering heeft de Commissie een reorganisatieplan voor de luchtvaartmaatschappij Iberia voor de periode 1992—1996 voorgelegd. Het doel is Iberia weer gezond te maken via een kapitaalsverhoging met 120 miljard peseta, waarvoor de instemming van de Gemeenschap nodig is.

Kan de Commissie de details van dit plan mededelen, alsook de voorwaarden die zij stelt voor de goedkeuring ervan?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(11 oktober 1993)

Voor de steun aan Iberia die deel uitmaakte van een strategisch programma voor de reorganisatie van deze luchtvaartmaatschappij, gold een vrijstelling in het kader van artikel 92, lid 3, onder c), van het EEG-Verdrag omdat de Spaanse Regering de verzekering heeft gegeven dat de steun de laatste kapitaalinjectie uit overheidsfondsen voor de duur van het programma zal zijn, dat het geld alleen voor het plan zal worden gebruikt, dat de nationaliteitsclausule uit het statuut van Iberia zal worden geschrapt en dat de prijzen (overeenkomstig het derde pakket) op de Spaanse binnenlandse markt ook kostengerelateerd zullen zijn. Voor wat de inhoud van het strategische plan betreft, doet de Commissie het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement een afschrift van haar besluit toekomen waarin de relevante punten van het plan afzonderlijk worden behandeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 343/93
van mevrouw Mary Banotti (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 maart 1993)
(93/C 350/13)

Betreft: ESF-kredieten voor kindbescherming in Ierland

Kan de Commissie mededelen hoeveel projecten ter financiering van het NOW-programma in Ierland de verlening van betere kindbeschermingsfaciliteiten bevatten? Heeft de Commissie iets gemerkt van aarzeling bij de Ierse instanties, met name FAS, om kindbeschermingsprojecten naar Brussel te sturen, aangezien aldus de kosten per betrokken opleidingseenheid stijgen? Heeft de Commissie plannen om in de toekomst het verstrekken van kindbeschermingsfaciliteiten in het kader van bestaande financieringsprogramma's van het ESF te bevorderen, met name het NOW-initiatief en in het bijzonder in doelstelling-1-gebieden zoals Ierland?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(18 juni 1993)

In december 1991 heeft de Commissie voor Ierland de operationele programma's in het raam van het NOW-initiatief tot een bedrag van 4 miljoen ecu (waarvan 3 674 196 ecu uit het Europees Sociaal Fonds (ESF) en 325 804 ecu uit het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO)) goedgekeurd. Alle in deze programma's uitgevoerde projecten omvatten maatregelen voor kinderopvang die door het EFRO gefinancierd zijn om de toegang van vrouwen tot de opleiding te ondersteunen.

De keuze van de projecten valt onder de bevoegdheid van de Lid-Staten. De Commissie kan echter wel melden dat in een eerste fase de Ierse autoriteiten 17 projecten hebben goedgekeurd en dat andere projecten, in het kader van de in 1992 aan NOW toegekende grotere begroting (in Ierland, 1,8 miljoen ecu), op goedkeuring wachten. Van het totale gepresenteerde pakket projecten betreffen er zes rechtstreeks maatregelen voor kinderopvang en de oprichting van crèches; hiervan zijn er twee door FAS, de organisatie die zich met de beroepsopleiding bezighoudt, ontwikkeld.

In het kader van het derde communautaire actieprogramma op middellange termijn inzake gelijke kansen voor vrouwen en mannen (1991—1995), steunt de Commissie een netwerk voor kinderopvang en andere maatregelen om het arbeids- en gezinsleven met elkaar in overeenstemming te brengen.

In dit raam is in 1990 een werkgroep voor de Structuurfondsen en plattelandsgebieden opgericht. Het voornaamste doel van deze werkgroep was na te gaan welke bijdrage de kinderopvang levert tot de doelstellingen van de Structuurfondsen en te onderzoeken hoe de Structuurfondsen op hun beurt gebruikt kunnen worden om kinderopvangvoorzieningen, met name in achtergestelde gebieden — plattelandsgebieden daaronder begrepen — te helpen ontwikkelen. Er is een verslag — met conclusies en aanbevelingen voor verdere acties — verschenen over de activiteiten van deze werkgroep in 1992. Deze aanbevelingen worden door de Commissie bestudeerd in de context van de lopende herziening van de verordeningen van de Structuurfondsen.

In dit stadium is de exacte vorm van de toekomstige maatregelen van de Structuurfondsen nog niet bekend; met de in het kader van NOW opgedane innoverende ervaringen zal echter bij het uitstippelen van het toekomstige beleid van het ESF rekening worden gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 525/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 maart 1993)

(93/C 350/14)

Betreft: Gelijke beschermingsgraad op het gebied van veiligheid en gezondheid in alle industriële sectoren en voor alle beroepsactiviteiten in Griekenland

Met het oog op de totstandbrenging van eenzelfde beschermingsgraad op het gebied van veiligheid en gezondheid in alle industriële sectoren en voor alle beroepsactiviteiten heeft de Commissie een volledig pakket nuttige wetsvoorstellen ingediend, waarvan de meeste reeds vervat zijn in desbetreffende richtlijnen van de Raad. Vakbondsleders hekelen echter het feit dat deze richtlijnen, waarin de minimumnormen op het gebied van veiligheid en gezondheid voor alle werknemers in de Gemeenschap worden

vastgelegd, tot op de dag van vandaag door de Griekse overheid niet worden toegepast. Kan de Commissie meedelen wanneer de Griekse overheid de Griekse wetgeving in overeenstemming zal brengen met voornoemde richtlijnen op het gebied van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers in alle industriële sectoren en alle beroeps categorieën? Wanneer denkt de Commissie er bij de Griekse Regering op aan te dringen dat zij de gepaste preventieve maatregelen treft en zorgt voor een doeltreffende controle op de veiligheid op de werkplek?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(11 oktober 1993)

Griekenland heeft de Commissie niet medegedeeld dat het de richtlijnen inzake de bescherming van de gezondheid en veiligheid van de werknemers omgezet heeft, terwijl dit op 1 januari 1993 het geval had moeten zijn. De Commissie heeft dan ook de procedure van artikel 169 van het EEG-Verdrag in werking gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 527/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 maart 1993)

(93/C 350/15)

Betreft: Auto-ongelukken

In de gehele Gemeenschap neemt het aantal doden en gewonden bij auto-ongelukken onrustbarend toe. Kan de Commissie medelen of zij werk kan maken van de opstelling van een voorlichtingsprogramma waarin onder meer aandacht wordt besteed aan het correcte gebruik van vervoermiddelen, de kennis van de verkeersregels, het besturen van een voertuig en de risico's die gepaard gaan met het overmatige gebruik van alcohol, het innemen van geneesmiddelen, druggebruik, vermoeidheid, enz.?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(11 oktober 1993)

De huidige aantallen auto-gevallen in de Gemeenschap zijn inderdaad ontstellend.

Daarom heeft de Commissie, na een verzoek van de Raad in zijn resolutie van 21 juni 1991, een mededeling⁽¹⁾ aangenomen voor een actieprogramma inzake verkeersveiligheid; deze wordt binnenkort aan de Raad voorgelegd.

Dit programma, dat als een hefboom zal dienen bij de constante pogingen van de Lid-Staten om de verkeersonveiligheid op hun grondgebied te bestrijden, moet, wanneer het wordt uitgevoerd, het aantal auto-ongevallen in de hele Gemeenschap doen dalen.

De opvoeding tot correct verkeersgedrag die in genoemde mededeling wordt behandeld, maakt deel uit van de prioritaire actiegebieden van de Commissie.

Alhoewel dit werkingsgebied vóór alles onder de bevoegdheid van de nationale, regionale of plaatselijke overheid ressorteert, zij erop gewezen dat de Commissie overeenkomstig het subsidiaireitsbeginsel een nuttige rol kan spelen door het leveren van een bijdrage en steun aan de opvoeding tot correct verkeersgedrag, bij voorbeeld door het verzamelen en presenteren van relevante informatie over de in de hele Gemeenschap opgedane ervaringen. Dit zou een aanzienlijk pluspunt betekenen, terwijl de kosten lager zouden liggen dan bij de versnipperde inspanningen van de Lid-Staten het geval is.

(¹) Doc. COM(93) 246 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 764/93

van de heer Bartho Pronk (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1993)

(93/C 350/16)

Betreft: Veiligheid open vrachtwagens

1. Kan de Commissie medelen, welke veiligheidseisen er door de Lid-Staten worden gesteld aan vrachtwagens die een niet afgeschermd lading (bij voorbeeld stenen/afval/zand/grint) vervoeren in een open bak?
2. Is er onderzoek gedaan naar de gevaren die het vervoer van een dergelijke lading oplevert voor de verkeersveiligheid, wanneer deze lading of onderdelen ervan uit de vrachtwagens op de weg of op andere weggebruikers terecht komen?
3. Zo ja, welke zijn de uitkomsten van dit onderzoek, en welke maatregelen is de Commissie naar aanleiding hiervan van plan te nemen?
4. Zo neen, is de Commissie bereid een dergelijk onderzoek te verrichten en, afhankelijk van de uitkomsten daarvan, passende maatregelen te nemen?

Antwoord van de heer Matutes

namens de Commissie

(21 september 1993)

Een veilige belading van produkten als grint en zand die in open vrachtwagens worden vervoerd, wordt in de meeste Lid-Staten geregeld door middel van algemene veiligheidsvoorschriften, die in sommige gevallen met uitgebreide praktijkrichtlijnen worden aangevuld.

De toepassing van deze algemene regels wordt aan de bevoegde, met gezagshandhaving belaste autoriteiten overgelaten, bij voorbeeld aan de politie.

De Commissie heeft geen weet van studies of onderzoek naar de daarmee verband houdende gevaren voor de veiligheid op de weg.

Gelet op het feit dat de meeste van deze produkten plaatselijk worden vervoerd en dat de huidige wetsvoorschriften in de Lid-Staten de verantwoordelijkheid hieromtrent overlaten aan de met gezagshandhaving belaste autoriteiten, acht de Commissie het niet nodig ter zake op het niveau van de Gemeenschap op te treden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 809/93

van de heer Leen van der Waal (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 april 1993)

(93/C 350/17)

Betreft: Staatssteun aan Air France

Vorig jaar schreef de Staatsbank Banque Nationale de Paris in op een converteerbare obligatielening van 1,25 miljard Ffr. Uit het verslag van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement (¹) van 30 maart 1992 blijkt dat de Commissie deze zaak al geruime tijd in onderzoek heeft.

Kan de Commissie medelen wat de uitkomst van dit onderzoek is en welke argumenten aan de beslissing ten grondslag liggen?

(¹) Doc. SEC(92) 431 def.

Antwoord van de heer Matutes

namens de Commissie

(12 oktober 1993)

De Commissie heeft in juli 1992 beslist dat de inschrijving van de Banque Nationale de Paris op een obligatielening van 1,25 miljard Ffr. die converteerbaar is in aandelen (ORA) van Air France, geen steun volgens artikel 92 van het EEG-Verdrag betekende.

In de loop van haar onderzoek is de Commissie tot de conclusie gekomen dat het, gelet op de jurisprudentie van het Hof van Justitie en inzonderheid het zogenaamde beginsel van de markteconomie-investeerder, niet onredelijk was geweest wanneer een particulier investeerder destijds, (einde 1991) een dergelijke financiële transactie met Air France aanging, en dat er bijgevolg geen staatssteun mee was gemoeid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 851/93van de heer **Sotiris Kostopoulos (NI)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 april 1993)

(93/C 350/18)

Betreft: Onderzoek naar gevaren voor de gezondheid ingevolge het ontbreken van duidelijke aanwijzingen op medische artikelen voor enkelvoudig gebruik

De titels X en XI van het Verdrag betreffende de Europese Unie bevatten expliciete bepalingen inzake de volksgezondheid en de bescherming van de consumenten. Tot op heden bestaat er echter geen communautaire wetgeving inzake etikettering waarbij melding wordt gemaakt van de chemische samenstelling, het aantal vezels, de instructies voor het veilig wegwerpen van de gebruikte produkten en een gestandaardiseerde schaal voor de aanduiding van het absorptievermogen van medische artikelen voor enkelvoudig gebruik. Is de Commissie bereid hier iets aan te doen en in eerste instantie te handelen overeenkomstig artikel 100 A van het Verdrag van Rome, dat haar ertoe verplicht op het gebied van de volksgezondheid, de veiligheid, de milieubescherming en de consumentenbescherming een hoog beschermingsniveau na te streven, met name door een studie omtrent de gevaren van het ontbreken van bovengenoemde vermeldingen voor de gezondheid te financieren?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(11 oktober 1993)

De Commissie is niet op de hoogte van bijzondere problemen in verband met een gebrekkige etikettering van de artikelen. Zolang de precieze aard van de gevaren voor de gezondheid van de gebruikers of voor het publiek na weggooien van de produkten niet is vastgesteld, lijkt een onderzoek niet nodig.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1000/93van de heer **Mihail Papayannakis (NI)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 mei 1993)

(93/C 350/19)

Betreft: Oudheidkundige vondsten bij Voula (Attika)

In de jaren '70 hebben oudheidkundige opgravingen bij Voula belangrijke vondsten aan het licht gebracht die

toebehoren aan de oude Attische deme Aexone. Het gaat hier om een unieke ontdekking van een stadsgeheel (woonblokken, openbare gebouwen, tempels, een waterleidingsstelsel, riolering, enz.), waarvan een belangrijk gedeelte gelegen is in het huidige bouwkwadraat nr. 153 van de gemeente Voula (oppervlakte 0,8—0,9 ha). Onlangs werd vergunning verleend om op dit terrein flatgebouwen op te trekken, ondanks de aanvankelijke bezwaren van archeologen en verantwoordelijke instanties. Mobilisatie van de bevolking leidde tot een beroep bij de Raad van State, waar deze kwestie binnenkort aan de orde zal komen. Hoe dan ook scheidt de bouw van flatgebouwen op dit terrein in Griekenland duidelijk ernstige juridische en anderssoortige problemen. Er zijn evenwel ook communautaire verwickelingen, aangezien belangrijke geldbedragen beschikbaar worden gesteld uit het tweede pakket Delors voor de ontwikkeling en het herstel, op economisch, ecologisch en cultureel gebied, van Attika, welke regio wordt bedreigd door besluiten zoals de opoffering van deze historisch zo belangrijke plaats aan de „betonkolos”.

Kan de Commissie in verband met het bovenstaande meedelen:

1. of een dergelijk bouwbeleid te verenigen is met de strekking van de nieuwe bepalingen inzake cultuur zoals deze voorkomen in het Verdrag van Maastricht en met de doelstellingen van het Cohesiefonds waaruit ook voor Attika projecten en acties zullen worden betaald om soortgelijke schade die in het verleden is aangericht te herstellen;
2. of zij derhalve voornemens is de Griekse Regering ter zake tekst en uitleg te vragen;
3. of zij eventueel kan meewerken aan de inrichting van een archeologisch park in dit gebied, onder meer door projecten in Attika op te nemen in de communautaire financiering waaraan thans wordt gewerkt?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**

(23 september 1993)

De Commissie kan op grond van haar huidige bevoegdheden geen initiatieven nemen zoals door het geachte Parlementslid voorgesteld.

De Commissie zou echter in het algemeen de mogelijkheden kunnen onderzoeken van een communautaire financiering voor de verwezenlijking van archeologische parken, indien door de bevoegde nationale autoriteiten een verzoek tot haar zou worden gericht, overeenkomstig de procedures die voor de toekenning van dergelijke financieringen zijn vastgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1015/93
van de heer Giuseppe Mottola (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 mei 1993)
 (93/C 350/20)

Betreft: Funeste gevolgen voor plattelandsgebieden van de onjuiste interpretatie bij de toepassing van de communautaire richtlijn inzake gemeentelijke slachthuizen

Bij de communautaire regelgeving inzake gemeentelijke slachthuizen, die is ingegeven door redenen van volksgezondheid, wordt bepaald dat een slachthuis slechts erkend mag blijven indien er jaarlijks ten minste 1 000 grootvee-eenheden (GVE) worden geslacht (voorheen 600 GVE). Deze regel is op verschillende wijzen geïnterpreteerd, hetgeen negatieve gevolgen met zich mee heeft gebracht voor de economische activiteit van talrijke plattelandsgebieden in Zuid-Italië, die toch al door verwoestijning worden bedreigd.

1. Is de Commissie op de hoogte van de funeste gevolgen die de verschillende wijzen waarop de regio's het begrip „kleine slachterij” interpreteren, met zich meebrengen voor de plattelandsgebieden in Zuid-Italië?
2. Welke schadeloosstelling denkt de Commissie toe te kennen aan wie zijn baan bij slachterijen heeft verloren en aan veetelers die gedwongen worden hun vee voor spotprijzen van de hand te doen?
3. Is de Commissie niet van mening dat, wil men het doel van de communautaire regelgeving verwezenlijken, kredieten moeten worden uitgetrokken voor steun aan gemeenten die hun structuren willen aanpassen aan de nieuwe sanitaire normen?
4. Is de Commissie niet van mening dat sluiting van slachterijen die het minimum van 1 000 GVE niet halen moet worden voorkomen, enerzijds door financiële steun te verlenen voor hun voortbestaan en anderzijds door de termijn voor aanpassing aan de EEG-voorschriften met twee tot vijf jaar te verlengen?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
 (9 september 1993)

Het geachte Parlementslid wordt verzocht kennis te nemen van het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 2474/92 van Lord O'Hagan ⁽¹⁾.

Aan de Commissie is gesignaleerd dat kleine slachthuizen in verschillende Lid-Staten met problemen te kampen hebben. Daarom werd het maximumaantal dieren dat in kleine inrichtingen mag worden behandeld overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn vers vlees, bij Richtlijn 92/120/EEG van de Raad ⁽²⁾ verhoogd tot 20 grootvee-eenheden per week, met een maximum van 1 000 grootvee-eenheden per jaar. Dit geldt tot en met 31 december 1994.

Om een overzicht te krijgen van de problemen in kleine inrichtingen heeft de Commissie besloten in de Lid-Staten controles ter plaatse te verrichten.

Op grond van die controles zal de Commissie nagaan of zij in de nabije toekomst nieuwe voorstellen ter zake moet indienen om te komen tot een permanente oplossing voor de bestaande problemen in kleine inrichtingen.

Afgezien van de bestaande steun via het EOGFL of in het kader van specifieke regionale programma's overweegt de Commissie in dit geval geen bijzondere financiële maatregelen.

⁽¹⁾ PB nr. C 141 van 10. 5. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1028/93

van de heer Alex Smith (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 mei 1993)
 (93/C 350/21)

Betreft: Vervoer van plutoniumnitraat — naleving van veiligheidsreeks 6 van het IAEA

Is het de Commissie bekend dat de huidige container- en schermconstructie ertoe zou leiden dat de container in open vuur zou barsten binnen ongeveer drie uur zoals gespecificeerd door het IAEA, en dat de Internationale Maritieme Organisatie heeft erkend dat scheepsbranden doorgaans met extreem hoge temperaturen gepaard gaan en aanzienlijk langer duren (20 tot 25 uur) dan de 30 minuten die door het IAEA wordt aangehouden?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
 (3 september 1993)

Samen met de Lid-Staten neemt de Commissie deel aan de gemeenschappelijke vergaderingen van de IAEA en de Internationale Maritieme Organisatie (IMO).

Gedurende de tweede gemeenschappelijke vergadering ⁽¹⁾ inzake de veiligheid van het vervoer van bestraalde kernsplijtstof over zee zijn de IAEA-brandbeveiligingsspecificaties uitvoerig besproken op basis van de laatste ongevalstatistieken, risicostudies en gegevens over de omstandigheden waaraan containers bij ongevallen worden blootgesteld. De conclusie van de algemene vergadering van de gemeenschappelijke IAEA/IMO-werkgroep was dat de Lid-Staten noch de tegen kernenergie agerende groepen gegevens hebben aangebracht waaruit blijkt dat de IAEA-temperatuurtest inadequaat is. Er zijn daarentegen vele studies waarin is geconcludeerd dat de IAEA-brandbeveiligingstest

aangepast is aan de zeer uiteenlopende omstandigheden waaraan een container bij een ernstig ongeval kan worden blootgesteld.

(¹) Wenen, 26—30. 4. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1053/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 mei 1993)

(93/C 350/22)

Betreft: Voorstel voor de oprichting van een centraal orgaan dat bij de opstelling van communautaire programma's wordt betrokken

Vertegenwoordigers van landbouwcoöperaties en organisaties van het plaatselijk zelfbestuur stellen voor dat een netwerk voor de uitwisseling van ervaringen en ideeën, de overdracht van know-how en onderlinge communicatie wordt opgericht, dat via een centraal orgaan bij de uitwerking van communautaire programma's ten behoeve van de plattelandsbevolking in de Gemeenschap wordt ingeschakeld. Kortom, het is de bedoeling dat een mechanisme wordt ingesteld voor dergelijke informatie, voorlichting en technische bijstand bij de tenuitvoerlegging, de evaluatie en de follow-up van allerlei programma's. Kan de Commissie medelen of zij de oprichting van zo'n coördinerend orgaan noodzakelijk acht en kort aangeven welke de hoofdkenmerken ervan moeten zijn?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1054/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 mei 1993)

(93/C 350/23)

Betreft: Eurural en de aanpak van de problemen op het platteland

Eurural is oorspronkelijk een initiatief van de basis, met andere woorden van de vakbonds- en beroepsorganisaties en de sociale organisaties op het platteland die op communautair niveau actief zijn. Het heeft tot doel de acties ter bevordering van de ontwikkeling van het platteland in de Gemeenschap beter te organiseren en te coördineren en aldus te zorgen voor de ontbrekende schakels tussen het platteland en de communautaire besluitvormingscentra. Er zij in dit verband op gewezen dat de diversiteit van de economische en sociale bedrijvigheid op het platteland steeds groter wordt en dat de ontwikkeling van het platteland niet alleen met de landbouw als zodanig te maken heeft, maar onder meer ook met de plaatselijke ambachtelijke sector, het toerisme, andere vormen van dienstverlening, de gezondheidssector, onderwijs, cultuur, milieu-

verontreiniging en infrastructuurwerken. Is de totstandbrenging van het zogeheten „partnerschap” met de organisaties op het platteland voor de Commissie een *conditio sine qua non* om de problemen op het platteland te onderkennen, de prioriteiten voor de aanpak van deze problemen vast te stellen en de ontwikkelingskeuzes te bepalen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1055/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 mei 1993)

(93/C 350/24)

Betreft: Het voorstel van de Paseges (Griekse confederatie van landbouwcoöperaties) in verband met Eurural-Griekenland

Het Eurural-programma voor Griekenland dient een wezenlijke bijdrage te leveren tot de organisatie en coördinatie van de acties ter bevordering van de ontwikkeling van het Griekse platteland. Zal de Commissie bijgevolg haar steun hechten aan het voorstel van de Paseges om de gecentraliseerde coördinatie van de Eurural-acties voor Griekenland op touw te zetten en is zij bereid daarbij te helpen?

**Gecombineerd antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1053/93, nr. 1054/93
en nr. 1055/93**

(3 september 1993)

De diensten van de Commissie zijn op de hoogte van het initiatief van Paseges en Eurural tot versterking van het partnerschap en verbetering van de informatie van het plattelandsmilieu in Griekenland.

Ten aanzien echter van het vraagstuk van de landbouw-informatie wijst de Commissie erop dat de opening in Griekenland van „informatie- en ontwikkelingscentra voor het platteland” beantwoordt aan een behoefte van deze Lid-Staat aan informatie over beleid en programma's van de Gemeenschap die van belang zijn voor het platteland.

Een van deze centra (in Thessaloniki) werd opgericht bij het Agricultural and Industrial Institute en de twee andere (in Egiön en in Ioannina) bij landbouwcoöperaties die aangesloten zijn bij Paseges.

De drie Griekse centra, evenals die welke in andere Lid-Staten werden opgericht, maken deel uit van een communautair netwerk dat door de Commissie tot stand wordt gebracht en dat thans 23 informatie- en ontwikkelingscentra voor het platteland omvat.

Met betrekking tot het voorstel een centraal orgaan van partnerschap op te richten wijst de Commissie erop dat op grond van Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking ⁽¹⁾ nauw overleg moet plaatsvinden tussen de Commissie en de bevoegde nationale autoriteiten bij de beoordeling vooraf, het toezicht en de evaluatie van de communautaire programma's. Het is echter de taak van de Lid-Staten de op nationaal, regionaal, plaatselijk of ander niveau meest geschikte partnerorganisaties aan te wijzen om dit proces van overleg met de Commissie te realiseren.

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1065/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 mei 1993)
(93/C 350/25)

Betreft: Ontwikkeling van de infrastructuur van het spoorvervoer op de Peloponnesus

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 2772/92 ⁽¹⁾ over de dienstregeling van de treinen op de Peloponnesus heeft de heer Matutes gewezen op de spoorlijnen die in dit gebied zullen worden aangelegd en die ook voorkomen in de voorstellen die de Griekse Regering al heeft geformuleerd. Kan de commissaris met naam en toenaam de nieuwe spoorverbindingen vermelden die — afgezien van de hoofdverbinding Korinthe-Patras — met steun uit het Cohesiefonds zullen worden aangelegd?

⁽¹⁾ PB nr. C 106 van 16. 4. 1993, blz. 24.

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(21 september 1993)

Het Cohesiefonds kan financiële steun verlenen voor spoorwegprojecten die zowel de aanleg van nieuwe lijnen als de modernisering van bestaande lijnen kunnen omvatten.

De keuze van de voor financiering voor te stellen projecten is een zaak van de autoriteiten van de betrokken Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1080/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 mei 1993)
(93/C 350/26)

Betreft: Bescherming van softwareproducten

Het illegaal kopiëren van computerprogramma's is een bijzondere winstgevende zaak. Ook Europa blijft niet gespaard van piraterij in de informaticasector. Kan de Commissie meedelen of in de nabije toekomst communautaire mechanismen voor de bescherming van softwareproducten zullen worden ingesteld?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(6 oktober 1993)

De Raad heeft op 14 mei 1991 Richtlijn 91/250/EEG ⁽¹⁾ betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's aangenomen.

De richtlijn heeft tot doel de creativiteit en de ondernemersactiviteit in de informaticasector in Europa te stimuleren en tevens de makers van software te beschermen. Ze versterkt en uniformiseert de bestaande bescherming en vormt aldus een belangrijk rechtsinstrument in de strijd tegen de piraterij. Het is immers van essentieel belang dat het creatief vermogen van de ondernemingen niet wordt aangetast door ongeoorloofde reproductie van hun producten.

De richtlijn beschermt computerprogramma's als werken van letterkunde in de zin van de Berner Conventie. Uitsluitend oorspronkelijke programma's zijn vatbaar voor bescherming. Om zoveel mogelijk software voor bescherming in aanmerking te laten komen, wordt evenwel slechts een laag gehalte aan oorspronkelijkheid vereist. Een computerprogramma wordt als oorspronkelijk beschouwd, wanneer het „een eigen schepping van de maker is”.

De richtlijn verleent de rechthebbende een uitsluitend recht op het reproduceren, vertalen, bewerken en arrangeren van het programma. Ook voor elke vorm van distributie onder het publiek is de toestemming van de rechthebbende vereist (artikel 4).

Om een redelijk evenwicht tussen de rechten van de maker en die van de gebruiker van software tot stand te brengen, is echter in een aantal uitzonderingen op de uitsluitende rechten voorzien. De belangrijkste uitzondering betreft de decompilatie. Deze uitzondering, die aan strikte voorwaarden is gebonden, maakt het mogelijk een computerprogramma met andere programma's compatibel te maken en de gegevens te verkrijgen die nodig zijn om alle elementen van een informaticasysteem op elkaar aan te sluiten.

De aldus verkregen gegevens mogen echter niet worden gebruikt voor het creëren van qua uitdrukkingwijze in grote lijnen gelijke programmatuur. De toepassing van artikel 6 mag niet tot doel of tot gevolg hebben dat het normale gebruik van het werk wordt belemmerd of dat de rechtmatige belangen van de maker op ongerechtvaardigde wijze worden geschaad. Bovendien wordt de rechtspositie van de maker versterkt door artikel 7, dat betrekking heeft op bijzondere beschermingsmaatregelen en met name op het opleggen van sancties aan al wie direct of indirect bij piraterij in de informaticasector is betrokken. Aangezien het strafrecht buiten de bevoegdheid van de Gemeenschap valt, laat de richtlijn het aan de Lid-Staten over passende maatregelen te treffen jegens personen die door artikel 7 verboden handelingen zouden verrichten.

Er wordt op het ogenblik in de Lid-Staten gewerkt aan de omzetting van de richtlijn, die tegen 1 januari 1993 moest zijn voltooid.

(¹) PB nr. L 122 van 17. 5. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1084/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 mei 1993)

(93/C 350/27)

Betreft: Het opleggen van verouderde tankers

Ten minste 3 600 kubieke meter aardolie en 270 ton ingedroogde restolie en roest worden elk jaar alleen al door kleine olietankers in de Griekse zee geloosd. Volgens natuurbeschermingsorganisaties wordt de grootste schade aan het milieu veroorzaakt door 60 à 70 overoude tankers die al 28 tot 43 jaar varen. Is de Commissie voornemens erop aan te dringen dat deze tankers uit de vaart worden genomen?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(3 september 1993)

De door de milieu-organisaties verstrekte informatie betreffende de vermeende risico's van verontreiniging door verouderde tankers is niet aan de Commissie doorgegeven.

Griekenland is medeondertekenaar van het Marpol 73/78-verdrag waarvan een afschrift rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement is toegezonden. In het verdrag is bepaald dat elke lozing in de Middellandse Zee (die als een Speciaal Gebied wordt gedefinieerd) van olie of oliemengsels door *gelijk welke* olietanker (ongeacht diens ouderdom of

tonnemaat) verboden is. Voorts bevat artikel 6 de regels betreffende het opsporen van inbreuken op en het doen naleven van dit verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1129/93

van de heer Dieter Rogalla (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1993)

(93/C 350/28)

Betreft: Accepteren van geld van de Lid-Staten door de betreffende buurlanden

1. Welke ervaringen heeft de Commissie opgedaan wat betreft de flexibiliteit van de nationale regeringen, rechtbanken en soortgelijke officiële instellingen bij het accepteren van valuta's van de buurlanden als betalingen waarbij tegen officiële koers wordt afgerekend?
2. Is de Commissie ook niet van mening dat op dit gebied een harmonisatie of een wederzijds begrip voor de waarde van de valuta van een buurstaat in de Europese Gemeenschap nog niet is bereikt?
3. Hoe is de situatie in de dienstgebouwen van de Commissie in Brussel en kan hier zonder meer Duits en Frans geld voor de aanschaf van goederen voor de dagelijkse behoeften gebruikt worden?
4. Wat denkt de Commissie te doen om met het oog op de economische en monetaire unie binnen de Instellingen van de Europese Gemeenschappen en ook bij officiële organen van de Lid-Staten, met inbegrip van de rechtbanken, het begrip voor het accepteren van de valuta's van de buurlanden te vergroten?

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie

(24 september 1993)

1. Ten einde overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, van het ontwerp van Verdrag betreffende de Europese Unie het gebruik van de ecu te vergemakkelijken, heeft de Commissie een studie verricht naar de belemmeringen voor het gebruik van de ecu. Een verslag waarin de resultaten van dit onderzoek werden samengevat en daaruit conclusies werden getrokken, werd in december 1992 gepubliceerd in het Witboek „De opheffing van de juridische belemmeringen voor het gebruik van de ecu”. Deze studie, die ook naar het Europees Parlement is gezonden, bevestigt dat de nationale administraties, rechtbanken en soortgelijke instellingen aarzelen om berekeningen of betalingen in andere valuta dan de nationale munteenheid te aanvaarden.
2. De Commissie is het ermeê eens dat er binnen de Gemeenschap weinig begrip bestaat voor de waarde van de valuta van een buurstaat in de Europese Gemeenschap. Het doel van het ontwerpverdrag is echter de invoering van één

munt, de ecu (artikel 3 A), en niet de ontwikkeling van het parallelle gebruik van nationale valuta. Deze optie is tijdens de discussies en in het Verdrag zelf verworpen.

3. Binnen de gebouwen van de Commissie te Brussel kunnen alleen Belgische franken worden gebruikt voor betalingen, ook al worden de prijzen in sommige restaurants in ecu aangeduid.

4. De inspanningen van de Commissie zijn erop gericht het begrip en de aanvaarding van de ecu te ondersteunen. In die taak zal zij in de tweede fase worden gesteund door het EMI dat ingevolge artikel 109 F van het ontwerpverdrag tot taak heeft „het gebruik van de ecu te vergemakkelijken en toe te zien op de ontwikkeling van de ecu, met inbegrip van de goede werking van het ecu-verrekeningssysteem”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1178/93

van de heer Karl von Wogau (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 mei 1993)

(93/C 350/29)

Betreft: Toelating van woonwagens in Italië

1. Is het de Commissie bekend dat de Italiaanse overheid krachtens artikel 61, lid 3, van de nieuwe wegenverordening van 1 juli 1993 de maximale lengte van de toegelaten woonwagens aanzienlijk heeft verkort en dat deze met 6,5 resp. 8 meter ver onder de maximale lengte van 12 meter ligt die in Richtlijn 92/21/EEG ⁽¹⁾ is vastgelegd?

2. Is de Commissie niet van mening dat deze praktijk van de Italiaanse overheid bij de toelating van geïmporteerde woonwagens uit andere Lid-Staten met het EEG-Verdrag en de voorschriften van de Gemeenschap over het vrij verkeer van goederen strijdig is?

3. Deze situatie bestond reeds twee jaar geleden (zie schriftelijke vraag nr. 747/91 ⁽²⁾) maar werd niet verder gevolgd in de hoop dat hiervoor een oplossing zou worden gevonden in de nieuwe verkeersverordening die op 20 april 1992 werd goedgekeurd.

4. Wat denkt de Commissie te doen, indien zij van mening mocht zijn dat hier sprake is van een inbreuk op het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap?

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 14. 5. 1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 286 van 4. 11. 1991, blz. 16.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(4 oktober 1993)

De Commissie is inderdaad op de hoogte van het bepaalde in artikel 61, lid 3, van het Italiaanse Wetgevende Decreet

nr. 285 van 30 april 1992 inzake het Wegenverkeersreglement. Hierin wordt de maximaal toegestane lengte van caravans vastgelegd.

De Commissie heeft deze bepalingen onderzocht in het licht van Richtlijn 92/21/EEG van 31 maart 1992 betreffende massa's en afmetingen van motorvoertuigen van categorie M 1 en de bepalingen van het EEG-Verdrag inzake het vrije verkeer van goederen. Uit deze analyse is gebleken dat Richtlijn 92/21/EEG in het onderhavige geval niet van toepassing is, aangezien deze alleen geldt voor motorvoertuigen van categorie M 1 en niet voor aanhangwagens.

De Italiaanse wettelijke bepalingen waarbij de lengte van caravans wordt vastgesteld, zijn reeds onderzocht door de Commissie naar aanleiding van schriftelijke vraag nr. 747/91. Deze vraag had betrekking op Circulaire nr. 181/89, waarbij Wet nr. 38/82 en het decreet van 14 oktober 1987 werden geïnterpreteerd en de toegestane lengte werd vastgesteld voor voertuigen die aangemerkt worden als „aanhangwagens voor een bijzondere vorm van bewoning”. Het onderzoek van deze circulaire is opgeschort naar aanleiding van de intrekking van Wet nr. 38/82 en het decreet van 14 oktober 1987 bij het wetgevend decreet van 30 april 1992. Bijgevolg onderzoekt de Commissie thans alleen de bepalingen van het nieuwe Italiaanse Wegenverkeersreglement.

De Commissie heeft de Italiaanse autoriteiten er reeds op gewezen dat artikel 61, lid 3, van het voornoemde decreet een belemmering kan vormen voor het vrije verkeer van aanhangwagens, caravans en woonwagens uit andere Lid-Staten die niet aan de Italiaanse voorschriften voldoen. Zij zal niet nalaten de nodige maatregelen te nemen om iedere eventuele onterechte belemmering voor het handelsverkeer op te heffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1185/93

van mevrouw Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 mei 1993)

(93/C 350/30)

Betreft: EG-richtlijn over de veiligheid van meubelen

Kan de Commissie mededelen waarom de richtlijn inzake de veiligheid van meubelen geen deel uitmaakt van het werkprogramma van de Commissie voor 1993? In twee Lid-Staten, Ierland en het Verenigd Koninkrijk, bestaat wetgeving op dit gebied. Zijn deze landen gerechtigd hun burgers te beschermen tegen slechte producten uit andere Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(3 september 1993)

In afwachting van de eerste resultaten van het noodzakelijke normvoorbereidende onderzoek betreffende het gedrag na

brand van beklede meubelen en verwante producten houdt de Commissie de beslissing om een voorstel voor een richtlijn over dat onderwerp al dan niet in haar werkprogramma op te nemen nog in beraad.

Zolang er geen communautaire wetgeving ter zake bestaat, is het aan de Lid-Staten om, rekening houdend met het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap, te beslissen hoe hoog zij het niveau van bescherming van de gezondheid en het leven van hun burgers willen leggen.

Dit houdt in dat de bestaande nationale wetgeving van kracht blijft tot de communautaire wetgeving in werking treedt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1267/93

van de leden **Andrea Raggio** en **Luigi Colajanni** (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 mei 1993)
(93/C 350/31)

Betreft: Houding van de Italiaanse Regering ten aanzien van het regionaal beleid van de Gemeenschap

De Italiaanse Regering is voornemens de financiering door de Gemeenschap voor de meridionale regio's voor de periode 1994—1999 op de begroting op te nemen. Dit heeft minister Andreatta op 13 maart jl. ten aanzien van dit onderwerp aan de bevoegde senaatscommissie en in een interview met het dagblad *Il Sole-24 ore* bevestigd. De minister heeft eveneens herinnerd aan uitspraken in de contacten met de Gemeenschap waarbij hij de communautaire normen op het gebied van het regionaal beleid extravagant noemde. Verder stelde hij overeenkomsten voor met andere regeringen ten einde het communautair regionaal beleid te hernationaliseren waarbij dit zich zou moeten beperken tot het overmaken van middelen aan de Lid-Staten.

Kan de Commissie mededelen of dit standpunt haar formeel is medegedeeld?

Welke initiatieven denkt de Commissie te nemen om te zorgen voor een volledige tenuitvoerlegging in alle Lid-Staten van de Gemeenschap met inbegrip van Italië, van de beginselen van de hervorming van de Structuurfondsen en een strikte handhaving van de doeleinden hiervan?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(15 september 1993)

De door het geachte Parlementslid bedoelde verklaringen zijn de Commissie niet formeel meegedeeld.

In de herziene verordeningen inzake de Structuurfondsen blijven de oorspronkelijke beginselen van de hervorming behouden. De Commissie zal er nauwlettend op blijven toezien dat alle betrokkenen deze beginselen correct toepassen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1271/93

van de heer **Karl von Wogau** (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 mei 1993)
(93/C 350/32)

Betreft: Toelating van motorvoertuigen

1. Ook na 1 januari 1993 is de toelating van motorvoertuigen die in een Lid-Staat reeds als type zijn toegelaten in een andere Lid-Staat met moeilijkheden verbonden; hernieuwde technische controles van de motorvoertuigen worden dikwijls vereist, hetgeen met extra kosten en tijdverlies gepaard gaat.

2. In een concreet geval heeft de fabrikant van een cabriolet uit het gebied Zuid-Baden zeer grote moeilijkheden bij zijn poging dit model in de naburige Elzas (Frankrijk) te exporteren. Zijn type auto is in de Duitse Bondsrepubliek door de technische controle (TÜV) toegelaten en 400 van deze voertuigen zijn daar reeds in het verkeer. Het Franse controleorgaan, het Département des Mines, eist echter uitgebreide controles die de toelating aanzienlijk moeilijker maken.

3. Is de Commissie niet van mening dat dit een inbreuk betekent tegen het vrij verkeer van goederen en, zo ja, wat denkt zij daartegen te doen?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(5 oktober 1993)

De Commissie vestigt er de aandacht van het geachte Parlementslid op, dat de verplichting voor particulieren hun voertuig te doen registreren in hun land van ingezetenschap door de datum van 1 januari 1993 niet is gewijzigd.

De Commissie heeft er reeds voordien door middel van de toepassing van de regels van het EEG-Verdrag naar gestreefd te waarborgen dat de procedures voor de keuring en inschrijving van voertuigen geen hindernissen kunnen scheppen voor de invoer van voertuigen uit andere Lid-Staten.

Voor het overige blijkt uit de interpretatieve mededeling van de Commissie inzake de keurings- en inschrijvingsprocedures voor reeds eerder in een andere Lid-Staat ingeschreven voertuigen ⁽¹⁾ dat de Lid-Staten deze verschillende operaties dienen uit te voeren op redelijke termijnen en tegen redelijke kosten.

Indien het geachte Parlementslid beschikt over nadere gegevens over administratieve praktijken waardoor de registratie van voertuigen uit andere Lid-Staten wordt belemmerd, verzoekt de Commissie hem deze haar voor een onderzoek te willen voorleggen. De Commissie zou in het bijzonder inlichtingen willen verkrijgen over het geval van de producent waarnaar het geachte Parlementslid in zijn vraag verwijst, ten einde contact op te nemen met de Franse autoriteiten en de situatie uit het oogpunt van de bovengenoemde regels te kunnen beoordelen.

(¹) PB nr. C 281 van 4. 11. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1275/93

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 mei 1993)

(93/C 350/33)

Betreft: Noodzaak van een reglement voor de administratieve procedures binnen de werkterreinen van de Commissie

In schriftelijke vraag nr. 3093/92 (¹) die op 17 maart 1993 werd beantwoord, werd gewezen op de noodzaak om te komen tot een reglement voor de administratieve procedures binnen de werkterreinen van de Commissie. Dit eventueel reglement dient een algemene inhoud te hebben vergelijkbaar met de administratieve procedurewetgeving op nationaal niveau waarin de rechten en verplichtingen van de ambtenaren ten aanzien van de overheid zijn opgenomen. Het bestaan van interne richtsnoeren is iets heel anders en voldoet niet aan de noodzaak van juridische garanties en de algemene openbaarheid die noodzakelijkerwijs in een reglement tot uitdrukking zouden moeten komen.

Denkt de Commissie het initiatief te nemen om een reglement op te stellen over de administratieve procedures binnen de Commissie?

(¹) PB nr. C 145 van 25. 5. 1993, blz. 19.

Antwoord van de heer Delors

namens de Commissie

(27 september 1993)

De Commissie heeft op 17 februari 1993 haar goedkeuring gehecht aan haar nieuwe reglement van orde dat van toepassing is op de binnen de Instelling geldende administratieve basisprocedures. De tekst werd gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (¹).

Momenteel bestaat reeds een handleiding (manuel des procédures opérationnelles) voor de procedures die van toepassing zijn op de werkzaamheden van de Commissie. In tegenstelling tot de vorige versies van deze handleiding zal de Commissie de volgens uitgave niet langer beschouwen als een document dat uitsluitend voor intern gebruik is bestemd.

(¹) PB nr. L 230 van 11. 9. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1276/93

van de heer Derek Prag (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 mei 1993)

(93/C 350/34)

Betreft: Het Europees Sociaal Fonds

Kan de Commissie, gezien haar belofte van meer doorzichtigheid die mevrouw Papandreou aan de gehandicapten-groep van alle partijen heeft gedaan nadat het Europees Sociaal Fonds was gereorganiseerd volgens geografische criteria en de speciale kredieten voor gehandicapten waren afgeschaft, voor de jaren 1991 en 1992 mededelen,

1. hoeveel gehandicapte personen steun ontvingen uit het Europees Sociaal Fonds?
2. Hoeveel van deze mensen werden gesteund door middel van revalidatie- en opleidingsprojecten voor gehandicapten en hoeveel door de inschakeling van gehandicapten in opleidingsprojecten die voor een ieder toegankelijk zijn?
3. Wat het totale bedrag was voor revalidatie en opleiding van gehandicapten en
4. welke bedragen werden uitgegeven aan revalidatie en opleiding van gehandicapten als een onderdeel van de totale uitgaven van het Europees Sociaal Fonds in genoemde jaren?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(11 oktober 1993)

De cijfers waarvan de Commissie in haar antwoord op de vraag gebruik maakt, zijn aan lopende programma's van de Lid-Staten ontleend. De cijfers over de lopende programma's van het ESF voor langdurig werklozen en jeugdige werklozen (doelstellingen 3 en 4) zijn bij een in november 1992 namens de Commissie gemaakte evaluatie van de acties ten behoeve van gehandicapten in het kader van het Europees Sociaal Fonds uit de afzonderlijke operationele programma's van de Lid-Staten verkregen. Er dient op te worden gewezen dat dit de door de Lid-Staten in hun operationele programma's genoemde streefcijfers zijn. Na afloop van deze programma's zal worden bekeken in hoeverre deze cijfers gehaald zijn.

In 1991 en 1992 zijn meer dan 100 000 gehandicapten door het Europees Sociaal Fonds op grond van de doelstellingen 3 en 4 geholpen: allen met specifiek op gehandicapten gerichte acties van het Europees Sociaal Fonds. Cijfers over het aantal gehandicapten dat voor andere belangrijke beroepsopleidingsacties van het Europees Sociaal Fonds in aanmerking kwam, zijn niet beschikbaar.

In totaal heeft het Europees Sociaal Fonds in de betreffende twee jaar voor 447 miljoen ecu bijgedragen aan specifiek op gehandicapten gerichte acties. In diezelfde periode bedroeg de steun van het ESF aan acties voor gehandicapten in het kader van het programma Horizon ongeveer 100 miljoen ecu. Hoeveel geld van het Europees Sociaal Fonds in diezelfde periode in het kader van algemene beroepsopleidingsacties aan de gehandicapten ten goede kwam, is niet bekend.

Ongeveer 8,8 % van het ESF-budget voor de doelstellingen 3 en 4 en ongeveer 60 % van ESF-bijdragen in het kader van het communautaire programma Horizon is aan deze acties besteed. In de periode 1991—1992 is echter ongeveer 2 % van de totale ESF-begroting voor acties ten behoeve van gehandicapten uitgetrokken. Dit komt doordat de ESF aanzienlijke bedragen voor regionale ontwikkeling en herstructurering heeft uitgetrokken.

Tevens moet erop worden gewezen dat alle communautaire programma's voor samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding (zoals Erasmus, Comett, Petra, Force, enz.) speciale aandacht aan de specifieke problemen van gehandicapten en andere misdeelde groepen besteden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1281/93

van de heer Diego de los Santos López (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 mei 1993)

(93/C 350/35)

Betreft: Uitoefening van het beroep van opticiens en recht van vestiging van gespecialiseerde technici voor het vervaardigen van brillen

De uitoefening van het beroep van opticiens kan in Spanje alleen worden uitgeoefend door gediplomeerde opticiens. Daarnaast bestaan er nog deskundigen voor het vervaardigen van brillen (*técnico especialista en optica de anteojería*), hetgeen een beroepsopleiding vergt van de tweede graad met een duur van drie jaar die de bevoegdheid geeft tot het slijpen, monteren en aanpassen van brillen en contactlenzen.

Beide kwalificaties zijn met elkaar in conflict omdat laatstgenoemde categorie momenteel niet het recht heeft tot de uitoefening van het beroep en de mogelijkheid zich als zodanig te vestigen. Een en ander is het gevolg van het feit dat de Spaanse Regering ten aanzien hiervan een ambiguë houding aanneemt.

Kan de Commissie mededelen of de titel „*técnico especialista en optica de anteojería*” recht geeft op de uitoefening van het beroep van opticiens en derhalve ook van het recht zich als zodanig te vestigen?

Valt deze titel onder het toepassingsgebied van Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz. 16.

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi namens de Commissie

(5 oktober 1993)

1. Het is niet aan de Commissie maar aan de bevoegde nationale autoriteiten om te bepalen of het onderhavige Spaanse diploma al dan niet het recht geeft het beroep van opticiens in Spanje uit te oefenen en zich daar als zodanig te vestigen.

2. De Commissie beschikt thans niet over voldoende informatie om te kunnen antwoorden op de vraag of dit diploma al dan niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 89/48/EEG van de Raad valt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1290/93

van de heer Karl von Wogau (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juni 1993)

(93/C 350/36)

Betreft: Boete aan de Italiaanse grens

De Italiaanse verkeerspolitie heeft een Duits staatsburger bij het overschrijden van de Italiaanse grens aan de Brenner een boete van 500 000 lire opgelegd omdat hij op zijn caravan vier stoplichten had aangebracht, zoals in Duitsland verplicht is. De lichten waren door de technische keuringsdienst in Duitsland goedgekeurd.

1. Is dit optreden van de Italiaanse politie verenigbaar met de regels inzake het vrije verkeer van personen en goederen?
2. Zal de Commissie erop aandringen dat een eventueel ten onrechte opgelegde boete wordt terugbetaald?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi namens de Commissie

(5 oktober 1993)

Op communautair niveau betreffen de bestaande regels op het gebied van lichtsignalen alleen het niveau van de constructie — Richtlijn 76/756/EEG ⁽¹⁾ betreffende de installatie van verlichtings- en lichtsignaalinrichtingen van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan, laatstelijk

gewijzigd bij Richtlijn 91/663/EEG ⁽²⁾; in 1996 zal Richtlijn 76/756/EEG, die thans voor de Lid-Staten alleen een optioneel karakter draagt, verbindend worden.

Het aan de orde gestelde probleem valt echter onder het terrein van het verkeer, dat door de internationale verdragen inzake het wegverkeer wordt geregeld.

Overeenkomstig deze verdragen dienen de verdragsluitende partijen tot het verkeer op hun grondgebied buitenlandse motorvoertuigen toe te laten die conform zijn aan de wettelijke regeling van het land van registratie, voor zover de betrokken voertuigen voldoen aan de door deze verdragen voorgeschreven normen — de Commissie herinnert eraan dat Italië het Verdrag van Genève van 1949 heeft geratificeerd, en het Verdrag van Wenen van 1968 heeft ondertekend, doch nog niet geratificeerd.

Hoewel dit gebied onder internationale verdragen valt, is de Commissie zich bewust van de problemen die het op het vlak van het vrije verkeer oplevert; zij zal zich er dan ook voor inzetten, dat bij de besprekingen in de desbetreffende instanties vooruitgang wordt bereikt.

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976.

⁽²⁾ PB nr. L 366 van 31. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1295/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juni 1993)

(93/C 350/37)

Betreft: Financiële situatie van het Universitair Regionaal Ziekenhuis van Patras

Het Universitair Regionaal Ziekenhuis van Patras, een van de beste ziekenhuizen van Griekenland, is in een moeilijk financieel parket geraakt doordat het, in plaats van rechtstreeks kredieten te krijgen, opdracht heeft gekregen bij diverse ziekenfondsen gelden te gaan innen die deze fondsen bij het ziekenhuis schuldig zijn. Deze inning is evenwel geen haalbare kaart door de bekende financiële situatie waarin de fondsen verkeren. Kan de Commissie, voordat binnenkort onaangename situaties ontstaan doordat bij voorbeeld de elektriciteitsleverantie en de levering van farmaceutisch en medisch materiaal wordt gestaakt, maatregelen treffen voor een goed functioneren van genoemd ziekenhuis?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie

(9 september 1993)

De voorschriften inzake de Structuurfondsen voorzien normaal niet in de financiering van algemene werkingskosten, waartoe ook de in de vraag bedoelde kosten behoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1314/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juni 1993)

(93/C 350/38)

Betreft: De deelname van Mongolië aan programma's

Mongolië heeft een reeks politieke hervormingsmaatregelen in het vooruitzicht gesteld en is reeds vanaf 1990 begonnen aan een poging tot economisch herstel. Kan de Commissie dit land opnemen in de programma's Phare, Tacis en Tempus, waaraan tot nu toe de landen van Midden- en Oost-Europa en het Gemenebest van Onafhankelijke Staten deelhebben?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie

(11 oktober 1993)

Via een recente verordening is Mongolië opgenomen in de lijst van begunstigde Staten (Verordening (EEG) nr. 2023/93 van de Raad van 19 juli 1993 betreffende technische bijstand aan de economische hervorming en het herstel in de onafhankelijke Staten van de voormalige Sowjetunie en aan Mongolië ⁽¹⁾)

⁽¹⁾ PB nr. L 187 van 29. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1322/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 juni 1993)

(93/C 350/39)

Betreft: Maatregelen om de verspreiding van tbc te voorkomen

Er komt weer tuberculose voor; in de Franse gevangenis hebben zich verscheidene gevallen voorgedaan, waarvan zelfs enkele met dodelijke afloop. Bepaalde bacteriën zijn immuun tegen de antibiotica die door de geneesheren worden gebruikt. Acht de Commissie het daarom niet noodzakelijk dat er geld beschikbaar wordt gesteld voor alle gepaste maatregelen voor bescherming, diagnose en onderzoek, zodat deze dodelijke epidemie zich niet verder kan verspreiden?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(11 oktober 1993)

De Commissie is volledig op de hoogte van het feit dat sinds twee à drie jaar een bepaald aantal landen van de Gemeenschap een toename van tuberculose kent terwijl deze

besmettelijke ziekte al enkele decennia teruggelopen was. Voor deze veranderende tendens zijn meerdere oorzaken: infectie door het HIV, de veroorzaker van Aids, marginalisering van bepaalde personen, waaronder verslaafden, die buiten de normale gezondheidszorg vallen, verslapping van het inentingsbeleid met BCG, aanwezigheid van onderdanen uit derde-wereldlanden waar de gezondheidszorg minder ontwikkeld is, opkomst van vormen van tuberculose die resistent zijn tegen de traditionele antibioticabehandelingen, enz. Het is dan ook niet verwonderlijk dat er in gevangnissen fatale tuberculosegevallen geconstateerd zijn.

De Verdragen bieden de Commissie geen mogelijkheden om de Lid-Staten ertoe te brengen de nodige maatregelen te treffen om verspreiding van tuberculose te voorkomen; dit terrein valt strikt onder hun bevoegdheid. Het is echter niet zo dat de Commissie geen belang hecht aan deze belangrijke kwestie inzake volksgezondheid, integendeel. In het kader van het programma „Europa tegen Aids” en naar aanleiding van aanbevelingen van een groep deskundigen die op eigen kosten een enquête gehouden heeft, ondersteunt de Commissie alle aan haar voorgelegde initiatieven die dit bijzondere aspect van het tuberculoseprobleem belichten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1348/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juni 1993)

(93/C 350/40)

Betreft: Gebruik van asbestplaten in Griekse bakkersovens

Het Griekse Ministerie van Volksgezondheid heeft het sanitair voorschrift waarbij het gebruik van asbestplaten in bakkersovens wordt verboden, ingetrokken. In het Griekse Staatsblad van 23 maart 1993 verscheen een besluit van staatssecretaris Anastopoulos tot intrekking van sanitair voorschrift nr. 10276 van 27 december 1991, waarin het gebruik van asbestplaten in bakkersovens werd verboden. Dit lokte reacties uit bij de Griekse consumentenvereniging, die eist dat dit besluit opnieuw ter discussie wordt gesteld met het oog op een betere bescherming van de volksgezondheid.

In Griekenland worden op dit ogenblik in 12 000 ovens asbestplaten gebruikt, ook al weet men dat asbest longvlieskanker en bronchogene longkanker kan veroorzaken. Welke middelen denkt de Commissie in te zetten om de gezondheid van de Griekse consument te beschermen?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(3 september 1993)

Het in de handel brengen en het gebruik van asbest zijn geregeld bij Richtlijn 76/769/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten.

Asbestvezels vallen onder de beperkingen die worden aangegeven bij punt 6 van bijlage I van deze richtlijn, die laatstelijk aan de vooruitgang van de techniek werd aangepast bij Richtlijn 91/659/EEG van de Commissie ⁽²⁾. Onder de huidige voorschriften zijn er geen beperkingen op het gebruik van asbesthoudende platen in bakkersovens, tenzij de dichtheid ervan minder is dan 1 g/cm³.

Het is de Commissie bekend dat een aantal Lid-Staten het huidige gedeeltelijke verbod op asbesthoudende produkten zou willen uitbreiden. Over dit onderwerp vindt reeds 18 maanden overleg plaats met de deskundigen van de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976.

⁽²⁾ PB nr. L 363 van 31. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1363/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(4 juni 1993)

(93/C 350/41)

Betreft: Sluikhandel in nucleair materiaal en kernwapens in Kroatië

De heer Bill McCollum en een aantal andere Republikeinse leden van het Amerikaanse Congres hebben een vertrouwelijk rapport opgesteld, waarin wordt onthuld dat Kroatië de draaischijf is geworden van een sluikhandel in nucleair materiaal dat tegen wapens wordt geruild of wordt verkocht. Volgens het rapport is de Kroatische Regering bij deze sluikhandel betrokken en fungeert de Duitse Rita Dracksler als tussenpersoon, waarbij zij gebruik maakt van geheime bankrekeningen in Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland en andere landen. Voorts wordt erop gewezen dat de voornaamste leveranciers de voormalige socialistische landen zijn en dat de eindbestemming vooral het Midden-Oosten en Zuid-Afrika is. Ten slotte wordt in het rapport onderstreept dat de overheid in Zagreb zich sinds midden 1992 soepel opstelt ten aanzien van de opslag en het verkeer van chemische en bacteriologische wapens. Kan de EPS dit rapport van het Amerikaanse Congres onderschrijven en welke maatregelen denkt zij ten aanzien van de smokkelaars en de Kroatische Regering te nemen, opdat het wapembargo tegen het voormalige Joegoslavië niet wordt geschon-

den en — wat nog veel belangrijker is — Kroatië niet langer als draaischijf voor de sluikhandel in nucleair materiaal en kernwapens fungeert?

Antwoord

(30 november 1993)

De vraag van de geachte Afgevaardigde kan worden beantwoord met een verwijzing naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1549/93 van de heer Alex Smith over het verdwijnen van radioactief materiaal.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn bezorgd over de berichten over de handel in illegaal kernmateriaal uit de voormalige Sowjetunie en over de sluikhandel in dit uiterst gevoelige gebied. De Lid-Staten waar een dergelijke handel, naar verluidt, zou hebben plaatsgevonden of wier onderdanen daarbij betrokken zouden zijn, onderzoeken al deze incidenten. Omdat het hier een Europees probleem betreft, wordt momenteel, als aanvulling op de bilaterale samenwerking, door de Groep Atoomvraagstukken van de Raad een aantal Commissievoorstellen besproken die in dergelijke gevallen een gecoördineerde aanpak en follow-up moeten waarborgen. Tot dusver bleek het bij de aan het licht gekomen incidenten teruggevonden materiaal geen gevaar voor verspreiding op te leveren. De Gemeenschap en haar Lid-Staten zien evenwel niet lijdzaam toe en zullen deze kwestie alle aandacht blijven geven die zij verdient.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1372/93

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juni 1993)

(93/C 350/42)

Betreft: Communautaire steun voor emigratie naar Latijnsamerikaanse landen

De verklaringen van de president van de Republiek van Argentinië volgens welke dit land plaats biedt aan ten minste 100 miljoen inwoners, terwijl er momenteel nauwelijks 33 miljoen leven, zijn gevolgd door het expliciet uitgesproken voornemen tot stimulering van de immigratie van een ieder die naar Argentinië wil komen en die zijn kennis, werkracht en inzet wil bijdragen, met als enige voorwaarde dat immigranten hun eigen kapitaal meebrengen — tien tot twintigduizend dollar — die minimaal nodig zijn om de kosten van vestiging te kunnen betalen.

Genoemde uitspraken hebben de aandacht getrokken van heel wat inwoners van de Gemeenschap die door de dramatische werkloosheidssituatie zijn getroffen, omdat dit hun, gezien de huidige uiterst kwetsbare arbeidsmarkt in alle

Lid-Staten, in de huidige uitzichtloze situatie weer hoop geeft om de sprong te wagen en op het Latijnsamerikaanse continent een nieuw leven te beginnen.

Meent de Commissie dat zij, gezien dit alles, de nodige studies moet verrichten om na te gaan in hoeverre de Europese Gemeenschap gevolg moet geven aan voorstellen zoals van de Argentijnse president, en zijn burgers van de Gemeenschap die naar Argentinië of naar enig ander, in aanmerking komend Latijnsamerikaans land willen emigreren, eventuele communautaire logistieke steun moet bieden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1704/93

van de heer Edward Newman (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 juni 1993)

(93/C 350/43)

Betreft: Emigratie uit Oost-Europa naar Latijns-Amerika

In zijn toespraak tot het Europees Parlement van 12 februari 1992 maakte president Menem van Argentinië bekend dat zijn land bereid was om maximaal 300 000 immigranten op te nemen uit de voormalige communistische landen in Oost- en Midden-Europa, op voorwaarde dat de Europese Gemeenschap financiële bijstand zou verlenen. Voorzitter Delors gaf blijk van belangstelling voor dit voorstel. In maart 1993 reageerden duizenden Roemenen op een aanbod van de Argentijnse Regering om immigranten toe te laten voor de ontginning van „nieuwe gronden”.

Is de Commissie op enigerlei wijze betrokken bij dit migratieprogramma en kan de Commissie in dat geval alle details verstrekken, in het bijzonder over de financiële hulp?

Voorts moet bedacht worden dat meer dan 500 jaar na de invasie en verovering van de Amerikaanse continenten nog altijd door Latijnsamerikaanse regeringen land geconfisqueerd wordt dat toebehoort aan de inheemse Indianen. Welke garanties heeft de Commissie in dat licht gekregen dat de zogenaamde „nieuwe gronden” geen gebieden zijn die zijn geconfisqueerd of gestolen van Indiaanse gemeenschappen?

Gecombineerd antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 1372/93 en nr. 1704/93

(11 oktober 1993)

De Commissie verwijst naar haar gezamenlijke antwoord op de schriftelijke vragen nr. 457/92 van de heer Vertemati en nr. 470/92 van de heer Cabezon Alonso ⁽¹⁾ en op mondelinge vraag H-343/92 van de heer Cano Pinto ⁽²⁾ over ditzelfde onderwerp.

De Commissie heeft van de Argentijnse overheid en van andere Latijnsamerikaanse landen verzoeken om samen-

werking ontvangen ten einde een eventuele migratiestroom naar Argentinië en andere Latijnsamerikaanse landen vanuit de landen van Midden- en Oost-Europa te vergemakkelijken.

Voor zover blijkt uit contacten met de Argentijnse overheid en uit de informatie waarover de Commissie beschikt, werden met deze verzoeken nooit de onderdanen van de Lid-Staten van de Gemeenschap bedoeld.

De Gemeenschap heeft nota genomen van dit standpunt en heeft meegedeeld dat zij kan deelnemen aan een studie over de voorwaarden voor en de consequenties van samenwerking op dit gebied. De Argentijnse autoriteiten hebben de inhoud van deze studie onlangs voorgesteld en deze kan dus binnenkort worden uitgevoerd.

Het in schriftelijke vraag nr. 1704/93 genoemde probleem kan wellicht worden behandeld in de voorgenomen studie.

(¹) PB nr. C 345 van 30. 12. 1992.

(²) Debatten van het Europees Parlement nr. 3-417 van 8. 4. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1415/93

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(9 juni 1993)

(93/C 350/44)

Betreft: Bosnische vluchtelingen

Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken van plan, gezien de steeds tragischer wordende situatie van de vluchtelingen in Bosnië, stappen te ondernemen ter vergemakkelijking van de opvang door de Lid-Staten van de Gemeenschap van vluchtelingen die hun toevlucht in een ander land kunnen en willen zoeken?

Antwoord

(30 november 1993)

De alomvattende humanitaire strategie van het UNHCR behelst mede het beginsel zo dicht mogelijk bij de plaats van hun herkomst bijstand te verlenen aan de slachtoffers van het conflict in Bosnië-Herzegovina. Als grootste donor heeft de Europese Unie aanzienlijk bijgedragen tot de uitvoering van de strategie van het UNHCR en zet zij de humanitaire bijstand aan de slachtoffers van het conflict voort. De Europese Raad van Birmingham heeft besloten de bijstand van de Gemeenschap te intensiveren en onmiddellijk te voorzien in extra stafleden en middelen om de capaciteit van het UNHCR te vergroten.

De Lid-Staten van de Gemeenschap hebben in nauwe samenwerking met het UNHCR en het ICRK aanzienlijk bijgedragen tot de humanitaire inspanningen door financiële middelen en materiële hulp ter beschikking te stellen en door een tijdelijke opvang te bieden aan een zeer aanzienlijk aantal vluchtelingen en ex-gevangenen uit het voormalige Joegoslavië.

De Europese Unie zal ter zake voortgaan door passend te reageren op de urgente humanitaire vragen om hulp.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1416/93

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1993)

(93/C 350/45)

Betreft: Europees Sociaal Fonds

Kan de Commissie berichten bevestigen volgens welke een gedeelte van het budget van het Europees Sociaal Fonds misschien bestemd zal worden voor de omscholing van werknemers in de automobielinindustrie in de Gemeenschap?

Mochten deze berichten juist zijn, kan de Commissie dan uiteenzetten waarom zij geen industriebeleidbudget heeft voorzien (te zamen met de begrotingslijnen voor het Rechar-programma) voor deze actie in plaats van geld weg te halen uit het ESF dat bestemd is voor dringend noodzakelijke ESF-projecten?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(11 oktober 1993)

De Commissie kan bevestigen dat het niet haar bedoeling is om een gedeelte van het ESF-budget voor de omscholing van werknemers in de auto-industrie te gebruiken.

In de nieuwe doelstelling 4 in het voorstel van de Commissie tot herziening van de verordeningen betreffende de Structuurfondsen worden opleidings- en omscholingsacties voorgesteld ten behoeve van door veranderingen in de industrie en in produktiesystemen getroffen werknemers. De acties zijn niet op bedrijven gericht maar op de economie in het algemeen. Daarbij zal niet a priori voorrang worden verleend aan een specifieke industrie of sector. Er zal met name aandacht worden besteed aan de specifieke behoeften van het midden- en kleinbedrijf.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1432/93

van de heer Mark Killilea (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1993)

(93/C 350/46)

Betreft: Voorlichtingsbureaus van de Gemeenschap en de discussie over Maastricht

In de marge van de ratificatie van het Verdrag van Maastricht is bij een groot deel van de publieke opinie in

nagenoeg alle Europese landen vooral het gebrek aan kennis omtrent de bevoegdheden, de rol en de taken van de Europese Instellingen en een vrij grote vijandigheid ten aanzien van deze Instellingen opvallend.

De Commissie en het Parlement hebben in de Lid-Staten een netwerk van voorlichtingsbureaus opgezet die tot taak hebben informatie te verstrekken en het imago van beide Instellingen en van de Gemeenschap in het algemeen te verzorgen.

Is de Commissie het ermee eens dat een fundamentele herziening van het voorlichtingsbeleid van de communautaire Instellingen en de desbetreffende structuren dringend geboden is en dat in het kader daarvan de voorlichtingsactiviteiten van de Commissie en het Parlement als één geheel moeten worden bestudeerd door onafhankelijke deskundigen op het gebied van voorlichting en public relations?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(24 september 1993)**

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid ten volle.

Zoals de Raad in zijn verklaring van Birmingham heeft beklemtoond, moet de Gemeenschap dichter bij haar burgers staan. De Instellingen en de Lid-Staten zouden hun krachten hiervoor moeten bundelen. De Commissie nam op 30 juni 1993 een mededeling⁽¹⁾ aan inzake haar nieuw voorlichtings- en communicatiebeleid, welke gebaseerd is op een aantal interne en externe analyses. Naar aanleiding van deze richtsnoeren wordt in de nabije toekomst een reeks voorstellen over bijzondere kwesties aan de Commissie voorgelegd zodat onverwijld passende maatregelen kunnen worden genomen. In het kader van de bijwerking en de intensivering van haar voorlichtingsbeleid, is de Commissie voornemens ook haar betrekkingen met de media uit te breiden en rekt zij op de steun van het Europees Parlement wat betreft de noodzakelijke budgettaire besluiten.

⁽¹⁾ Doc. SEC(93) 916 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1441/93
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 juni 1993)
(93/C 350/47)**

Betreft: Beschermd gebouwen in de Koraïsstraat in Athene

De Raad van State heeft nog geen uitspraak gedaan in de zaak betreffende het behoud van het bekende Atheense gebouw uit de Othoonse periode op de hoek van de

Koraïsstraat en de Panepistimioustraat en toch heeft het Griekse Ministerie van Milieu, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken zijn goedkeuring gegeven voor de bouw van een negen verdiepingen hoog monstergebouw. Het gebouw zal, de inspringende gevel niet meegerekend, minstens drie verdiepingen hoger zijn dan de andere gebouwen in de Koraïsstraat. Het zal enerzijds afbreuk doen aan de waardevolle gebouwen van het Atheense centrum, zoals het Universiteitsgebouw, de Akademie en de Bibliotheek, en anderzijds zullen er drie traditionele gebouwen moeten sneuvelen waaronder ook het gebouw waarin zich de historische boekhandel „Atlantis” bevindt.

Kan de Commissie de Griekse overheid vragen om haar beslissing inzake het negen verdiepingen hoge gebouw in de Koraïsstraat opnieuw te bekijken?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(27 september 1993)**

De functie van de Commissie op het gebied van de bescherming en het behoud van het cultureel erfgoed is duidelijk omschreven, met name in de conclusies van de Raad van ministers van 12 november 1992 over de „richtsnoeren voor een culturele actie in de Gemeenschap” en in artikel 128 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarvoor de ratificatieprocedure aan de gang is.

Bij deze functie, die ten doel heeft de samenwerking tussen Lid-Staten te bevorderen en die zo nodig hun maatregelen moet steunen en aanvullen, wordt rekening gehouden met de overheersende rol van de Lid-Staten in deze sector en het subsidiaire karakter van de maatregelen van de Gemeenschap in de culturele sector.

De Commissie wijst het geachte Parlementslid er derhalve op dat zij geenszins bij de Griekse autoriteiten tussenbeide zou kunnen komen om hun te vragen een besluit betreffende de bouwvergunning voor een gebouw van negen verdiepingen aan de Koraïsstraat te Athene opnieuw te bekijken. Dit initiatief valt onder de exclusieve bevoegdheid van de nationale en/of regionale Griekse instanties.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1462/93
van de heer Henry Chabert (PPE)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen
(9 juni 1993)
(93/C 350/48)**

Betreft: Grote risico's als gevolg van de verspreiding van atoomwapens

Kunnen de ministers van de Europese Politieke Samenwerking,

gezien het feit dat op 12 maart jl. Noord-Korea heeft medegedeeld zich te zullen terugtrekken van het Verdrag van de niet-verspreiding van atoomwapens, waartoe het land in 1985 was toegetreden,

gezien de groeiende onzekerheid die heerst in de ex-USSR,

overwegende dat er een groot gevaar voor de mensheid bestaat wat betreft de risico's wanneer honderden en eventueel duizenden technici uit de atoomsector van de vroegere USSR hun diensten zouden aanbieden aan bepaalde landen,

overwegende dat bij de minstens vijf traditionele atoommachten, die alle lid zijn van de Veiligheidsraad van de VN, in de toekomst nog Staten komen als Zuid-Afrika, India, Israël, Pakistan en eventueel tegen het einde van deze eeuw Brazilië, Argentinië, Algerije, Libië, Syrië, Irak, Iran, de twee Korea's en Taiwan, en gezien het ontstaan van drie nieuwe atoommachten als gevolg van het uiteenvallen van de ex-USSR,

overwegende dat er een groot gevaar bestaat voor de gehele aarde door de toeneming van het aantal Staten dat over atoomwapens beschikt en dat dit verschijnsel gepaard gaat met een bevolkingsexplosie, een snelle toeneming van het religieuze extremisme en een verdere verarming van de landen van de derde wereld,

mededelen of het niet de hoogste tijd is dat de Twaalf een initiatief van grote omvang nemen om op middellange termijn te komen tot een vermindering van de gevaren uit hoofde van de verbreiding van massavernietigingswapens, zonder de inwerkingtreding van het Verdrag van Maastricht af te wachten?

Acht de Europese Politieke Samenwerking het niet noodzakelijk een voorwaarde te verbinden aan zijn verschillende soorten hulp aan de landen van de vroegere USSR en om te zorgen voor een versterkte controle van deze landen op de eindbestemming van hun atoomwapens, en vooral ook van de samenstellende delen, en over de professionele betrekkingen van hun onderzoekers en wetenschappers?

Is de Europese Politieke Samenwerking van mening dat een dergelijke clause kan worden toegepast en in overweging kan worden genomen bij alle nieuwe internationale overeenkomsten die worden gesloten met alle derde landen en vooral met die landen die ondertekenaars zijn van het Non-proliferatieverdrag?

Antwoord

(30 november 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn zich terdege bewust van de dreiging die van een ongecontroleerde verspreiding van kernwapens uitgaat ten aanzien van de ontwikkelingen in de internationale betrekkingen.

In dit opzicht worden de regelmatige vergaderingen van de in non-proliferatie en wapenuitvoer gespecialiseerde werkgroepen van de EPS zodanig georganiseerd dat naast de behandeling van prioritaire actuele kwesties ook het noodzakelijke beraad op langere termijn kan plaatsvinden, zodat die vergaderingen eigenlijk de vorm aannemen van een Europees politiek waarnemingscentrum inzake de verspreiding van gevaarlijke wapens.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben onophoudelijk en publiekelijk hun bezorgdheid uitgesproken over de aanzelingen van de Democratische Volksrepubliek Korea om de waarborgovereenkomst die zij in januari 1992 met de IAEA heeft ondertekend, integraal toe te passen. Evenzo hebben zij hun demarches bij de Staten van de voormalige Sowjetunie opgevoerd en verheugen zij zich over de toetreding van Armenië, Azerbeidzjan, Wit-Rusland, Estland, Letland, Litouwen en Oezbekistan tot het Non-proliferatieverdrag. Zij blijven de Staten die nog geen partij zijn, in het bijzonder Oekraïne en Kazachstan, ertoe aanzetten om zo spoedig mogelijk toe te treden tot het NPV en het Protocol van Lissabon toe te passen.

De volledige bekrachtiging van het Verdrag van Maastricht zal het mogelijk maken echte communautaire acties ten uitvoer te leggen, zij het dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten nu reeds een gecoördineerde aanpak plegen te volgen bij onderhandelingen over de vermindering van de kernwapenarsenalen of bij gemeenschappelijke demarches, zoals ten aanzien van Noord-Korea of landen van het GOS.

Bovendien speelt de Commissie in het kader van het actieprogramma een wezenlijke rol, ten einde een adequaat waarborgstelsel, waartoe de aanzet is gegeven door de Internationale Organisatie voor atoomenergie, te ontwikkelen en ten uitvoer te leggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1480/93

van de heer Marc Galle (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1993)

(93/C 350/49)

Betreft: Geluidshinder als stroombron

Onlangs las ik in de krant dat de bevoegde autoriteiten in Nederland een nieuwigheid zullen aanbrengen in een nog op te richten geluidsmuur langs een autoweg. Het bovenste gedeelte van de muur zou gevormd worden uit zonnecellen. De door deze cellen geleverde stroom wordt aan het elektriciteitsnet geleverd. Op deze wijze zou een vermogen verkregen worden, genoeg om een dertigtal woningen van elektriciteit te voorzien.

Is de Commissie niet van mening dat een dergelijk initiatief gesteund moet worden en op Gemeenschapsniveau kan worden toegepast? In de Gemeenschap zijn toch voldoende kilometers autoweg met geluidswerende muren uitgerust? Ook spoorwegen zouden in aanmerking kunnen komen.

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(30 september 1993)

Bij de Commissie zijn drie voltooidde projecten bekend waarbij zonnecelgeneratoren zijn geïnstalleerd in geluids-

muren langs wegen en spoorwegen, weliswaar in Europa maar buiten de Gemeenschap. Gegevens over de 100 kWp-generatoren langs de spoorlijn Bellinzona-Locarno en langs de Zwitserse weg N 13 bij Chur en de 40 kWp-installatie langs de A 1-autoweg in Oostenrijk zijn bekendgemaakt en besproken op verscheidende belangrijke, door de Commissie georganiseerde conferenties en vergaderingen. De eerste resultaten van deze projecten zijn bemoedigend. Onlangs heeft de Commissie ook vernomen dat Rijkswaterstaat in Nederland een nieuw project heeft opgezet, waarbij 55 kWp aan zonnecellen volledig geïntegreerd wordt in geluidsmuren over een lengte van ongeveer 550 m langs de A 27-autoweg tussen Utrecht en Hilversum. Dit nieuwe project moet in de lente van 1994 voltooid zijn.

De laatste jaren is de belangstelling voor met het net verbonden zonnecellen in Europa aanzienlijk gestegen, hetgeen blijkt uit het aantal voorstellen voor dergelijke systemen dat door de Commissie sinds het begin van het Thermie-programma in 1990 is ontvangen. De integratie van zonnecelmodules in gebouwen of andere constructies drukt de reële kosten van elektriciteitsproductie door fotonvoltaïsche omzetting, doordat bepaalde kapitaaluitgaven voor de modules gecompenseerd kunnen worden door besparingen op de kosten van de conventionele bouwlementen die zij vervangen.

Fotovoltaïsche toepassingen van dit type passen volkomen in het Thermie-programma van de Commissie, waarmee tot nog toe steun is gegeven voor de installatie van meer dan 3,3 MWp aan zonnecellen in 110 projecten in heel de Gemeenschap. Tot dusver zijn echter nog geen voorstellen voor met het net verbonden zonnecelsystemen langs wegen of spoorwegen bij het Thermie-programma van de Commissie ingediend, zodat een eventueel Nederlands voorstel het eerste van deze soort zou zijn. Dergelijke projecten zouden het voordeel hebben dat zij een opvallende demonstratie van elektriciteitsproductie met duurzame energie vormen. De laatste uitnodiging voor het indienen van voorstellen voor het huidige Thermie-programma is in juli 1993 gepubliceerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1522/93

van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1993)

(93/C 350/50)

Betref: Funeste gevolgen van de minimum-tax voor Italiaanse zelfstandigen

Bij gebrek aan een goed gestructureerd en functionerend belastingstelsel heeft de Italiaanse Regering onlangs de „minimum-tax” ingevoerd. Deze maatregel heeft reeds geleid tot de sluiting van 150 000 bedrijven en dreigt met name funest te worden voor bepaalde categorieën, zoals

taxichauffeurs die vanwege de bijzondere kenmerken van hun beroep geen constant en vast inkomen genieten.

Is de Commissie voornemens het fiscaal beleid van de Italiaanse Regering af te keuren, omdat het ten koste gaat van de kleine en middelgrote ondernemingen en strijdig is met de beginselen die dienaangaande in het Verdrag van Maastricht zijn bepaald?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(1 oktober 1993)

De inkomstenbelasting wordt geregeld door nationale bepalingen.

Het Gemeenschapsrecht vormt, in zijn huidige ontwikkelingsstadium, geen belemmering voor de toepassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake inkomstenbelasting (natuurlijke personen), mits deze waarborgen dat de in het EEG-Verdrag neergelegde fundamentele beginselen en vrijheden gerespecteerd worden.

Gezien deze overwegingen is de Commissie van mening dat het de Italiaanse autoriteiten vrijstaat die regels in te stellen die zij noodzakelijk achten om het belastbaar inkomen van de belastingplichtigen vast te stellen.

De Commissie is op de hoogte van de Italiaanse Wet nr. 438 van 14 november 1992, waarbij in een belastbaar minimuminkomen voor de zelfstandigen wordt voorzien. Naar haar mening bevat deze wet geen elementen die een schending van het EEG-Verdrag zouden kunnen betekenen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1535/93

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 juni 1993)

(93/C 350/51)

Betref: Openbaarheid van gegevens

Volgens een onderzoek van Friends of the Earth-Engeland (najaar 1992) loost Bayer-Duitsland duizend maal meer lood dan Bayer-VS, loost ICI Chemicals in Teeside (Verenigd Koninkrijk) bijna evenveel formaldehyde in de rivier de Tees als de hele chemische industrie in de Verenigde Staten, en loost Dow Chemicals in Terneuzen (Nederland) meer benzeen dan alle 2 600 chemische industrieën in de Verenigde Staten samen.

1. Kan de commissaris deze gegevens bevestigen?
2. Hoe verklaart de commissaris dit verschil?

3. In de Verenigde Staten hebben burgers sinds 1986 recht op informatie over de stoffen die bedrijven in water, lucht of bodem lozen. Het resultaat van die wet is dat de uitstoot snel is afgenomen. Wanneer neemt de Commissie het initiatief om tot een dergelijke wet te komen op Europees vlak?
4. Wat is het meest verstandige: de lof prijzen van de milieu-uitspraken van Clinton en Gore, of ervoor zorgen dat het EG-beleid feitelijk beter wordt en vergelijkbaar met dat van de Verenigde Staten?
5. Is het zo dat multinationals de strenge uitstootreducties in de Verenigde Staten proberen te omzeilen door vervuilende productieprocessen te verplaatsen naar bedrijfsonderdelen in Europa en elders in de wereld, waar ze niet wettelijk verplicht zijn om hun milieuvuiling openbaar te maken?
6. Is het bedroevende resultaat in Europa de illustratie van de „eerlijke” concurrentie binnen de eenheidsmarkt?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(30 september 1993)

De Commissie kan de door het geachte Parlementslid genoemde gegevens met betrekking tot de lozingen niet bevestigen noch de door hem vermelde verschillen tussen de emissies verklaren. In dit verband is de opmerking op zijn plaats dat voor een betrouwbare interpretatie van deze verschillen de kennis nodig is van vele parameters (capaciteit van installaties, gebruikte procédés, kenmerken van de produkties op de verschillende plaatsen, de ouderdom van de installaties) en dat niet uit luttele algemene gegevens geconcludeerd mag worden dat de Amerikaanse milieuwetgeving in het algemeen strenger is of beter wordt toegepast dan de desbetreffende communautaire wetgeving.

Wat de Amerikaanse regelgeving inzake inventarisatie van de toxische lozingen door de industrie betreft, de Commissie heeft eind 1991 met belangstelling kennis genomen van de bepalingen van deze regelgeving en bestudeert nu de mogelijkheid van invoering van zo'n instrument in de Gemeenschap. Uit de onderzoeken die tot nu toe op dit gebied zijn verricht in samenwerking met andere betrokken partijen, met name de milieu-organisaties, de Lid-Staten en de industrie, blijkt dat de communautaire context, met name waar het gaat om de politieke en bestuurlijke organisatie van de Gemeenschap en de bestaande nationale en communautaire wetgevingen, vereist dat er een systeem wordt uitgewerkt dat aanzienlijk verschilt van het in de Verenigde Staten gehanteerde systeem. Bovendien kan ook nog aan andere maatregelen dan regelgeving worden gedacht.

Op de laatste drie vragen kan de Commissie geen antwoord geven, omdat de naar voren gebrachte onderwerpen niet met duidelijke voorbeelden geadstrueerd worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1540/93

van mevrouw Marianne Thyssen (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 juni 1993)

(93/C 350/52)

Betreft: Oprichting van een „raadgevend comité van de sociale economie”

Is de Commissie van mening dat er een tekort is aan consultatie door haar diensten (DG VI, XV, XXIII en Dienst Consumentenbeleid) en dat dit van dien aard is dat het de oprichting van een „raadgevend comité van de sociale economie” verantwoordt?

Meent de Commissie niet dat het in strijd is met het subsidiariteitsbeginsel pogingen te ondernemen om overal het concept „sociale economie” te introduceren, wetende dat het slechts in één land gekend is en dat het bovendien door een gedeelte van de sector wordt afgewezen (cfr. parlementaire conferentie coöperatieve ondernemingen 4-5 maart 1993).

Kan de Commissie meedelen welke de politieke doelstelling, de werkwijze en de samenstelling van dit raadgevend comité zou zijn indien het wordt opgericht? Is het waar dat overwogen wordt hierin zowel entiteiten van burgerrechtelijke als handelsrechtelijke aard te groeperen?

Is het juist dat de Commissie het concept „sociale economie” bevordert, niet alleen politiek (in haar werkprogramma) maar ook door middel van financiële steun aan diverse initiatieven? Kan de Commissie meedelen welke specifieke activiteiten zij tot nog toe (1991-1992-1993) financieel gesteund heeft en met welke bedragen?

Beschikt de Commissie over voldoende middelen voor de oprichting van het genoemde comité in een periode dat er te weinig middelen zijn om de voorgestelde meerjarenprogramma's voor het bedrijfsleven (en met name de KMO, waarvan het economisch en sociaal belang nu algemeen erkend wordt) uit te voeren?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(7 oktober 1993)

1. De Commissie heeft altijd gestreefd naar een zo uitgebreid mogelijke raadpleging van de representatieve Europese organisaties van coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen, alvorens met voorstellen voor acties of wetgeving te komen. De initiatieven op het gebied van wetgeving van de Commissie werden zelfs op dringend verzoek van het Parlement en na voorafgaand advies van het ESC door de Commissie voorgesteld. Het voorstel tot oprichting van een „raadgevend comité voor de

sociale economie" is niet afkomstig van de Commissie maar van de representatieve organisaties van coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen tijdens de Derde Conferentie over sociale economie die in 1992 in Lissabon onder het Portugese voorzitterschap werd gehouden. Verdere voorstellen kunnen worden gedaan door de organisatoren van de Vierde Conferentie over sociale economie, die voor 9 en 10 november 1993 te Brussel op het programma staat. De Commissie vindt dat zij open moet staan voor alle voorstellen ter verbetering van de raadpleging van de betrokken partijen, voor zover hiervoor geen extra middelen zijn vereist.

2. In het algemeen is het niet de doelstelling of de taak van de Commissie concepten van welke aard dan ook te verspreiden. Met de actie van de Commissie wordt beoogd, coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen volledig in te voegen in het door de uitvoeringsbepalingen voor de grote interne markt geschapen kader en wel zonder positieve of negatieve discriminatie ten opzichte van ondernemingen met winstoogmerk.

In haar mededeling van 18 december 1989 heeft de Commissie aangeduid dat het doel daarvan was „na te gaan welke vooruitzichten aan de ondernemingen van de sociale economie worden geboden in het Europa van 1992" en „het kader aan te geven, waarbinnen de Gemeenschap kan optreden om te waarborgen dat de ondernemingen toegang hebben tot de markt zonder grenzen". Het Parlement heeft vervolgens nadruk gelegd op de noodzaak „deze ondernemingen in staat te stellen in een markt zonder grenzen hun specifieke karakter en hun mededingingsvermogen te handhaven" ⁽¹⁾.

3. De door de Commissie tijdens de periode 1990-1992 uitgevoerde werkzaamheden ten behoeve van coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen hadden vooral betrekking op de volgende thema's:

- coherentie van het communautaire beleid door de invloed daarvan op de werkzaamheden van coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen te analyseren (interne markt, regionaal beleid, werkgelegenheid, opleiding, MKB, vervoer, belastingpolitiek, buitenlandse betrekkingen, enz.);
- bevordering van initiatieven ten behoeve van de ontwikkeling van Europese strategieën afkomstig van coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen in de Gemeenschap binnen de gemeenschappelijke markt;
- voor dit doel analyse van de plaats van de coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen als geheel en per sector (verenigingen, onderlinge waarborgmaatschappijen en coöperaties);
- samenwerking met alle andere Europese overleg- en verbandsorganisaties die als woordvoerder van de

coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen als geheel en per sector kunnen optreden.

- (¹) Verslag Vayssade over het statuut van de Europese coöperatieve vereniging en in het algemeen van de ondernemingen van de sociale economie (doc. A 3-312/90).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1559/93

van de heer Alex Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 juni 1993)

(93/C 350/53)

Betreft: Plutoniumtransporten

Kan de Commissie mededelen welke informatie zij heeft ontvangen met betrekking tot de plannen van de Britse Atomic Energy Authority om splijtstofpennen met plutonium vanuit Frankfurt per vliegtuig te transporteren naar de kerninstallatie te Dounreay in Schotland?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(24 september 1993)

Alhoewel er plannen bestaan om plutonium bevattende splijtstofstaven van Duitsland naar Dounreay te vervoeren, is er nog geen besluit genomen over de manier waarop dit zal gebeuren.

Zowel transport over land als door de lucht behoort tot de mogelijkheden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1572/93

van mevrouw Anita Pollack (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 juni 1993)

(93/C 350/54)

Betreft: Schoolverpleegsters

Is het de Commissie bekend of schoolverpleegsters in iedere Lid-Staat deel uitmaken van het nationale schoolgezondheidswezen of dat het systeem van de ene gemeente tot de andere verschilt?

Bestaan er gegevens over het peil van de opleiding voor schoolverpleegsters, die in de verschillende Lid-Statens vereist?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(4 oktober 1993)**

De voorwaarden voor de uitoefening voor het beroep van schoolverpleegster ressorteren onder de nationale bevoegdheid der Lid-Staten. De Commissie beschikt niet over nadere informatie betreffende de omstandigheden waaronder Lid-Staten regelingen treffen inzake de werkzaamheid van schoolverpleegster.

Als de werkzaamheid van schoolverpleegster wordt uitgevoerd door algemeen ziekenverplegers is Richtlijn 77/453/EEG ⁽¹⁾ inzake de coördinatie van de betrokken opleiding van toepassing. Alle opleidingen tot algemeen ziekenverpleger moeten voldoen aan de in deze richtlijn aangegeven minimumvereisten.

Indien anderzijds in een Lid-Staat van ontvangst voor schoolverpleegsters een speciale opleiding verplicht wordt gesteld, kan een migrerend persoon die dat beroep in die Lid-Staat wil uitoefenen worden bestreken door een van de richtlijnen betreffende de algemene stelsels voor de wederzijdse erkenning van beroepsopleiding en opleiding (Richtlijnen 89/48/EEG ⁽²⁾ en 92/51/EEG ⁽³⁾).

Daar deze richtlijnen berusten op het beginsel van de wederzijdse aanvaarding van vergelijkbare kwalificaties zonder voorafgaande harmonisatie van de opleiding, valt deze aangelegenheid onder het nationale bevoegdheidssterrein.

De Commissie beschikt niet over informatie over alle nationale opleidingsstelsels.

In iedere Lid-Staat zijn nationale coördinatoren benoemd, waartoe men zich kan wenden voor nadere specifieke informatie met betrekking tot beroepen, die onder het toepassingsgebied van de richtlijn Algemene Stelsels vallen.

⁽¹⁾ PB nr. L 176 van 15. 7. 1977.

⁽²⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.

⁽³⁾ PB nr. L 209 van 24. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1582/93

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 juni 1993)

(93/C 350/55)

Betreft: Steun voor het Europees antiracistisch netwerk

In zijn resolutie over de heropleving van racisme en vreemdelingenhaat in Europa en het gevaar van rechtsextremistisch geweld (A 3-127/93) verzoekt het Parlement de Commissie onder meer om het werk van de NGO's die het racisme bestrijden te stimuleren en aan te moedigen en

„te zorgen voor onderlinge coördinatie en uitwisseling van ervaringen en initiatieven in de Gemeenschap tegen racisme en antisemitisme en zich in te zetten voor gelijke rechten voor immigranten”.

Er zij voorts op gewezen dat 36 organisaties enkele maanden geleden een antiracistisch netwerk voor gelijkheid in Europa hebben opgezet.

In hoeverre kan dit Europees netwerk, dat een schrijnend gebrek aan geldmiddelen heeft, nu reeds in aanmerking komen voor steun van de Commissie? Welke afdelingen zijn bevoegd voor de verlening van steun die volstaat om de verdere ontwikkeling van het Europees antiracistisch netwerk en zijn activiteiten te verzekeren?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(24 september 1993)**

De bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat is een van de voornaamste aandachtspunten van de Gemeenschap en haar Lid-Staten.

Op communautair niveau zijn verschillende maatregelen getroffen. In het bijzonder kan er dank zij twee begrotingslijnen steun worden verleend aan organisaties die zich voor solidariteit en de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat inzetten. Dank zij begrotingslijn A-3030, onder beheer van het Directoraat-generaal Politieke buitenlandse betrekkingen, kan steun worden verleend aan organisaties die humanitaire doelstellingen nastreven en de mensenrechten bevorderen. De bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat is een van de prioriteiten binnen deze begrotingslijn.

Maar voor 1993 is via deze begrotingslijn geen financiële steun meer mogelijk. Door een zeer grote toeneming van het aantal aanvragen zijn de beschikbare middelen ontoereikend. De betrokken organisaties kunnen vanzelfsprekend begin volgend jaar om geldmiddelen vragen, na goedkeuring van de begroting door het Europees Parlement.

Begrotingslijn B 3-4110 is voornamelijk gericht op de bevordering van sociale integratie van migranten en kan ook worden gebruikt om steun te verlenen aan projecten die bestrijding van racisme ten doel hebben. Zo moet in samenwerking met het Europees Verbond van vakverenigingen 500 000 ecu van de begroting voor 1993 voor de bestrijding van vreemdelingenhaat worden uitgegeven. Ongeveer 15 projecten voor de bestrijding van racisme in zeven landen worden momenteel uit hoofde van deze begrotingslijn gefinancierd, terwijl vele andere projecten voor de integratie van migranten ook een component betreffende de bestrijding van racisme omvatten.

Iedere aanvraag voor financiering van het Antiracistisch netwerk voor gelijkheid in Europa, dat door het geachte Parlementslid wordt vermeld, zal in het licht van de bestaande criteria voor begrotingslijnen worden bekeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1583/93van mevrouw **Raymonde Dury (S)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(17 juni 1993)

(93/C 350/56)

Betreft: Beroepsopleiding voor werklozen

De beroepsopleiding is reeds geruime tijd een van de actieterreinen van de Gemeenschap (artikel 128 van het Verdrag van Rome). In het Verdrag van Maastricht krijgt zij nog veel meer aandacht. Gezien de alarmerende stijging van de werkloosheid in de Gemeenschap is het overigens geboden zo spoedig mogelijk op alle niveaus alles in het werk te stellen om dit probleem weg te werken.

Welke zijn — gelet op de doelstellingen 3 en 4 van het Sociaal Fonds — de programma's of richtsnoeren van de Commissie op het gebied van de beroepsopleiding voor werklozen en in het bijzonder voor jonge werklozen en werkloze vrouwen?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(12 oktober 1993)

Om het belang van verschillende communautaire programma's voor samenwerking op onderwijs- en opleidingsgebied te onderstrepen en de discussie over de toekomst van die programma's op gang te brengen, keurde de Commissie op 5 mei 1993 een werkdocument betreffende richtsnoeren voor communautaire actie op deze terreinen goed.

De werking van het Europees Sociaal Fonds wordt geregeld in artikel 123 van het EEG-Verdrag. Op respectievelijk 24 februari en 24 maart 1993 keurde de Commissie voorstellen voor wijzigingen in de coördinatie- en kaderverordeningen voor de Structuurfondsen en de ESF-verordening goed. De aanhoudende en toenemende werkloosheid betekent dat de inspanning van het ESF ten behoeve van werklozen ook in de toekomst voorrang moet krijgen. Dit komt tot uitdrukking in de wijzigingsvoorstellen van de Commissie, met name die met betrekking tot artikel 1 van de ESF-verordening. Zo wordt doelstelling 3 van het structuurbeleid van de Gemeenschap geherformuleerd en wordt de werkingssfeer ervan uitgebreid om de belangrijkste elementen van werkloosheid en uitsluiting van de arbeidsmarkt efficiënter aan te pakken: langdurige werkloosheid, arbeidsinpassing van jongeren, uitsluiting van de arbeidsmarkt en gelijke arbeidskansen voor vrouwen en mannen. De beroepsopleiding blijft een van de belangrijkste aandachtspunten van het ESF.

Wat de werklozen betreft, heeft de wijziging ten doel ervoor te zorgen dat de ESF-steun niet alleen de langdurige werklozen bereikt, maar ook degenen die het gevaar lopen

langdurig werkloos te worden (bij voorbeeld oudere en gehandicapte werknemers). De werkingssfeer van het ESF wordt ook uitgebreid tot degenen die van de arbeidsmarkt zijn uitgesloten, maar niet per se als werkloos staan ingeschreven. Wat de jongeren betreft, is de wijziging bedoeld om ervoor te zorgen dat de ESF-steun voor beroepsopleiding flexibeler en gericht wordt verleend. Wat ten slotte de gelijke kansen betreft, behelst de door de Commissie voorgestelde wijziging een actiever beleid inzake gelijke kansen en wordt er gestreefd naar een versterking van het totaaleffect van de ESF-steun door vrouwen speciale faciliteiten zoals kinderopvang te bieden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1595/93van de heer **Filippos Pierros (PPE)**aan de **Raad van de Europese Gemeenschappen**

(18 juni 1993)

(93/C 350/57)

Betreft: Wanbeheer bij het Phare- en het Tacis-programma

Naar verluidt is de Commissie bij de uitvoering van de programma's voor technische hulp Phare en Tacis op belangrijke punten tekort geschoten. De beheersproblemen, die tot uiting komen in ongevoeligheid voor de wensen van ontvangers van de hulp, late betaling en overbodig adviseurswerk, zijn blijkbaar te wijten aan een weinig flexibele en onderbezette ambtenarij.

Is de Raad bekend met deze problemen en, zo ja, welke stappen zal hij zetten om ze tot een oplossing te brengen?

Antwoord

(22 november 1993)

Hoewel er zich in de beginfase van het beheer van de Phare- en Tacis-programma's problemen hebben voorgedaan die hier en daar tot onvoldoende samenhang en tot een gebrekkige werking hebben geleid, is de Raad van oordeel dat de algemene balans positief is. In het licht van de ervaring heeft hij nieuwe regels voor de toekomst aangenomen.

Bij de in november 1992 goedgekeurde nieuwe richtsnoeren voor het Phare-programma en in de nieuwe tekst van de in juli 1993 aangenomen Tacis-verordening, heeft de Raad namelijk ook rekening gehouden met de aspecten die de geachte Afgevaardigde aan de orde stelt en heeft hij ernaar gestreefd de technische bijstand van de Gemeenschap beter af te stemmen op de veranderende behoeften van de

ontvangende Staten, via een meerjarenplanning en uitgaande van de beginselen decentralisatie, coördinatie en transparantie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1598/93

van mevrouw Dorothee Piermont (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 juni 1993)

(93/C 350/58)

Betreft: Subsidies voor mensenrechtenorganisaties — begrotingspost A 3-3030

1. Welke initiatieven en projecten heeft de Commissie in de jaren 1990, 1991 en 1992 gesubsidieerd in het kader van begrotingspost A 3-3030 „Subsidies voor bepaalde activiteiten van niet-gouvernementele organisaties met humanitaire doelstelling die zich wijden aan de bescherming van de rechten van de mens”? Kan zij mij een volledige lijst doen toekomen met per project de toegekende bedragen?

2. Zijn er officiële criteria voor de toewijzing van deze middelen? Hoe zien de aanvraagformulieren en de toelichtingen per geval eruit? Welke organisaties en personen ontvangen subsidie?

Antwoord van de heer Delors

namens de Commissie

(13 oktober 1993)

1. De Commissie verleent financiële steun aan niet-gouvernementele organisaties die humanitaire doeleinden nastreven en actief zijn op het gebied van de bescherming van de mensenrechten, en met name aan organisaties die zich bezighouden met voorlichting over racisme en vreemdelingenhaat, zulks overeenkomstig de verklaring die op 11 juni 1986 werd goedgekeurd door het Parlement, de Raad en de Commissie.

Het Parlement ontvangt na afsluiting van elk begrotingsjaar de officiële lijst van organisaties die uit hoofde van begrotingspost A-3030 subsidie ontvangen.

2. De criteria voor toekenning van subsidie sluiten aan bij de doelstellingen zoals die door het Parlement bij het commentaar op de begroting vastgesteld zijn. Formulieren voor het aanvragen van subsidie zijn verkrijgbaar op verzoek van de bedoelde niet-gouvernementele organisaties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1612/93

van mevrouw Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 juni 1993)

(93/C 350/59)

Betreft: Europees Jeugdparlement

Kan de Commissie cijfers geven over de bedragen die in 1992 en 1993 ter beschikking van het Europees Jeugdparlement zijn gesteld? Welk percentage daarvan wordt gebruikt voor administratie en hoeveel wordt aan kinderen gegeven om hen te helpen op de zittingen van het Jeugdparlement aanwezig te zijn?

Antwoord van de heer Ruberti

namens de Commissie

(13 oktober 1993)

De Commissie heeft het Europees Jeugdparlement in 1992 50 000 ecu subsidie verleend en zal in 1993 een zelfde bedrag toekennen.

De subsidie van de Commissie bedroeg ca. 7,5% van de totale geplande begroting van het Europees Jeugdparlement in 1992 en rond 15,5% in 1993. Naar verluidt werd de subsidie voor 1992 volledig voor accommodatie, maaltijden en reizen van de deelnemende studenten aangewend en aangenomen wordt dat dat ook in 1993 het geval zal zijn. Volgens de gecontroleerde rekeningen voor 1992 beliepen de administratiekosten 10,9% en de organisatiekosten 14,5% van de totale begroting.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1647/93

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(28 juni 1993)

(93/C 350/60)

Betreft: Beleid inzake de non-proliferatie van kernwapens

Welke discussie heeft er in het kader van de EPS plaatsgevonden over de implicaties die de productie van voor militaire doeleinden bestemd plutonium door Noord-Korea, in een Magnox-reactor die is nagemaakt volgens het type van de voor militaire productie bestemde reactoren in het Verenigd Koninkrijk, en de uittreding van Noord-Korea uit het Non-proliferatieverdrag zullen hebben voor het non-proliferatiebeleid in de Gemeenschap en de bijbehorende exportcontroles?

Antwoord*(30 november 1993)*

Er zijn in de EPS herhaaldelijk besprekingen gevoerd over het beleid van de Democratische Volksrepubliek Korea. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben herhaaldelijk hun bezorgdheid geuit over de voortdurende weigering van de Democratische Volksrepubliek Korea om voorgoed te verklaren dat zij zich aan het Non-proliferatieverdrag zal houden, alsmede over het feit dat de Democratische Volksrepubliek Korea de waarborgovereenkomst van dat Verdrag niet naleeft, en zij hebben in de Raad van beheer van de IAEA en in de Veiligheidsraad resoluties gesteund waarin deze handelingen worden veroordeeld.

Op 16 juni 1993 hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten met voldoening akte genomen van het unilaterale besluit van de Democratische Volksrepubliek Korea om de effectuering van haar terugtrekking uit het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens op te schorten.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hopen dat de Democratische Volksrepubliek Korea zeer spoedig alle nodige stappen zal doen om haar waarborgverplichtingen na te komen en haar verbintenis tot naleving van het Non-proliferatieverdrag opnieuw zal bevestigen.

Aangezien de Gemeenschap en haar Lid-Staten volledig achter hun bovengenoemde standpunt staan, zullen zij deze belangrijke en dringende kwestie actief blijven volgen en ze ter sprake brengen tijdens de 37e gewone zitting van de Algemene Conferentie van de IAEA (27 september-1 oktober 1993). Zij zullen tevens op geregelde basis overleg blijven plegen in de groep die zich met non-proliferatiezaken bezighoudt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1689/93

van mevrouw Anna Hermans (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(28 juni 1993)**(93/C 350/61)**Betreft: Voortgezette beroepsopleiding*

Het Parlement heeft herhaaldelijk voorstellen gedaan voor de heroriëntering van het huidige beleid inzake beroepsopleiding.

Welke onderzoeken en andere initiatieven plant de Commissie om een preciezer beeld te krijgen van de diversiteit aan initiatieven en behoeften inzake de voortgezette beroepsopleiding?

Acht de Commissie het mogelijk om de onderwijssector meer bij het beleid te betrekken (aangezien het in de voortgezette beroepsopleiding niet alleen gaat om her- en bijscholing in bedrijven, maar ook om „voltijdse” opleidingen na het volbrengen van de leerplicht)?

**Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie***(13 oktober 1993)*

1. Wat de beroepsopleiding betreft, steunt en compleetert de Commissie de acties van de Lid-Staten, die daarbij volledig verantwoordelijk blijven voor de inhoud en de organisatie ervan. Het Force-besluit (90/267/EEG) stelt de Commissie bij de tenuitvoerlegging van transnationale maatregelen op het gebied van de voortgezette beroepsopleiding rekening houdt met de verscheidenheid aan behoeften en situaties in de Lid-Staten. In dit verband ontwikkelt de Commissie in nauwe samenwerking met Eurostat, de Lid-Staten en de sociale partners een algemeen informatie-systeem, bestaande uit de publikatie van rapporten over de nationale systemen en de evolutie ervan en de uitvoering van statistische werkzaamheden met het oog op de ontwikkeling van gemeenschappelijke, vergelijkbare concepten, methoden en gegevens.

2. De Commissie heeft er voortdurend op gewezen dat de ontwikkeling van de samenwerking tussen openbare en particuliere organisaties en met name tussen onderwijssectoren, opleidingsinstituten en ondernemingen van essentieel belang is om de kwaliteit van de beroepsopleiding te verbeteren. De Europese Raad van Kopenhagen was ingenomen met de presentatie door voorzitter Delors van zijn Europees plan voor economische opleving op middellange termijn, getiteld „Op de drempel van de 21e eeuw”, waarin als een van de acht prioriteiten een grondige aanpassing van de onderwijsstelsels wordt aanbevolen, met name door de invoering van een individueel recht op opleiding gedurende het hele leven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1752/93

van de heer Alexandros Alavanos (CG)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

*(2 juli 1993)**(93/C 350/62)**Betreft: Herstelprogramma voor probleemgebieden*

De Griekse staatssecretaris voor Milieu, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken, Christos Katsiyannis, heeft op de laatste zitting van de ministers van Huisvesting van de Gemeenschap een herstelprogramma voor negen probleemgebieden in Griekenland ingediend.

Het gaat om de volgende gebieden:

1. Nea Philadelphia (vluchtelingenwijk)
2. Tavros (vluchtelingenwoningen)

3. Kessarianí (programma flatgebouwen)
4. Aetolo-Akarnanía (overplaatsing van het dorp Panagoula naar Mytikas)
5. departement Pella (dorpen Skárta en Ayios Athanasios)
6. Komotini (woon-unit)
7. Xanthi (woon-unit)
8. Kos (renovatie van het gehucht Katerini)
9. Heraklion op Kreta (gehucht Patelles).

In ten minste één gebied (dorpen Mytikas/Panagoula in Aetolo-Akarnanía) werd een aanvang gemaakt met de overplaatsing van gezinnen, zonder dat in een herstelprogramma was voorzien; op die manier zijn reeds ernstige problemen ontstaan.

Hoe ziet de Raad de huidige situatie in de negen probleemgebieden? Is hij voornemens het herstelprogramma dat de Griekse Regering heeft ingediend met welwillendheid en met spoed te behandelen? In welk tijdschema is er voorzien en welke maatregelen zullen voor de uitvoering van dit programma worden genomen, zodat het kan worden verwezenlijkt zonder dat sociale of stedenbouwkundige problemen ontstaan?

Antwoord

(22 november 1993)

Aan de Raad is geen taak toebedeeld op het door het geachte Parlements lid genoemde gebied. De tenuitvoerlegging van de structurele activiteiten van de Gemeenschap ten behoeve van de minder ontwikkelde regio's valt onder de bevoegdheid van de Commissie, overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 2052/88, alsmede van de Griekse overheid voor wat haar aanbelangt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1801/93

van mevrouw Christine Crawley (PSE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(12 juli 1993)

(93/C 350/63)

Betreft: Verkrachting van vrouwen in het voormalige Joegoslavië

De delegatie die in december 1992 door de Europese Raad van Edinburgh is samengesteld, heeft thans Bosnië-Herzegovina bezocht en een voorlopig rapport uitgebracht.

Welke stappen wil de EPS nemen om uitvoering te geven aan de in het rapport gedane aanbevelingen, met name:

- het verstrekken van de nodige medische zorg en begeleiding van de slachtoffers en hun gezinnen;
- het verstrekken van hulp aan de diverse instanties die met de slachtoffers werken;
- de noodzaak tot bespoediging van visumprocedures ten behoeve van Bosnische vluchtelingen, vooral slachtoffers van verkrachtingen?

Welke stappen wil de EPS nemen naar aanleiding van de steeds sterker wordende roep om systematische verkrachtingen internationaal als oorlogsmisdaad te erkennen?

Antwoord

(30 november 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben in hun verklaring van 1 februari hun voldoening uitgesproken over het verslag van de Missie Warburton over haar bevindingen gedurende de bezoeken van 20 tot en met 24 december 1992 en van 19 tot en met 26 januari 1993 op het grondgebied van het voormalige Joegoslavië. In het verslag wordt bevestigd dat verkrachtingen zeer vaak voorkomen en deel uitmaken van een herkenbaar en opzettelijk patroon van mishandeling, gewoonlijk gepleegd met de bewuste intentie om gemeenschappen te demoraliseren en te terroriseren. De grote meerderheid van de vele duizenden slachtoffers is Islamitisch.

De Europese Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn ontsteld over deze misdaden en de onmenselijkheid waardoor het huidige conflict gekenmerkt wordt. In de verklaring van 1 februari hebben zij gesteld voornemens te zijn de aanbevelingen in het verslag betreffende bijstand aan de Bosnisch-Islamitische vrouwen die het slachtoffer zijn van verkrachting en andere gruwelijkheden, ten uitvoer te leggen.

In overeenstemming hiermee is een bedrag van ongeveer 1,8 miljoen ecu uit de communautaire begroting bestemd voor projecten in het kader van het Warburton-verslag. De Lid-Staten hebben tevens individuele bijdragen geleverd in de vorm van co-financiering met de Gemeenschap van rehabilitatieprojecten.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zullen naar vermogen blijven tegemoetkomen aan de urgente humanitaire vragen van vluchtelingen, door bij voorbeeld uitbreiding te geven aan de bescherming op tijdelijke basis voor bepaalde kwetsbare bevolkingsgroepen van het voormalige Joegoslavië.

Wat betreft de oproep om systematische verkrachting te erkennen als oorlogsmisdaad, dient erop gewezen te worden dat mishandeling en vernederende behandeling van personen reeds in het Verdrag van Genève van 1949 worden beschouwd als een oorlogsmisdaad. In dit opzicht hechten de Gemeenschap en haar Lid-Staten groot belang aan de snelle instelling van het ad hoc-Internationaal Tribunaal voor het voormalige Joegoslavië, dat in dergelijke gevallen tot vervolging kan overgaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1830/93

van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 juli 1993)
(93/C 350/64)

Betreft: Globale leningen van de EIB ter ondersteuning van het klein- en middenbedrijf

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 2351/92 ⁽¹⁾ over de bijdrage van de EIB tot het beleid van de Gemeenschap ten behoeve van het klein- en middenbedrijf, heeft de Commissie het over het bestaan van een gedetailleerd jaarverslag over het gebruik van de globale leningen ter ondersteuning van het beleid van de Gemeenschap op diverse gebieden.

Kan de Commissie nader de referenties aangeven van de documenten waarin de lijsten van de projecten, de kleine en middelgrote bedrijven en de toegekende bedragen vermeld staan?

⁽¹⁾ PB nr. C 106 van 16. 4. 1993, blz. 4.

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie
(29 september 1993)**

De laatste alinea van het antwoord op schriftelijke vraag nr. 2351/92 van het geachte Parlementslid luidt als volgt: „Het jaarverslag van de Europese Investeringsbank bevat uitvoerige informatie omtrent het gebruik van globale leningen ter ondersteuning van de beleidsvormen van de Gemeenschap. Het wordt regelmatig aan alle leden van het Parlement toegezonden.”

Het jaarverslag over 1992, dat op 7 juni 1993, de datum van goedkeuring door de Raad van Gouverneurs van de EIB, is gepubliceerd, is in de daaropvolgende dagen aan alle leden van het Parlement toegezonden. De gegevens inzake toewijzingen uit globale kredieten in 1992 alsmede in de periode 1988-1992 zijn op de bladzijden 104 tot en met 109 te vinden; de bladzijden 26, 36 en 37 bevatten eveneens informatie over globale kredieten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1848/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen
(15 juli 1993)
(93/C 350/65)

Betreft: Clandestiene wapenopslag op bezet Cyprus

Het blad Pondiki van 8 april 1993 meldt dat op bezet Cyprus grote hoeveelheden wapens uit de voormalige Sowjetunie worden opgeslagen, meer bepaald uit het autonome gebied van de muzelmaanse Tsjetsjenen, waarvan de leiders zeer goede relaties hebben met het regime van de heer Denktash. Deze wapens worden op het grondgebied van bezet Cyprus opgeslagen met het oog op de bewapening

van de Turks-Cyprioten en vooral voor de bewapening van moslimgroepen uit de landen van het Midden-Oosten, en misschien ook Afrika.

Zal de EPS maatregelen nemen — en, zo ja, welke — om het clandestiene verkeer van wapens van de Tsjetsjenen naar en van bezet Cyprus stop te zetten?

**Antwoord
(30 november 1993)**

Het door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde vraagstuk is niet in het kader van de Europese politieke samenwerking besproken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1888/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 juli 1993)
(93/C 350/66)

Betreft: Bronchiale astma in Griekenland

De laatste twee jaren zijn, althans in Griekenland, de bronchiale astma-aandoeningen verdubbeld, vooral bij kleine kinderen. Dit verklaarde onlangs de heer Rassidakis, professor pneumologie van de Universiteit van Athene; hij stipte aan dat astma in de meeste landen niet juist wordt behandeld ten gevolge van onwetendheid of nalatigheid, waarvoor vaak ook de artsen verantwoordelijk zijn. De heer Rassidakis beklemtoonde dat uit de laatste onderzoeken is gebleken dat astma een chronische ontsteking is en als zodanig moet worden behandeld.

Kan de Gemeenschap de nationale overheid helpen bij de aanpak van dit probleem? Kan de Commissie informatie geven over deze aangelegenheid?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(8 oktober 1993)**

De Commissie is op de hoogte van het toenemend aantal astmapatiënten in bepaalde Lid-Staten en staat in contact met enkele Europese organisaties die zich met deze ziekte bezighouden. Er bestaat geen specifiek astmaprogramma van de Gemeenschap, maar in het algemene kader van de gezondheidsbescherming is de Commissie bereid astmapreventieprojecten in aanmerking te nemen die een aantal Lid-Staten omvatten en van groot belang zullen zijn voor de hele Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1953/93

van de heer James Ford (PSE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(19 juli 1993)

(93/C 350/67)

Betreft: Afslachten van zeehonden in Namibië

Uit een verslag van het International Fund for Animal Welfare blijkt dat in 1992 20 000 jonge zeehonden werden doodgeknuppeld in Namibië.

Is het afmaken van deze dieren, gezien het verbod dat in de Gemeenschap bestaat op de invoer van produkten die van zeehondenvacht zijn vervaardigd, bij de autoriteiten van Namibië aan de orde gesteld?

Zo neen, kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten dan de toezegging doen dit punt bij hun dialoog met de Namibische Regering ter sprake te brengen?

Antwoord

(30 november 1993)

De door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde kwestie is niet in het kader van de Europese politieke samenwerking besproken. Het verbod op de invoer van produkten die van zeehondenvacht zijn vervaardigd, waarop de geachte Afgevaardigde doelt, is een communautaire aangelegenheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1967/93

van de heer Ernest Glinne (PSE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(19 juli 1993)

(93/C 350/68)

Betreft: Noodzaak om de internationale Generale Staf die werd opgericht door toepassing van de artikelen 26, 46 en 47 van het Handvest van de Verenigde Naties, functioneel te maken

Het Generale-Stafcomité dat werd ingesteld door de artikelen 26, 46 en 47 van het Handvest van de VN, is tot dusver een dode letter gebleven.

Kunnen de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen meedelen hoe zij, indien men van mening is dat de rol van internationale politieman beter niet aan een grote wereldmacht kan worden toevertrouwd, willen ingaan op de wens van de heer Boutros-Ghali, secretaris-generaal van de VN, en van verscheidene regeringen, om een „gewapende arm” te vormen die zou moeten vallen onder de bevoegdheid van bovengenoemd Generale-Stafcomité?

Is het bij voorbeeld niet spijtig dat de Amerikaanse troepen die naar Somalië zijn gezonden aan de autoriteit van de VN zijn onttrokken en dat — een ander voorbeeld — „het vliegverbod” boven bepaalde zones in Irak is afgedwongen buiten deze autoriteit om?

Antwoord

(30 november 1993)

De Europese Unie heeft in haar verklaring van 30 juni 1992 haar ingenomenheid betuigd met de publikatie van het rapport van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties betreffende preventieve diplomatie. Dat rapport bevat namelijk voorstellen die beantwoorden aan de wens van de geachte Afgevaardigde, aangezien zij betrekking hebben op talrijke aspecten van de maatregelen voor het behoud van de vrede.

Vermeldenswaard is bij voorbeeld het voorstel dat de Lid-Staten van de Verenigde Naties troepencontingenten ter beschikking houden die bij een eventueel conflict onmiddellijk in actie kunnen treden. Voorlopig hebben de Lid-Staten van de Europese Unie afzonderlijk gereageerd op de voorstellen van de secretaris-generaal.

Een ander voorstel betreft de versterking van de diensten van het Secretariaat dat belast is met het beheer van de maatregelen voor het behoud van de vrede. De Lid-Staten van de Europese Unie stimuleren deze herstructurering en werken daar aan mee, bij voorbeeld door tijdelijke detachering van militairen.

Dit pakket voorstellen zal in de 48e zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties opnieuw worden besproken.

Tevens zij erop gewezen dat de Westeuropese Unie reeds metterdaad heeft meegewerkt aan de tenuitvoerlegging van VN-resoluties en dat zij haar slagvaardigheid op dit gebied moet verhogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1969/93

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juli 1993)

(93/C 350/69)

Betreft: Steun van de Gemeenschap aan niet-gouvernementele organisaties die actief zijn in Chili

Kan de Commissie in aansluiting op mijn vroegere schriftelijke vraag nr. 2797/92 ⁽¹⁾ meedelen welke precieze organisaties subsidies ontvingen of gefinancierd werden en voor welke projecten?

⁽¹⁾ PB nr. C 141 van 19. 5. 1993, blz. 46.

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(4 november 1993)**

Daar het antwoord erg omvangrijk is en vele tabellen omvat, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1990/93
van de heer Filippos Pierros (PPE)**

**aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen**

(19 juli 1993)

(93/C 350/70)

Betreft: Sancties tegen Kroatië

Om een eind te maken aan de oorlog in Bosnië-Herzegovina is het noodzakelijk dat alle drie de strijdende partijen, met inbegrip van de Kroaten, bereid zijn compromissen te sluiten. Is de Europese Politieke Samenwerking, gelet op de recente Kroatische aanvallen op moslims in Centraal-Bosnië, het ambitieuze herbewapeningsprogramma van Kroatië en de hoop van een groot aantal van zijn leiders op de totstandkoming van een Groot-Kroatië, niet van oordeel dat sancties tegen Kroatië gerechtvaardigd zijn?

**Antwoord
(30 november 1993)**

De Europese Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben nooit verdere sancties of beperkende maatregelen uitgesloten indien het optreden van de bij het conflict in voormalig Joegoslavië betrokken partijen daartoe aanleiding zou geven. Zij hebben er specifiek op aangedrongen dat alle partijen het leven en de veiligheid van de hulpverleners zouden beschermen en de hulpkonvooien ongehinderd doorgang zouden verlenen. De Gemeenschap en haar Lid-Staten blijven alle relevante ontwikkelingen, zowel binnen als buiten Bosnië, op de voet volgen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2016/93
van de heer Alex Smith (PSE)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1993)

(93/C 350/71)

Betreft: Non-proliferatieovereenkomsten

Welke specifieke voorstellen heeft de Commissie gedaan ter bevordering van haar kaderplannen die zij heeft uiteengezet in paragraaf 244 van haar wetgevingsprogramma voor

1993 ⁽¹⁾ tot wijziging van Verordening (Euratom) nr. 3227/76 ⁽²⁾ ten einde de internationale waarborgen en non-proliferatieovereenkomsten te versterken. Welke steun en respons heeft zij uit de Lid-Staten ontvangen voor het bevorderen van de non-proliferatie door middel van dit wijzigingsvoorstel?

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 143 def.

⁽²⁾ PB nr. L 363 van 31. 12. 1976, blz. 1.

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(5 oktober 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben de Internationale Organisatie voor atoomenergie (IAEA) al medegedeeld dat zij voortaan geregeld aanvullende informatie zal ontvangen als gevolg van de wijziging van Verordening (Euratom) nr. 3227/76 en ook als blijk van hun vaste wil om de internationale regeling inzake veiligheidscontrole en non-proliferatie te versterken.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten grijpen iedere gelegenheid aan om er bij de Lid-Staten van de IAEA die hiertoe nog niet zijn overgegaan op aan te dringen de IAEA eveneens zulke aanvullende informatie te verstrekken.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2022/93
van de heer Filippos Pierros (PPE)**

**aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen**

(23 juli 1993)

(93/C 350/72)

Betreft: Politieke moorden in Turkije

Uit gegevens die de organisaties „Amnesty International” en „Helsinki Watch” in april 1993 aan de Conferentie voor veiligheid en samenwerking in Europa hebben voorgelegd, blijkt dat het aantal politieke moorden en „verdwijningen” in Turkije niet alleen niet verminderd is, maar dat er over het jaar 1992 en de eerste maanden van 1993 zelfs een verontrustende toename van het aantal gevallen hiervan kan worden geconstateerd. Ook blijkt uit het jaarverslag van de in de Verenigde Staten gevestigde „Commissie voor de bescherming van journalisten” dat, nadat er in 1992 reeds elf journalisten in Turkije vermoord waren, dit aantal in het lopende jaar nog verder gestegen is: tot nu toe zijn het er al veertien.

Is de Europese Politieke Samenwerking voornemens druk uit te oefenen op Turkije, opdat er eindelijk een einde komt aan deze onaantvaardbare situatie?

**Antwoord
(30 november 1993)**

Het is de geachte Afgevaardigde ongetwijfeld bekend dat de betrekkingen tussen de Gemeenschap en haar Lid-Staten en

Turkije via een regelmatige dialoog verlopen, waarbij onze gemeenschappelijke toewijding aan de democratie, eerbied voor de mensenrechten en het internationaal recht niet uit het oog wordt verloren. De Turkse autoriteiten zijn zich dan ook zeer wel bewust van het belang dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten hechten aan de rechtsstaat, de volledige eerbiediging van de mensenrechten en de verbintenissen die Turkije is aangegaan in het kader van overeenkomsten van de CVSE, de Raad van Europa en de Verenigde Naties. Op de bijeenkomst tussen de Trojka en Turkije op het niveau van de directeuren Politieke zaken van 15 september jl. is de mensenrechtensituatie in Turkije ter sprake gebracht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2032/93

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1993)

(93/C 350/73)

Betreft: Europees Comité voor drugbestrijding

Kan de Raad mededelingen doen over de recentste acties van het Europees Comité voor drugbestrijding, dat door de Europese Raad bij de top van Straatsburg (1989) opgericht is?

Antwoord

(26 november 1993)

De Raad memoreert dat Celad een intergouvernementele organisatie was ten aanzien waarvan de Raad niet rechtstreeks bevoegd was. Niettemin kan hij de geachte Afgevaardigde inlichten over de meest recente activiteiten van deze organisatie. Er moet echter wel op gewezen worden dat Celad als zodanig bij de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie opgehouden heeft te bestaan, omdat in dit Verdrag nieuwe structuren zijn voorzien.

Celad coördineerde de organisatie van een Europese Week van de drugpreventie van 16 tot en met 22 november 1992. Met de actieve medewerking van de Commissie werden in de Lid-Staten meer dan 200 manifestaties gehouden die toegespitst waren op de opvoeding van en de preventie bij jongeren. De Raad Volksgezondheid, die positieve lering uit dit experiment trekt, heeft het besluit genomen om in de tweede helft van 1994 een tweede week te organiseren, die in het teken van de preventie zal staan.

Voorts beijverde Celad zich er regelmatig voor om het standpunt te coördineren dat de Twaalf moeten verdedigen

tijdens diverse internationale bijeenkomsten over drugbestrijding, zoals die van de Verenigde Naties in Wenen.

Celad droeg ook zorg voor de instandhouding van nauwe contacten met de derde landen, ten einde wederzijds ingelicht te worden over acties inzake de drugbestrijding.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2118/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(26 juli 1993)

(93/C 350/74)

Betreft: Aanval van Unita

Op 27 mei van dit jaar zijn bij een aanval van Unita op een personentrein in Zuid-Angola ten minste 355 personen gedood. Deze organisatie, die op provocatieve wijze toont minachting te hebben voor de uitslag van de verkiezingen van vorig jaar — welke uitslag door de internationale gemeenschap wordt erkend — wordt substantieel gesteund door Zaïre, welk land onlangs overigens zes divisies naar de grenzen met Cabinda heeft verlegd.

Kunnen de ministers medelen of zij in het licht van het bovenstaande van plan zijn een nieuw initiatief te ont-plooien om vrede in dit gebied te brengen?

Antwoord

(30 november 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten volgen de ontwikkeling van de situatie in Angola op de voet. Zij staan volledig achter de inspanningen die onder auspiciën van de Verenigde Naties worden gedaan en hebben een oproep gericht tot alle betrokken partijen, met name de Unita, om de vredesovereenkomst, de verkiezingsuitslag van september 1992, de resoluties van de VN-Veiligheidsraad en de onderhandelingsresultaten van Abidjan te eerbiedigen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten herinneren eraan dat een partner deel uitmaakt van de Trojka van waarnemers voor de „Acordos de Paz”. De Europese Raad van Kopenhagen heeft trouwens zijn volledige steun toegezegd voor Resolutie 834 van de Veiligheidsraad van juni 1993, waarbij de Unita-acties veroordeeld werden en de Unita gelast werd het VN-plan voor humanitaire hulp te aanvaarden. Zij hebben de bijzondere vertegenwoordiger van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties gesteund bij zijn jongste poging om een staakt-het-vuren tot stand te brengen, en zullen de sancties tegen de Unita uit hoofde van Resolutie 864 van de Veiligheidsraad ten uitvoer leggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2119/93
van de heer Juan Ramírez Heredia (PSE)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen
(26 juli 1993)
(93/C 350/75)

Betreft: Verklaringen van de Trevi-groep in Kopenhagen en Kolding over de racistische gewelddadigheid

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de politieke samenwerking bijeen,

overwegende dat op de bijeenkomst van de Trevi-groep in Kopenhagen en Kolding de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken blijk hebben gegeven van hun ontzetting en afschuw wegens de tegen immigranten en asielzoekers in verschillende Lid-Staten gepleegde gewelddadigheden, en zij besloten een onderzoek in te stellen naar racisme en vreemdelingenhaat in de Gemeenschap, waarbij zij de noodzaak inzagen van een gemeenschappelijk beleid terregeling van de migrantenstromen,

mededelen

- of zij hebben overwogen in dit algemene beleid maatregelen op te nemen ter bevordering van de integratie en de bescherming van de mensenrechten;
- welke concrete maatregelen zij denken te treffen tegen de daders van racistisch en xenofob geweld?

Antwoord

(30 november 1993)

Tijdens de Top van Kopenhagen op 21 en 22 juni 1993 heeft de Europese Raad de recente aanslagen tegen immigranten en vluchtelingen in de Lid-Staten krachtig veroordeeld, herhaald dat hij vastbesloten is intolerantie en racisme in al hun uitingsvormen met alle mogelijke middelen te bestrijden en benadrukt dat intolerantie en racisme in onze huidige maatschappij onaanvaardbaar zijn.

De Europese Raad heeft bevestigd dat hij zich gehouden acht alle burgers, met inbegrip van immigranten en vluchtelingen, te beschermen tegen schendingen van de fundamentele rechten en vrijheden zoals die zijn vastgelegd in de nationale rechtsnormen van de Lid-Staten en in de internationale instrumenten inzake mensenrechten, met name het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie.

De Europese Raad heeft besloten zich meer toe te leggen op het opsporen en het uit de weg ruimen van de oorzaken van racisme en vreemdelingenhaat. Hij heeft tevens toegezegd dat de Lid-Staten alles in het werk zullen stellen om immigranten, vluchtelingen en andere bevolkingsgroepen tegen uitingen en blijken van racisme en intolerantie te beschermen.

De Commissie voor de mensenrechten heeft in maart 1993 besloten een speciale rapporteur te benoemen die tot taak heeft een onderzoek in te stellen naar de huidige vormen van racisme, rassendiscriminatie, vreemdelingenhaat en de daarmee verbonden onverdraagzaamheid.

De Wereldconferentie over de mensenrechten, die van 14 tot en met 25 juni 1993 te Wenen is gehouden en aan de werkzaamheden waarvan de Europese Gemeenschap en haar Lid-Staten actief hebben deelgenomen, heeft onder andere een dringend verzoek gedaan aan alle regeringen om een krachtig beleid te ontwikkelen ter voorkoming en bestrijding van alle vormen en blijken van racisme, vreemdelingenhaat en onverdraagzaamheid en zo nodig een passende wetgeving in te voeren die voorziet in strafmaatregelen en om nationale instellingen ter bestrijding van deze verschijnselen op te richten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2157/93

van mevrouw Ana Miranda de Lage (PSE)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen
(26 juli 1993)
(93/C 350/76)

Betreft: Herinvoering van de doodstraf in Peru

De Grondwetgevende Vergadering van Peru heeft besloten in de nieuwe nationale grondwet de doodstraf opnieuw in te voeren.

De Overeenkomst met het Andespact, die mede door Peru is ondertekend, bevat een clause over de democratische conditionaliteit.

Zijn de ministers van mening dat aan deze voorwaarde, de bescherming van de mensenrechten, nog wordt voldaan met het besluit van de Grondwetgevende Vergadering van Peru?

Indien dat niet het geval is, zijn de ministers dan van plan de nodige maatregelen te treffen om dit land uit te sluiten als begunstigde van de derde-generatieovereenkomst, het stelsel van algemene preferenties en alle soorten van ontwikkelingshulp, met uitzondering van strikt humanitaire hulp?

Antwoord

(30 november 1993)

1. De democratische Grondwetgevende Vergadering van Peru heeft op 27 augustus de tekst van de nieuwe grondwet aangenomen die op 31 oktober in zijn totaliteit aan een volksraadpleging zal worden onderworpen. In een artikel van de nieuwe grondwet wordt bepaald dat de doodstraf alleen kan worden gegeven voor landverraad en terrorisme, zulks overeenkomstig de nationale wetgeving en de internationale verdragen waarbij Peru partij is. Indien de nieuwe grondwet wordt goedgekeurd, moet de Regering van Peru, alvorens zij dit artikel kan toepassen, eerst nog van het Parlement toestemming verkrijgen om het Verdrag van San José inzake de rechten van de mens op te zeggen en van deze opzegging een jaar vooraf mededeling doen aan de secretaris-generaal van de OAS. Pas daarna kan de doodstraf op de toekomstige veroordeelden worden toegepast.

2. Deze kwestie is in het kader van de Europese politieke samenwerking uitvoerig besproken. De Lid-Staten die zulks wensten, hebben de gelegenheid gehad om zowel de Grondwetgevende Vergadering als de autoriteiten erop te wijzen dat deze maatregel negatieve gevolgen met zich mee kan brengen voor het imago van Peru in het buitenland.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2194/93

van de heer Víctor Arbeloa Muru (PSE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(29 juli 1993)

(93/C 350/77)

Betreft: Vredesproces in het Midden-Oosten

In het antwoord op mijn mondelinge vraag H-141/93 ⁽¹⁾ wordt, met name in de vierde alinea, verklaard dat de Gemeenschap een neutraal standpunt inneemt in het Palestijns-Israëliëse conflict in de bezette gebieden.

Hierbij worden echter de akkoorden van Genève, de talrijke VN-resoluties, de resoluties van het Europese Parlement en de verklaringen van de EPS zelf vergeten. Wie bezet deze gebieden en op welke wijze en vindt de EPS dat de Joodse nederzettingen in Cis-Jordanië en Oost-Jeruzalem wettig zijn?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-396 (april 1993).

Antwoord

(30 november 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn de opvatting toegedaan dat het voor de Gemeenschap van het grootste belang is op evenwichtige en constructieve wijze aan het vredesproces te blijven meewerken om het vertrouwen van alle bij het conflict betrokken partijen te winnen. Zulks betekent niet dat zij niet kan reageren op eventuele schendingen van VN-resoluties of overeenkomsten. De Gemeenschap heeft dergelijke schendingen op de hoogste niveaus veroordeeld.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben vaak verklaard dat de betrokken partijen zelf de voorwaarden voor een regeling van het Arabisch-Israëliëse conflict moeten vaststellen en dat deze regeling slechts doeltreffend kan zijn indien een akkoord wordt bereikt dat het resultaat is van vrije onderhandelingen. Niettemin hebben zij daarnaast telkens weer herhaald dat een akkoord naar hun overtuiging slechts rechtvaardig, duurzaam en alomvattend kan blijken indien het gebaseerd is op de Resoluties 242 en 338 van de VN-Veiligheidsraad, waarin wordt uitgegaan van het beginsel „land in ruil voor vrede”. De regeling moet garanties bevatten voor de veiligheid van alle Staten in de regio, inclusief Israël, binnen erkende en gewaarborgde grenzen, en voor het Palestijnse volk de mogelijkheid scheppen om zijn zelfbeschikkingsrecht uit te oefenen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben er herhaaldelijk op gewezen dat het van belang is ervoor te zorgen dat de rechten van de mens worden geëerbiedigd en dat vertrouwenwekkende maatregelen ten uitvoer worden gelegd als middel om het vertrouwen tussen de betrokken partijen te versterken en vooruitgang te boeken bij de onderhandelingen. In dit verband hebben zij een oproep tot Israël gericht om geen nieuwe nederzettingen in de door Israël bezette gebieden, inclusief Oost-Jeruzalem, meer te bouwen en de bestaande nederzettingen niet verder uit te breiden, aangezien de bouwactiviteiten strijdig zijn met de internationale rechtsregels, en om het Vierde Verdrag van Genève integraal toe te passen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben hun voldoening uitgesproken over de recente historische overeenkomst van 13 september 1993, en hulde gebracht aan de Israëliëse en Palestijnse leiders die dit akkoord door hun inzicht en moed mogelijk hebben gemaakt.

De Europese Gemeenschap en haar Lid-Staten zullen hun inspanningen voortzetten en herhalen dat zij blijven streven naar een alomvattende vrede. Zij hopen dat bij andere bilaterale onderhandelingen en bij de multilaterale besprekingen over toekomstige samenwerking vooruitgang zal worden geboekt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2209/93

van de heer Ernest Glinne (PSE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(29 juli 1993)

(93/C 350/78)

Betreft: Verbod op besnijdenis of infibulatie bij vrouwen die zich op het grondgebied van de Europese Gemeenschap bevinden

In een aantal landen wordt besnijdenis of infibulatie op vrouwen of kleine meisjes toegepast. Hoewel dit gebruik in onze cultuur niet bekend is, bestaat er door migratie toch gevaar dat het ook in Europa wordt toegepast.

Groot-Brittannië zag zich genoodzaakt hierop te reageren door in 1985 de „Prohibition of Female Circumcision Act” aan te nemen zodat ondanks ernstige lacunes hierin toch iets gebeurt. Als ik het wel heb, hebben alle Lid-Staten het Verdrag van de rechten van het kind dat op 20 november 1989 door de Verenigde Naties is goedgekeurd, aangenomen. België heeft dit Verdrag bij de wet van 20 november 1989 en door decreten van zijn gemeenschappen geratificeerd. In artikel 24, lid 3, van het Verdrag wordt het volgende bepaald: „De Staten die partij zijn, nemen alle doeltreffende en passende maatregelen ten einde traditionele gebruiken die schadelijk zijn voor de gezondheid van kinderen af te schaffen.”

In zijn voorstellen voor „1993: de nieuwe verdragen” verklaart het Parlement dat „de menselijke waardigheid

onschendbaar is" (blz. 58). De Trevi-groep kan na de volledige ratificatie van het Verdrag van Maastricht zijn werkingssfeer uitbreiden. Zelfs in Afrika gaan gezaghebbende stemmen op (bij voorbeeld van Awa Thian in „La Parole aux Négresses") die bovengenoemde praktijken veroordelen waarvan de handhaving — ondanks het verbod dat in een aantal Staten met laksheid is goedgekeurd — menig deelnemer aan de paritaire vergaderingen van het Verdrag van Lomé steeds meer in verlegenheid brengt. In België zijn traditionele verminkingen verboden bij artikel 398 van het Strafwetboek (slagen en verwondingen).

Is het niet noodzakelijk om aan het strafrecht van de Twaalf een speciale bepaling toe te voegen waarin genoemde praktijken worden veroordeeld met een verzwarende straf wanneer het slachtoffer minderjarig is en zelfs indien deze praktijken plaatsvinden in ziekenhuizen (!?) onder het voorwendsel dat aldus infecties worden voorkomen?

Is het niet noodzakelijk om verklaringen van de Twaalf goed te keuren waarin besnijdenis en infubiliatie, alsmede elke schending van de lichamelijke integriteit van de slachtoffers worden verboden, alle medisch geschoolden ontvankelijk te maken voor een beleid van preventie en zowel moreel als financieel voorlichtingscampagnes te bevorderen en hieraan deel te nemen, met name in de landen van de Overeenkomst van Lomé IV, in toepassing van artikel 4 hiervan?

Antwoord

(30 november 1993)

Met betrekking tot de gebruiken waarop de geachte Afgevaardigde doelt, is in het kader van de Verenigde Naties een diepgaand onderzoek gaande.

De Subcommissie ter voorkoming van discriminatie en ter bescherming van minderheden heeft een speciale rapporteur benoemd die tot taak heeft haar een actieplan voor te leggen om een eind te maken aan traditionele gebruiken die schadelijk zijn voor de gezondheid van vrouwen en kinderen.

In het Actieprogramma, dat is aangenomen aan het slot van de in juni 1993 te Wenen gehouden Wereldconferentie over de mensenrechten, benadrukt de Conferentie hoe belangrijk het is alles in het werk te stellen om een eind te maken aan de tegenstellingen die er kunnen bestaan tussen de rechten van vrouwen en de schadelijke gevolgen van bepaalde op traditie of gewoonte berustende gebruiken, culturele vooroordelen en godsdienstig extremisme. De Wereldconferentie heeft de Staten ook dringend verzocht het geweld waaronder vrouwen te lijden hebben te bestrijden.

In haar 48e zitting zal de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties een ontwerp-verklaring betreffende bestrijding van het geweld tegen vrouwen met het oog op aanneming daarvan bestuderen. In deze verklaring wordt tot geweld tegen vrouwen onder meer gerekend: genitale verminkingen en andere traditionele, voor de vrouw schadelijke, gebruiken.

De talrijke Staten die het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind hebben bekrachtigd, hebben zich ertoe verbonden de nodige maatregelen te treffen om te zorgen voor nationale toepassing van de bepalingen ervan. Met de oprichting van het Comité van de rechten van het kind, dat zich vergewist van de eerbiediging en de tenuitvoerlegging van alle door de Staten aangegeven verbintenissen, is een internationaal mechanisme voor controle ter zake tot stand gekomen.

De door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde kwesties zijn niet in het kader van de politieke samenwerking besproken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2226/93

van de leden António Capucho (LDR)
en Jan Bertens (LDR)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(30 juli 1993)

(93/C 350/79)

Betref: Vredesoverleg in het Midden-Oosten

Kan de Europese Politieke Samenwerking, gelet op de noodzaak vaart te zetten achter het vredesoverleg in het Midden-Oosten om te voorkomen dat de Palestijnse bevolking volkomen gedesillusioneerd raakt over het vredesproces, de verzekering geven dat zij al haar invloed aanwendt, opdat alle bij het overleg betrokken partijen beseffen welk belang de Gemeenschap en haar Lid-Staten hechten aan de uitvoering van de Resoluties 242 en 338 van de Veiligheidsraad?

Antwoord

(30 november 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben herhaaldelijk verklaard dat de betrokken partijen zelf de voorwaarden voor een regeling van het Arabisch-Israëliëse conflict dienen vast te stellen en dat deze regeling slechts doeltreffend kan zijn indien zij het resultaat is van vrije onderhandelingen. Niettemin hebben zij eveneens herhaald dat een akkoord naar hun opvatting slechts rechtvaardig, duurzaam en alomvattend kan blijken wanneer het gebaseerd is op de Resoluties 242 en 338 van de VN-Veiligheidsraad, waarin het beginsel „land in ruil voor vrede" is vervat. Het moet garanties bevatten voor de veiligheid van alle Staten in de regio, inclusief Israël, binnen erkende en gewaarborgde grenzen, en voor het Palestijnse volk de mogelijkheid scheppen om zijn zelfbeschikkingsrecht uit te oefenen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben hun ingenomenheid met de op 13 september 1993 bereikte historische overeenkomst betuigd en hulde gebracht aan de Israëlische en Palestijnse leiders wier visie en moed zulks mogelijk hebben gemaakt.

De Gemeenschap is vastbesloten dit proces te ondersteunen, ten eerste door het verlenen van onmiddellijke hulp ten bedrage van 20 miljoen ecu op korte termijn, ten tweede door een aanzienlijke verhoging van de financiële bijstand op middellange termijn, en ten derde door uitbreiding van de politieke en economische samenwerking met alle Staten van de regio die een aandeel hebben in het succes van deze doorbraak.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten spreken nogmaals de hoop uit dat bij andere bilaterale onderhandelingen en bij de multilaterale besprekingen over toekomstige samenwerking vooruitgang zal worden geboekt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2235/93

van de heer David Morris (PSE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(30 juli 1993)

(93/C 350/80)

Betreft: Kernwapens in de voormalige Sowjetunie

De nucleaire veiligheid is een centraal aandachtsterrein bij de samenwerking in het kader van de technische bijstand die de Gemeenschap verleent aan het Gemenebest van Onafhankelijke Staten en Georgië (de voormalige Sowjetunie).

Kan de EPS inmiddels verslag uitbrengen over de toestand van het kernwapenarsenaal in deze landen en daarbij met name ingaan op de frequentie van de wetenschappelijke inspecties, het aantal kernkoppen waarover geen verantwoording kan worden afgelegd, en de markt voor technische informatie over onderdelen van kernwapens?

Antwoord

(30 november 1993)

De nucleaire veiligheid van de militaire nucleaire installaties valt niet onder de bevoegdheden van de Europese Politieke Samenwerking.

Voor de nucleaire bijstand aan de landen van Midden- en Oost-Europa en aan de landen van de voormalige Sowjetunie bestaan projecten die door de Europese Gemeenschap gecoördineerd worden in het kader van het Phare- en het Tacis-programma. Deze programma's zijn op hun beurt geïntegreerd in de activiteiten van de G-24 op het gebied van nucleaire veiligheid. Bovendien heeft de G-7 besloten een multilateraal kernveiligheidsfonds voor bovenstaande landen in te stellen. Aan dit fonds, dat door de EBWO wordt beheerd, wordt bijgedragen door de Europese Gemeen-

schap, voor 20 miljoen ecu, alsmede door de Lid-Staten van de Gemeenschap die lid van de G-7 zijn.

Aangezien de technische kwesties in verband met de inspectie en het nucleaire arsenaal van het GOS niet tot de bevoegdheid van de Europese Politieke Samenwerking behoren, kan de EPS, bij gebrek aan relevante officiële bronnen over deze kwesties, hierop geen antwoord geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2261/93

van de heer Filippos Pierros (PPE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(1 september 1993)

(93/C 350/81)

Betreft: Gevangenhouding van een Israëliische krijgsgevangene door Iran

De Israëliische piloot Ron Arad bevindt zich sinds 1986 in krijgsgevangenschap. Aanvankelijk werd hij gevangen gehouden door de Sjiiitische organisatie Amal, vervolgens door de Iraansgezinde organisatie van de heer Dirani, die zich van Amal had afgescheiden, en ten slotte door Iran zelf. Ondanks alle pogingen, zowel van Israël als van de heer Giandomenico Picco, speciaal afgevaardigde van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, is deze piloot nog niet in vrijheid gesteld.

Kunnen de ministers meedelen, mede gezien de recente resolutie van het Europees Parlement ⁽¹⁾, waarin de onmiddellijke invrijheidstelling van Ron Arad wordt geëist, welke concrete stappen zij denken te ondernemen om de invrijheidstelling van deze krijgsgevangene te bewerkstelligen?

⁽¹⁾ Notulen (PV 13 II) van 27. 5. 1993, blz. 5.

Antwoord

(30 november 1993)

In het kader van de EPS zijn met betrekking tot Ron Arad geen stappen bij de Iraanse autoriteiten ondernomen. De Europese Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn niet op de hoogte van zijn huidige verblijfplaats maar zullen de pogingen van de VN en van Israël om zijn invrijheidstelling te bewerkstelligen steunen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben Iran herhaaldelijk opgeroepen de diverse internationale instrumenten en overeenkomsten inzake de mensenrechten te eerbiedigen. Zij onderhouden met de Iraanse Regering een „kritische dialoog” waarin zij de bezorgdheid van de Gemeenschap over het Iraanse gedrag op een aantal gebieden, met inbegrip van dat van de mensenrechten, openhartig tot uitdrukking brengen. Zij zullen schendingen van deze rechten, telkens wanneer deze zich voordoen, aan de orde blijven stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2342/93
van de heer Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1993)
(93/C 350/82)

Betreft: Voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake de bescherming van personen in verband met de behandeling van persoonsgegevens in informatiesystemen

Kan de Raad ons mededelen wanneer hij zijn goedkeuring denkt te hechten aan het aan hem voorgelegde voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake de bescherming van personen in verband met de behandeling van persoonsgegevens in informatiesystemen ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 422 def.

Antwoord
(22 november 1993)

Bij de instanties van de Raad wordt dit richtlijnvoorstel — dat een zeer complexe materie betreft — momenteel besproken en wordt druk gewerkt aan een gemeenschappelijk standpunt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2378/93
van de heer Stephen Hughes (PSE)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen
(1 september 1993)
(93/C 350/83)

Betreft: Export van landmijnen

Hebben de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de politieke samenwerking bijeen actie ondernomen als antwoord op de oproep die het Europees Parlement in december 1992 tot alle Lid-Staten heeft gericht om de export van landmijnen voor een periode van vijf jaar op te schorten?

Antwoord
(30 november 1993)

De problemen omtrent de beperking en het verbod van mijnen is door de betrokken EPS-werkgroepen besproken.

Alle Lid-Staten van de Gemeenschap hebben het Verdrag inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens ondertekend, en in de Lid-Staten die het Verdrag nog niet hebben bekrachtigd, wordt de bekrachtiging thans met spoed ter hand genomen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn voornemens een actieve bijdrage te leveren aan de beraadslagingen van de 48e zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, in het bijzonder wat betreft de voorbereiding van een studieconferentie die gewijd zal zijn aan het Verdrag inzake het verbod of de beperking van het verbruik van bepaalde conventionele wapens.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zullen bestuderen welke wijzigingen in het Verdrag moeten worden aangebracht, met name in het Tweede Protocol inzake het verbod of de beperking van het gebruik van mijnen, valstrikmijnen en andere mechanismen.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten bereiden een ontwerp-resolutie voor inzake bijstand bij het ruimen van mijnen, die tijdens de volgende Algemene Vergadering van de Verenigde Naties door de Gemeenschap wordt ingediend.

Tevens zij eraan herinnerd dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten op het gebied van bijstand bij het ruimen van mijnen bij een aantal grootscheepse programma's betrokken zijn, met name in Azië (Cambodja) en Midden-Amerika (Nicaragua).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2389/93
van de heer Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen
(1 september 1993)
(93/C 350/84)

Betreft: Schending van het VN-embargo tegen Bosnië door Griekse ondernemingen (Evroil en Mamidol-Jetoil)

In het Griekse Parlement is door de parlementariërs Vrettos, Yeorgakopoulos, Poundidis en Yeranidis de klacht naar voren gebracht dat de Griekse ondernemingen Evroil en Mamidol-Jetoil het embargo hebben geschonden dat de Verenigde Naties hebben ingesteld voor het grondgebied van het voormalige Joegoslavië, en dat zij aardolie aan Bosnië hebben geleverd. Kan de EPS zich over deze zaak buigen om de nodige opheldering te verschaffen?

Antwoord
(30 november 1993)

De Europese Gemeenschap en de Lid-Staten hechten het allergrootste belang aan de strikte toepassing van de sancties die zijn afgekondigd tegen de Federatieve Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro) en zij hebben voor dit doel aanzienlijke middelen ter beschikking gesteld, waarmee aan een strikte toepassing van de sancties wordt bijgedragen.

In deze context hebben zij hun volledige steun verleend aan Resolutie 787 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, waarbij de sancties tegen de Federatieve Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro) werden aangescherpt en werd voorzien in de mogelijkheid om ze toepassing te doen vinden, alsook aan Resolutie 820, waarbij nieuwe sancties werden uitgevaardigd tegen de Federatieve Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro), alsmede tegen de zones die in Kroatië en in Bosnië-Herzegovina door de Serviërs worden gecontroleerd. De Gemeenschap en de Lid-Staten hebben zich ertoe verbonden aan deze resolutie integraal uitvoering te geven.

Het is echter de taak van de nationale autoriteiten om erop toe te zien dat, voor zover dat hen betreft, de hand aan het embargo wordt gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2456/93

van de heer Claude Desama (PSE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1993)

(93/C 350/85)

Betreft: Het voortbestaan van belemmeringen aan de intracommunautaire landgrenzen

Sedert 1 januari 1993, de datum van openstelling van de interne markt, is er geen personen- en goederencontrole meer aan de intracommunautaire landgrenzen. Niettemin zijn er op de wegen, bij de plaatsen die voordien voor douanecontroles gereserveerd waren, tal van obstakels blijven bestaan in de vorm van zigzagdoorgangen, wegversmallingen, forse snelheidsbeperkingen, omleggingen voor vrachtwagens, enz.

Zijn deze obstakels in feite geen belemmeringen voor het vrije verkeer van personen en goederen binnen de Gemeenschap?

Zo ja, aan welke maatregelen denkt de Raad dan om deze obstakels uit de weg te doen ruimen?

Antwoord

(22 november 1993)

De Europese Raad van Kopenhagen heeft geconstateerd dat „de interne markt sedert 1 januari 1993 juridisch een feit is; het is van wezenlijk belang dat deze ook in de praktijk een vlotlopend mechanisme wordt waardoor het concurrentievermogen van de Europese economie wordt verbeterd en voor de burgers zoveel mogelijk economische en sociale voordelen ontstaan”. Om dat te bereiken, deed de Europese Raad op alle betrokkenen, en in het bijzonder op de Commissie en de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten, een beroep om samen te werken ten einde ervoor te zorgen dat de interne markt efficiënt en met zo min mogelijk administratieve rompslomp wordt beheerd.

De Europese Raad van Kopenhagen onderstreepte voorts dat „de interne markt niet tot stand kan worden gebracht zonder dat het vrije verkeer van personen evenals dat van goederen, diensten en kapitaal overeenkomstig artikel 8 A van het Verdrag volledig wordt verwezenlijkt. Hiertoe zijn in het bijzonder maatregelen vereist op het gebied van samenwerking bij het bestrijden van misdaad en drugshandel en om tot een doeltreffende controle van de buitengrenzen te komen”.

De belemmeringen waarnaar de geachte Afgevaardigde verwijst, moeten dus in dit verband worden gezien. Men moet ook bedenken dat de praktische regelingen voor het overschrijden van grensposten eveneens zullen worden behandeld in het kader van de artikelen K 1 en K 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, wanneer dit Verdrag in werking treedt.

Voor het vrije verkeer van goederen zijn alle administratieve grenzen op 1 januari 1993 daadwerkelijk opgeheven. De belemmeringen waarnaar in de vraag wordt verwezen vormen geen grenzen in de zin van het Witboek van de Commissie betreffende de voltooiing van de interne markt, en de Commissie heeft dan ook geen voorstellen ter zake bij de Raad ingediend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2481/93

van de heer Luigi Vertemati (PSE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(1 september 1993)

(93/C 350/86)

Betreft: Toename van het terrorisme

Naar aanleiding van de heropflakking van het terrorisme in verschillende Europese landen (Spanje, Italië, Duitsland) en in de wereld (Turkije, Egypte, de Verenigde Staten, enz.) met een groot aantal slachtoffers en de daaruit voortvloeiende toenemende spanning in de Staten afzonderlijk, wordt aan de Europese Politieke Samenwerking gevraagd:

of er informatie bestaat over een opnieuw de kop opsteken van terroristische groepen („Rode Brigades”, „Rote Armee Fraktion”, niet-Europese organisaties, enz.);

of er Europese organisaties bestaan die de bevoegdheid hebben initiatieven van de Staten afzonderlijk te coördineren;

of er initiatieven bestaan om het hoofd te bieden aan de stabiliteit ondermijnende en criminele activiteiten van terroristische groepen en, zo ja, welke initiatieven?

Antwoord

(30 november 1993)

Zoals de geachte Afgevaardigde bekend is, hebben de Gemeenschap en de Lid-Staten opnieuw verklaard hun volledige steun te geven aan Resolutie 46/51 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 9 de-

ember 1991, waarin alle terroristische handelingen, methodes en praktijken, ongeacht de dader, de plaats en het motief, door de Algemene Vergadering ondubbelzinnig worden veroordeeld.

In deze context buigen de Gemeenschap en de Lid-Staten zich binnen de daartoe ingestelde fora met de grootste aandacht over de situaties waarin het terrorisme een rol speelt, ten einde de maatregelen te treffen die met name nodig zijn om hun onderdanen te beschermen.

Om de initiatieven van de verschillende Lid-Staten te coördineren zijn er verschillende samenwerkingsverbanden in het leven geroepen.

Dat is in de eerste plaats gebeurd in het kader van de justitiële en politieke samenwerking. Ik verzoek de geachte Afgevaardigde om onze collega's van justitie en binnenlandse zaken te ondervragen over deze belangrijke vorm van samenwerking, waarvan de Trevi-groep de bekendste exponent is.

Voorts hebben de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten in 1986 in het kader van de Europese politieke samenwerking besloten een permanente EPS-groep op te richten die tot taak heeft de politieke en juridische aspecten van het internationale terrorisme te bestuderen. Deze Groep vergadert zo vaak als nodig is om aanbevelingen te doen voor een gemeenschappelijke standpuntbepaling ten aanzien van concrete gevallen van terrorisme, om de standpunten van de Gemeenschap en de Lid-Staten in internationale organisaties zoals de Verenigde Naties, de Raad van Europa en de CVSE te coördineren en om van gedachten te wisselen over de samenwerking van de Gemeenschap en de Lid-Staten met derde landen op het gebied van het terrorisme. Deze Groep onderhoudt het contact met de Trevi-groep en wisselt daar informatie mee uit.

Wat betreft de initiatieven die genomen moeten worden om het hoofd te bieden aan de activiteiten van terroristische groeperingen, verwijs ik de geachte Afgevaardigde naar alle publieke verklaringen van de Gemeenschap en de Lid-Staten waarin het terrorisme wordt veroordeeld, alsmede naar de besluiten van de Trevi-groep.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2506/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(1 september 1993)

(93/C 350/87)

Betreft: Radioactieve bommen op Irak

Zal de EPS gezien het feit dat onlangs bij de aanval van de Verenigde Staten op Irak maar ook eerder tijdens de Golfoorlog radioactieve bommen werden gebruikt, zich ervoor inzetten om

1. deze gebieden van de resten van deze bommen te zuiveren;

2. in de directe toekomst de productie en het gebruik van dergelijk wapentuig te verbieden of in ieder geval te beperken?

Antwoord

(30 november 1993)

De onder punt 1 gestelde vraag van de geachte Afgevaardigde betreft het gebruik in de Golfoorlog van verarmd uranium in anti-tankgranaten. De keuze van verarmd uranium schijnt te berusten op de hardheid van dit materiaal, waardoor het praktisch alle soorten bepantsering kan doorboren, en niet op eventuele radioactieve eigenschappen. Deze radioactiviteit heet verwaarloosbaar en derhalve ongevaarlijk voor de mens te zijn.

Hoewel deze vraag niet als zodanig door de Europese Politieke Samenwerking is besproken, duidt niets erop dat bepaalde gebieden besmet zouden zijn met radioactieve elementen. De gevechten hebben trouwens praktisch allemaal in woestijngebied plaatsgehad.

Wat betreft de Amerikaanse aanval op Irak, verwijs ik naar de antwoorden op de mondelinge vragen H-779/93 en H-787/93.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2539/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1993)

(93/C 350/88)

Betreft: Het feit dat Griekenland zich niet houdt aan de regels van het verkeer in communautaire producten op de binnenmarkt

Zowel de centrale als de regionale diensten van het Griekse Ministerie van Economische Zaken houden zich niet aan de regels volgens welke het goederenverkeer op de binnenmarkt niet door douanecontroles mag worden gehinderd, zoals bepaald in artikel 8 A van de Europese Akte en de door de Raad en de Commissie vastgestelde regelingen inzake het handelsverkeer in communautaire goederen.

Meer in het bijzonder zij hier gewezen op de klacht van de Griekse Bond van internationale transporteurs, over het feit dat het Griekse Ministerie van Economische Zaken geen uitvoering geeft aan de Verordeningen (EEG) nr. 2726/90 van de Raad ⁽¹⁾ en (EEG) nr. 1214/92 van de Commissie ⁽²⁾, en zich evenmin houdt aan de bepalingen van Richtlijn 77/388/EEG ⁽³⁾ (Zesde Richtlijn), zoals gewijzigd en aangevuld bij Richtlijn 91/680/EEG ⁽⁴⁾, en Richtlijn 92/111/EEG ⁽⁵⁾ inzake de BTW en Richtlijn 92/12/EEG ⁽⁶⁾ inzake de algemene regeling voor accijnsprodukten.

De Griekse Bond van internationale transporteurs heeft hierover bij het Directoraat-generaal Douanerechten en indirecte belastingen een verzoekschrift ingediend (geregi-

streerd onder nr. P/93/4463), waarop echter tot op heden geen antwoord is gegeven. Is de Commissie, gezien dit alles, voornemens erop toe te zien dat de desbetreffende voorschriften en instructies van de Helleense Republiek in overeenstemming worden gebracht met bovengenoemde communautaire bepalingen?

(¹) PB nr. L 262 van 26. 9. 1990, blz. 1.

(²) PB nr. L 132 van 16. 5. 1992, blz. 1.

(³) PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

(⁴) PB nr. L 376 van 31. 12. 1992, blz. 1.

(⁵) PB nr. L 384 van 30. 12. 1992, blz. 47.

(⁶) PB nr. L 76 van 23. 3. 1992, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
(13 oktober 1993)**

De Commissie is op de hoogte van de problemen die door het geachte Parlementslid genoemd worden, met name wat betreft de afhandeling van communautaire goederen in vrije zones in Griekse havens. Zij heeft hieromtrent reeds met de Griekse autoriteiten contact opgenomen.

Her Verbond van internationale transporteurs van Griekenland is op 26 juli 1993 op de hoogte gesteld.

De Commissie tracht in het kader van de diverse overleginstaties samen met de Griekse autoriteiten een oplossing voor dit probleem te vinden.

Mocht de huidige situatie echter blijven voortduren, dan zal de Commissie alle middelen aanwenden die haar krachtens het Verdrag ter beschikking staan, ten einde ervoor zorg te dragen dat de interne markt in Griekenland werkelijkheid wordt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2575/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1993)

(93/C 350/89)

Betreft: Uniforme beginselen voor de beoordeling van pesticiden

Kan de Raad mededelen wanneer hij het voorstel van de Commissie inzake uniforme beginselen voor de beoordeling van pesticiden denkt goed te keuren?

Antwoord

(22 november 1993)

In Richtlijn 91/414/EEG van de Raad wordt het communautaire kader voor de beoordeling van pesticiden vastgesteld. In het verlengde daarvan dient de Raad nog de uniforme toepassingsbeginselen aan te nemen die de tenuitvoerlegging van dit dispositief moeten bevorderen.

De Raad is zich bewust van het belang en de urgentie van een spoedige aanneming van deze beginselen.

Het door de geachte Afgevaardigde bedoelde richtlijnvoorstel behoort tot de prioriteiten van het huidige Voorzitterschap, dat reeds verscheidene technische vergaderingen van de gespecialiseerde werkgroep heeft belegd om dit dossier zo spoedig mogelijk af te ronden en de tekst voor het einde van het jaar te kunnen aannemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2655/93

van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(1 september 1993)

(93/C 350/90)

Betreft: Europese bemiddelaar voor Somalië

Den VN-missie in Somalië, die is begonnen als een humanitaire missie, neemt steeds meer het karakter van een gewapende interventie aan. Deze vindt geen steun bij de plaatselijke bevolking, ook al omdat er onduidelijke politieke bedoelingen in het spel zijn, die wellicht zullen leiden tot een nieuwe tragedie. Aan deze missie nemen ook troepen uit communautaire landen deel, en de Gemeenschap als zodanig dient daarom haar verantwoordelijkheid te nemen en een werkelijk vredebrengende rol te spelen.

Acht de EPS het derhalve niet geboden een Europese bemiddelaar naar Somalië te sturen, door wiens toedoen de spanningen tussen de verschillende fracties, en ook tussen deze en de ter plaatse presente internationale instellingen, kunnen worden verminderd?

Antwoord

(30 november 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zijn het met de geachte Afgevaardigde eens dat er in Somalië een duurzame politieke oplossing moet worden nagestreefd. Zij hebben dit standpunt meegedeeld aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, die ernaar streeft de politieke en humanitaire doelstellingen van de operaties van de Verenigde Naties in Somalië te bevorderen. Naar verluidt wordt in de meeste regio's van Somalië een aantal van deze doelstellingen bereikt. De situatie in Zuid-Mogadishu zou dus niet mogen worden gezien als illustratief voor de rest van het land. De Gemeenschap en haar Lid-Staten zetten zich volledig en actief in om de inspanningen van de Verenigde Naties om vrede te brengen in Somalië te doen welslagen. Het idee om nu een Europese bemiddelaar te zenden is niet ter sprake gekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2691/93

van de heer James Ford (PSE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(3 september 1993)

(93/C 350/91)

Betreft: Schending van de mensenrechten van de Baha'i-gemeenschap in Iran

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken mededelen of zij bij de Iraanse Regering stappen hebben ondernomen in verband met de codificatie en systematisering van diverse soorten repressiemaatregelen tegen de Baha'i in Iran, zoals omschreven in het document dat op 25 februari 1991 is uitgegeven door de Hoge Revolutionaire Cultuurraad van de Iraanse Regering, en gezien de steeds duidelijker aanwijzingen omtrent de inbeslagneming van Baha'i-eigendommen in Yazd, Saysan en Ilkhchi?

Antwoord

(30 november 1993)

Het toenmalige Voorzitterschap heeft zowel in Teheran als in Genève in juni en oktober 1992 bij de Iraanse autoriteiten protest aangetekend tegen de situatie van de Baha'i in Iran. Daarbij werd gewag gemaakt van de naar verluidt oneerlijke processen tegen twee Baha'i die wegens spionage ter dood waren veroordeeld en van verslagen over de inbeslagneming van huizen en eigendommen van Baha'i in Yazd, Isfahan en Teheran. Ingevolge dit protest zijn de processen van de twee Baha'i herzien en de doodstraffen omgezet.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben onlangs hun bezorgdheid geuit over berichten over de schennis van een begraafplaats van de Baha'i in Teheran.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten zullen de situatie op de voet blijven volgen en de aandacht blijven vestigen op schendingen van de mensenrechten door de Iraanse autoriteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2746/93

van de heer Alexandros Alavanos (CG)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(16 september 1993)

(93/C 350/92)

Betreft: Vrijlating van de leider van de Socialistische Partij van Albanië

De heer F. Nano, leider van de Socialistische Partij van Albanië, die bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen 54 %

van de stemmen behaalde, is door de regering Berisha in hechtenis genomen. Een aantal elementen wijzen erop dat het hier gaat om een geval van politieke vervolging:

- de openbare aanklagers van Tirana, A. Dotsi en S. Kokova, hebben geweigerd om mee te werken aan de strafprocedure en zich teruggetrokken.
- terwijl de heer Nano beschuldigd wordt van misbruik van 8 miljoen dollar aan buitenlandse hulp, leeft, volgens mededelingen van zijn echtgenote aan de internationale media, zijn gezin van acht personen in een gehuurde etage van vier kamers in Tirana.
- de hechtenis van de heer Nano valt samen met de vervolging van de Griekse minderheid en de veroordeling van de heer Beriki, voorzitter van de Partij voor nationale eenheid, tot zes maanden gevangenisstraf en massale arrestaties van demonstranten.

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen, de volgende vragen beantwoorden:

1. hebben zij de Albanese Regering om uitleg gevraagd over de arrestatie van de leider van de grootste oppositiepartij;
2. willen zij om onmiddellijke vrijlating van de heer Nano verzoeken totdat de rechter een uitspraak gedaan heeft over de beschuldigingen;
3. zijn zij voornemens de Albanese autoriteiten te waarschuwen dat de Gemeenschap de voorwaarden voor de eerbiediging van de democratische beginselen in acht zal nemen en de economische akkoorden met Albanië zal bevroeden indien de president en de regering het land in de richting van de dictatuur blijven sturen?

Antwoord

(30 november 1993)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten delen de bezorgdheid van de geachte Afgevaardigde over de recente ontwikkelingen in Albanië.

De Albanese autoriteiten zijn zich wel bewust van het belang dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten hechten aan een stipte naleving van de beginselen van de mensenrechten en de rechtsstaat. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben de Albanese Regering herhaaldelijk herinnerd aan haar plechtige verbintenis tot strikte handhaving van alle desbetreffende bepalingen van de CVSE.

Voorts is de eerbiediging van de democratische beginselen en de mensenrechten een wezenlijk onderdeel van de handels- en samenwerkingsovereenkomst die op 1 december 1992 door de Gemeenschap en Albanië is ondertekend. Deze vormen ook de basis voor de structurele betrekkingen die zijn ingesteld tussen Albanië en de Raad van Europa.

Wat betreft het specifieke geval dat de geachte Afgevaardigde noemt, hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten onlangs een grondig onderzoek ingeleid naar de omstandigheden die tot de arrestatie van de oppositieleider hebben

geleid. In het licht van het resultaat van dit onderzoek zullen de Gemeenschap en haar Lid-Staten overwegen welke maatregelen daaraan verbonden mochten worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2755/93

van mevrouw Brigitte Ernst de la Gracte (V)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(16 september 1993)

(93/C 350/93)

Betreft: Richtlijn betreffende „dual use”-produkten

Ik meen te weten dat deze richtlijn bij de Raad geblokkeerd is omdat de Lid-Staten het niet eens kunnen worden over twee bijlagen: de lijst der produkten en de lijst van de zogenaamde „risico-landen”.

1. Is dit inderdaad het geval?
2. Welke gevolgen heeft het niet aannemen van deze richtlijn voor het verkeer van dit soort produkten binnen de Gemeenschap en voor de export ervan?
3. Welke maatregelen is de Raad voornemens te nemen om deze situatie te verhelpen, en op welke termijn denkt hij daarin te slagen?

Antwoord

(26 november 1993)

De Raad kan de geachte Afgevaardigde verzekeren dat met de besprekingen over de communautaire regelgeving inzake de controle op de uitvoer van goederen en technologieën voor tweërlei gebruik wel degelijk vordering wordt gemaakt. Omdat het een buitengewoon ingewikkelde problematiek met talrijke implicaties betreft, zijn met de totstandbrenging van een dergelijke regelgeving onvermijdelijk bepaalde termijnen gemoeid. Op 4 oktober 1993 heeft de Raad een aantal knelpunten behandeld in verband met de controle op de uitvoer van goederen voor tweërlei gebruik die op een gemeenschappelijke lijst voorkomen, de controle op de uitvoer van goederen die daar niet op voorkomen (de zogeheten „catch all”-clausule) en de duur van de overgangsregeling voor het intracommunautaire handelsverkeer.

De Raad heeft oog voor het gewicht en het spoedeisend karakter van dit dossier, met name in het licht van de voltooiing van de interne markt. Zolang de thans voorbereide teksten nog niet zijn aangenomen, blijft de handel in goederen en technologieën voor tweërlei gebruik echter onderworpen aan de bestaande nationale wetgeving. Met ingang van 1 januari 1993 evenwel is — overeenkomstig de op 21 december 1992 door de Raad aangenomen en later openbaar gemaakte verklaring — de intracommunautaire handel in deze goederen niet langer onderworpen aan grenscontroles binnen de Gemeenschap, doch alleen aan

controles die deel uitmaken van de normale en op niet-discriminerende wijze op het gehele grondgebied van de Gemeenschap verrichte controles.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2795/93

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(4 oktober 1993)

(93/C 350/94)

Betreft: Israëlische krijgsgevangene Ron Arad

Zijn de ministers bereid hun volle steun te verlenen aan de pogingen tot vrijlating van de kapitein van de Israëlische luchtmacht, Ron Arad, die sedert 1986 door de Hizbollah gevangen gehouden wordt? Sedert 1987 heeft zijn gezin niets van hem vernomen en hij heeft geen toestemming bezoek te ontvangen van het Rode Kruis, hetgeen in strijd is met het internationaal recht.

Antwoord

(30 november 1993)

De Europese Unie beschouwt de eerbiediging, de vrijwaring en de bevordering van de mensenrechten als een van de uitgangspunten van haar gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid.

Het geval van Ron Arad zal binnenkort in het kader van haar besprekingen aan de orde komen. In dit stadium verwijs ik de geachte Afgevaardigde naar het antwoord op vraag E-2261/93 van de heer Pierros ⁽¹⁾.

Het is de wens van de Europese Unie dat al degenen die zich in deze regio in buitengerechtigde bewaring bevinden, bevrijd worden.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 39 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2841/93

van de heer Alex Smith (PSE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1993)

(93/C 350/95)

Betreft: Betrekking van milieuoverwegingen in de stadsplanning

Wat zijn de resultaten van de Urban Environment Expert Group (Groep van experts voor het stedelijk milieu), die in 1991 door de Raad werd opgericht om advies uit te brengen over de wijze waarop bij de stadsplanning rekening kan worden gehouden met milieuoverwegingen?

Antwoord
(22 november 1993)

De Raad heeft op 28 januari 1991 een resolutie aangenomen inzake het Groenboek over het stadsmilieu, waarin hij de Commissie in het licht van de beleidslijnen die in het Groenboek worden uiteengezet, heeft verzocht om een groep van onafhankelijke deskundigen en nationale vertegenwoordigers op te richten, met als taak op grond van een analyse van de huidige situatie in de gehele Gemeenschap na te gaan hoe milieudoelstellingen kunnen worden ingebouwd in toekomstige strategieën voor stadsplanning en ruimtelijke ordening, en meer in het algemeen aan de Commissie advies uit te brengen over de wijze waarop de stadsmilieudimensie binnen het communautaire milieubeleid verder kan worden ontwikkeld.

De Raad heeft de Commissie verzocht om in het kader van de verklaring van de Europese Raad over het milieu (Dublin, 25 en 26 juni 1990) na te gaan hoe de Gemeenschap door middel van financiering verder kan bijdragen aan de verbetering van het stadsmilieu.

De Raad toonde zich voorts verheugd over het voornemen van de Commissie om in brede kring in de Gemeenschap van gedachten te wisselen over de ideeën en voorstellen in het Groenboek.

De Raad ziet uit naar de indiening door de Commissie van de conclusies van deze gedachtenwisseling en van eventuele voorstellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2997/93

van de leden James Elles (PPE), Otto Habsburg (PPE),
Fernand Herman (PPE) en Ria Oomen-Ruijten (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(25 oktober 1993)

(93/C 350/96)

Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap, Oost-Europa en het GOS

In de betrekkingen tussen de Europese Gemeenschap en de landen van Oost-Europa en het Gemenebest van Onafhankelijke Staten (GOS) hebben de gebeurtenissen in de laatste maanden elkaar in snel tempo opgevolgd. De EG-autoriteiten nemen besluiten die eerder een reactie lijken op evenementen dan dat zij deel uitmaken van een algemene weloverwogen strategie.

Kan de Raad mededelen:

1. Welke landen ervoor in aanmerking komen een associatieovereenkomst te sluiten met de Gemeenschap?

2. Mag een derde land dat met de Gemeenschap een associatieovereenkomst heeft afgesloten impliciet erop rekenen dat het op de lange duur tot de Gemeenschap zal kunnen toetreden?
3. Tot op welke hoogte is de Gemeenschap voornemens met Rusland en de andere republieken die thans lid zijn van het GOS te onderhandelen over de vier vrijheden van de interne markt?
4. Is het mogelijk nu te bepalen waar de oostelijke grens van de Europese Gemeenschap uiteindelijk zal worden gesitueerd?

Antwoord
(26 november 1993)

1. Vanaf de ineenstorting van het communisme heeft het beleid van de Gemeenschap jegens Oost-Europa blijk gegeven van een zeer heldere algemene visie op de nieuwe architectuur van het Europese continent.

Dit beleid is regelmatig door de Europese Raad zelf omschreven en bijgesteld, laatstelijk door de Europese Raad van Kopenhagen die dienaangaande zeer belangrijke conclusies heeft goedgekeurd.

2. De Raad stelt allereerst dat het beleid van de Gemeenschap jegens de landen van Midden- en Oost-Europa erop gericht is in eerste instantie samenwerkingsovereenkomsten te sluiten, overeenkomsten van de eerste generatie genaamd, die de weg openen voor de latere sluiting van een Europese associatieovereenkomst met het betrokken land. Laatstgenoemde overeenkomsten, die tussen de Gemeenschap en haar partners een veel nauwere en veeleisender relatie tot stand brengen, veronderstellen dat het door de vooruitgang in het proces van politieke en economische hervorming mogelijk is die weg op te gaan.

Inmiddels zijn er Europese associatieovereenkomsten ondertekend met Hongarije, Polen, Roemenië, Bulgarije, de Tsjechische Republiek en Slowakije.

Met Albanië, de Baltische Staten en Slovenië (de overeenkomst met dat land gaat verder omdat deze invoer met vrijstelling van douanerechten behelst) zijn alleen nog maar overeenkomsten van de eerste generatie gesloten.

Wat de Baltische Staten betreft, heeft de Europese Raad van Kopenhagen de Commissie verzocht om ter intensivering van de banden op het gebied van de handel en de handelsbetrekkingen voorstellen te doen om de bestaande overeenkomsten om te zetten in vrijhandelsovereenkomsten, waarbij het de bedoeling blijft om te zijner tijd met die landen een Europese associatieovereenkomst te sluiten.

3. De Europese Raad van Kopenhagen heeft bevestigd dat alle landen van Midden- en Oost-Europa die door een Europese associatieovereenkomst met de Gemeenschap

verbonden zijn, desgewenst lid van de Europese Unie kunnen worden.

De toetreding zal plaatsvinden zodra een geassocieerd land in staat is om de verplichtingen van het lidmaatschap na te komen door te voldoen aan de vereiste economische en politieke voorwaarden.

Het lidmaatschap vereist dat het kandidaatland zover is gekomen dat het beschikt over stabiele instellingen die de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en het respect voor en de bescherming van minderheden garanderen, over een functionerende markteconomie alsook over het vermogen om de concurrentiedruk en de marktkrachten binnen de Unie het hoofd te bieden. Het lidmaatschap veronderstelt dat de kandidaten in staat zijn om de verplichtingen van het lidmaatschap op zich te nemen, wat mede inhoudt dat zij de doelstellingen van een politieke, economische en monetaire unie onderschrijven.

Het vermogen van de Unie om nieuwe leden op te nemen, met handhaving van de dynamiek van de Europese integratie, is ook een belangrijke overweging in het algemeen belang van zowel de Unie als de kandidaatlanden.

De Europese Raad is voorts overeengekomen dat de toekomstige samenwerking met de geassocieerde landen op het thans vastgestelde doel van toetreding gericht zal zijn. In dit verband heeft de Europese Raad zijn goedkeuring gehecht aan een aantal maatregelen die in de conclusies van de Europese Raad uitvoerig staan vermeld; de hoofdpunten daarvan zijn:

- het aangaan van gestructureerde betrekkingen met de instellingen van de Unie in het kader van een geïntensiverde multilaterale dialoog en overleg inzake aangelegenheden van gemeenschappelijk belang;
- de aanneming van een reeks maatregelen ter verbetering van de toegang van onze partners tot de markten van de Gemeenschap;
- de handhaving van aanzienlijke financiële bijstand, met name in het kader van het Phare-programma waarvan een deel van de middelen kan worden besteed aan de ontwikkeling van transeuropese netwerkprojecten;
- het verlenen van technische bijstand om het onze partners gemakkelijker te maken hun wetgeving aan die van de Gemeenschap aan te passen, vooral wat betreft de mededingingsvoorschriften, de werknemersbescherming, het milieu en de consumenten.

4. Het beleid van de Gemeenschap jegens de onafhankelijke Staten die uit de voormalige Sowjetunie zijn ontstaan, heeft een andere achtergrond dan het beleid jegens de landen van Midden- en Oost-Europa.

Het is erop gericht dat de Gemeenschap haar volle steun verleent aan het proces van politieke en economische hervorming dat in de nieuwe onafhankelijke Staten op gang is gebracht, ten einde de overgang van totalitarisme naar

democratie en die naar markteconomie en vrij ondernemerschap te vergemakkelijken, alsook de volledige integratie van deze Staten in het mondiale economische systeem.

De steun van de Gemeenschap, die in samenwerking met de andere industriële partners wordt verleend, uit zich wat de Gemeenschap betreft in het brede Tacis-programma voor technische bijstand, dat onlangs is omgewerkt, en in bilaterale programma's voor technische bijstand.

Ook zij herinnerd aan de genereuze humanitaire hulp waarmee de Gemeenschap en haar Lid-Staten de laatste jaren snel en soepel hebben weten in te spelen op met name de steeds zorgwekkender lacunes in de bevoorrading met levensmiddelen en geneesmiddelen.

5. Om een nieuwe brede basis te leggen voor de contractuele betrekkingen met de nieuwe onafhankelijke Staten, streeft de Gemeenschap ernaar partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten te sluiten, die steeds naar 's lands eigen wijs een hechte samenwerking met deze Staten moeten creëren op politiek, commercieel, economisch, wetenschappelijk en technisch gebied. In een eerste onderhandelingsfase kunnen wellicht partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten worden gesloten met Rusland, de Oekraïne, Wit-Rusland en Kazachstan.

Het gaat om niet-preferentiële overeenkomsten die niet tot doel hebben de vier vrijheden van de interne markt tot de nieuwe onafhankelijke Staten uit te breiden. Het sluiten van partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten is, in tegenstelling tot de overeenkomsten die met de Staten van Midden- en Oost-Europa zijn gesloten, niet gericht op de integratie van de nieuwe onafhankelijke Staten in de Gemeenschap, maar op de integratie van de economieën van deze Staten in de mondiale economie.

6. Voor wat betreft de overeenkomst waarover thans met Rusland wordt onderhandeld, heeft de Raad besloten dat hierin een evolutieve clause zal voorkomen op basis waarvan de overeenkomst zodanig kan worden aangepast dat een vrijhandelszone wordt gecreëerd zodra de omstandigheden dit wettigen en met name wanneer Rusland aan de verplichtingen van de GATT kan voldoen.

De Europese Raad van Kopenhagen heeft de wens uitgesproken dat de partnerschapsovereenkomst met Rusland weldra kan worden gesloten in het kader van een contractuele relatie tussen de Gemeenschap en Rusland, waarin rekening gehouden wordt met de internationale politieke en economische rol van Rusland.

De Europese Raad van Kopenhagen is tevens overeengekomen Rusland voor te stellen regelmatig topvergaderingen te houden tussen de voorzitter van de Europese Raad, de voorzitter van de Commissie en de Russische president naar het voorbeeld van de ontmoetingen met Amerika, Japan en Canada.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3170/93
van de heer Bouke Beumer (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(19 november 1993)
(93/C 350/97)

Betreft: Strategisch programma van de Commissie om de interne markt doeltreffender te maken

1. Hoe beoordeelt de Raad negen maanden na de voltooiing van het programma uit het Witboek inzake de interne markt de huidige werking van de interne markt en met name:

- a) de vertraging bij de omzetting van communautaire voorschriften in de wetgeving van de diverse Lid-Staten en de vraag of van een correcte omzetting sprake is;
- b) de vertraging in het normalisatieproces en de wijze waarop dit proces kan worden verbeterd;
- c) de noodzaak om consumenten en marktdeelnemers in geval van misbruik van de interne markt gemakkelijker toegang te geven tot rechtsmiddelen (toezien op toepassing van het Gemeenschapsrecht, sancties/boetes opleggen, enz.);
- d) de behoefte aan meer doorzichtigheid en informatie over de regels, doelstellingen, economische en sociale gevolgen en mogelijke tekortkomingen van de interne markt;
- e) de voordelen en beperkingen van het beginsel van wederzijdse erkenning van nationale wetten voor de interne markt;
- f) de versterking van de coördinatie en samenwerking tussen nationale overheidsdiensten;
- g) de mogelijkheden om het opwerpen van nieuwe technische hindernissen te voorkomen;
- h) de methoden die de Commissie wil toepassen met het oog op een voortdurende controle op de uitvoering van het voorgestelde strategische programma voor de interne markt?

2. Wanneer denkt de Raad dat het voorgestelde strategische programma voor de interne markt zal worden vastgesteld?

Antwoord
(23 november 1993)

De Raad heeft niet gewacht totdat de in het Witboek inzake de totstandbrenging van de interne markt vastgestelde termijn verstreken was om te beginnen met de evaluatie van de verschillende elementen die in de vraag van de Commissie economische en monetaire zaken van het Parlement zijn vervat.

De Raad heeft reeds in mei 1992 een informele discussie gehouden over de periode na 1992, aan het slot waarvan hij de Commissie heeft verzocht een structuur op te zetten voor

permanente samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten om het gebied zonder binnengrenzen te beheren en om de Lid-Staten in staat te stellen de werking van de interne markt te controleren.

De achtereenvolgende besprekingen hebben ertoe geleid dat in december jl. een resolutie van de Raad ⁽¹⁾ over een goede werking van de interne markt is aangenomen. Daarin heeft de Raad een aantal verzoeken gericht tot zowel de Commissie als de Lid-Staten. De Raad heeft in het bijzonder gevraagd dat de Commissie de Raad regelmatig verslag uitbrengt over de manier waarop de Lid-Staten uitvoering geven aan de maatregelen die noodzakelijk zijn voor de totstandbrenging van de interne markt, hetgeen de Commissie sedertdien heeft gedaan.

Die vastlegging heeft bijgedragen tot een aanzienlijke bespoediging van het proces van omzetting van de communautaire regels in nationale wetgeving.

De evaluatie van die omzetting is uiteraard in de eerste plaats de taak van de Commissie als hoedster van de Verdragen.

Wat de normalisatie betreft, heeft de Raad de Lid-Staten en de Commissie in zijn resolutie van december 1992 verzocht het formuleren van Europese normen te helpen versnellen en overeenkomsten inzake wederzijdse erkenning te bevorderen tussen particuliere testlaboratoria en instanties voor certificering en goedkeuring in de Gemeenschap, ten einde belemmeringen voor het vrije verkeer van goederen uit de weg te helpen ruimen.

Ten aanzien van de consumenten en het bedrijfsleven, maar ook alle burgers in het algemeen, heeft de Raad de Lid-Staten en de Commissie in een op 8 juni 1993 aangenomen resolutie betreffende de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving verzocht inspanningen te leveren om de bestaande en toekomstige communautaire wetgeving duidelijker, samenhangender en aldus beter toegankelijk te maken, met name door tekstcodificatie. Voorts heeft de Raad de wens uitgesproken dat wordt gezorgd voor een ruime verspreiding van informatie over de omzetting van de communautaire wetgeving, de tenuitvoerlegging daarvan en de mogelijkheden van beroep.

De Raad heeft zich er zelf toe verbonden bij voorrang de passende initiatieven te behandelen die de Commissie zou besluiten te nemen ten behoeve van de harmonische werking van de interne markt.

Tijdens zijn zitting van 5 april 1993 heeft de Raad bij gelegenheid van een op televisie uitgezonden open discussie over de periode na 1992 de volgende vraagstukken besproken:

- verruiming van de rechten van het bedrijfsleven en de consumenten, met vooral de nadruk op de rol die de interne markt zal moeten spelen bij de bevordering van het midden- en kleinbedrijf;
- de transparantie;
- informatie en communicatie;
- administratieve samenwerking.

Vervolgens heeft de Commissie in juni 1993 aan de Raad een mededeling voorgelegd die zij eveneens aan het Europees Parlement heeft doen toekomen, met de titel „De doelmatigheid van de interne markt versterken”, met in de bijlage daarvan een werkdocument van de Commissiediensten met als titel „Een strategisch programma voor de interne markt”.

De Raad heeft een oriënterende discussie over dit werkdocument gehouden om de Commissie een aantal beoordelingselementen te verstrekken om haar te helpen het eigenlijke strategische programma vast te stellen, waarover nog een mededeling zal verschijnen.

(1) PB nr. C 334 van 18. 12. 1992.